

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 4 ΣΤ' (96) - ΤΕΥΧΟΣ 3 - ΜΑΡΤΙΟΣ 2019
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ κ. Κύριλλος,
Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ὙΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, δρ Ζαμπία Ἀγρομάκη

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Κλάδος Ἐκδόσεων, δρ Γιασμίνα Μουσείδου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Πρωτομαγιάς 3 - 145 68 Κρυονέρι Ἀττικῆς

Τηλ. 210-8160127 - FAX 210-8160128

Διεύθυνση περιοδικῶν: Ἀθηνᾶς 30, 105 51 Ἀθήνα - Τηλ. 211-1825296 - FAX 211-1824317

<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ ἀνακοινώσεων καὶ εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

Τεύχος-3ο
ΜΑΡΤΙΟΣ 2019

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	196
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	197
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ Περί Ίερατικών κλήσεων	198
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ Ἡ Ἑκτακτὴ Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (19-21 Μαρτίου 2019)	200
Βιογραφικά Σημειώματα Μητροπολιτῶν	204
Βιογραφικά Σημειώματα Βοηθῶν Ἐπισκόπων	206
Εἰσήγησις εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β΄ (19.3.2019)	209
Ἀντιφώνησις εἰς τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ (19.3.2019)	214
Εἰσήγησις ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ θέμα: «Διάλογος Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἐπὶ θεμάτων κοινῶν ἐνδιαφέροντος συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 16ης Νοεμβρίου ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου (19.3.2019)	216
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ Ὁ Ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας	240
Ὁμιλία γὰρ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσόστομου	240
Ἐπίσημο γεῦμα τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας πρὸς τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη τῆς ΔΙΣ (17.3.2019)	244
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	248
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	256
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	266
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	272
	195

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Σ ΤΟ παρόν τεύχος τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τὴν Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιά τίς Ἱερατικές Κλήσεις, ἡ ὁποία ἀνεγνώσθη στοὺς Ἱερούς Ναοὺς κατὰ τὴν Γ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως).

Δημοσιεύουμε ἐπίσης τίς εἰσηγήσεις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας κ. Σεραφεῖμ καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου κατὰ τὴν Ἑκτακτὴ Σύγκλησι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (19-21/3/2019).

Στό Θέμα τοῦ Μηνός μπορεῖτε νά βρεῖτε τὰ βιογραφικά τῶν τριῶν νέων Μητροπολιτῶν καὶ τῶν τριῶν νέων Βοηθῶν Ἐπισκόπων.

Ἡ στίλη τῶν Συνοδικῶν Ἀναλέκτων εἶναι ἀφιερωμένη στόν Συνοδικό Ἑορτασμό τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μπορεῖτε νά διαβάσετε τὴν πανηγυρική ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου καὶ τό χρονικό τῆς παρασημοφορήσεως τοῦ Μακαριωτάτου

Ἀρχιεπισκόπου ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιο Παυλόπουλο.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τόν Συμπληρωματικό Πίνακα Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατείαν, τοὺς Κανονισμοὺς καὶ τίς Προκηρύξεις, καθὼς καὶ ἀπό τίς εἰδησεογραφικές σπῆλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Συμπληρωματικός Πίναξ Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατείαν

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 958

Ἀριθ.

Ἀθῆνα, 12η Μαρτίου 2019

Διαβιβ. 478

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τό ἄρθρον 19 παρ. 3 τοῦ ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Συμπληρωματικόν Προκαταρκτικόν Πίνακα Κληρικῶν», ὑποψηφίων δι' ἐγγραφὴν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καὶ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικά καὶ οὐσιαστικά προσόντα.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20 παρ. 1 τοῦ ν. 590/1977, ἐντός δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Πίνακος εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον τῶν Ἀθηνῶν, δύναται παρ' οἴουδῆποτε κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά ἀσκηθῆ ἔνστασις κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινός ἐκ τῶν κατωτέρω, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τὸν οἰκείον Μητροπολίτην εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιεραματείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ἀρχιμ. Ἱερώνυμος Κυριαζῆς, κληρικός τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας.
2. Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρας Μπίρδας, κληρικός τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας.
3. Ἀρχιμ. Γρηγόριος Νανακούδης, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.
4. Ἀρχιμ. Φιλόθεος Ὁρφανουδάκης, κληρικός τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
5. Ἀρχιμ. Εὐγένιος Παντζαρίδης, κληρικός τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
6. Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Σέττας, κληρικός τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σύρου, Τίνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου

Ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεραματεὺς
Ἦ Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἐγκύκλιος 2999
 Πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
 «Περὶ τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων»

Πρωτ. 969

Ἀριθ. Ἀθήνησι 6η Μαρτίου 2019

Διεκπ. 419

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Μητέρα μας Ἐκκλησία διὰ τῶν θεοφόρων Πατέρων της, στό μέσον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, θεώρησε καλό νά ὑψωθεῖ κάτω ἀπό τοὺς τροῦλλους τῶν ναῶν γιά προσκύνηση τὸ «κατὰ τοῦ θανάτου τρόπαιον», τὸ «Τίμιον Εὐλόν» τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας. Ἐπέλεξαν τὸ σημεῖο, τὸ σύμβολο καί συμβόλαιο τῆς ἀγάπης, τῆς ζωῆς καί τῆς καταλλαγῆς, δηλαδή τῆς συμφιλίωσης μέ τόν Θεό, γιά στήριγμα καί παραμυθία ὅσων ἐπιθυμοῦν νά πορευθοῦν ἐλεύθερα στό στάδιο τῶν ἀρετῶν, γιά νά ἀπολαύσουν ὡς μέλι γλυκύτατο τίς ἄπειρες δωρεές πού ξεπνδοῦν ἀπό τή σταυρωμένη ἀγάπη.

Ὁ ζωοποιός Σταυρός προβάλλεται ὡς ἡ μοναδική ἀπάντηση στήν προαιώνια ἀναζήτηση τοῦ ἀνθρώπου γιά ζωή καί ἀθανασία. Ὁ Κύριος «πέθανε γιά νά ζήσουμε ἐμεῖς» (Γρηγόριος ὁ Θεολόγος). Κρατᾷ παντοτινά τά ἄχραντα χέρια Του ἀπλωμένα στόν Σταυρό μέ τὸ πλευρό του τρυπημένο, γιά νά ἀναβλύσει τὸ νερό τοῦ Βαπτίσματος καί τὸ αἷμα τῆς Εὐχαριστίας, ἡ κοινωνία δηλαδή καί ἡ ὑπόσταση τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας.

Ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἡ πίστη τοῦ Σταυροῦ, ἀπὸ τόν ὁποῖο πηγάζει ὅμως συνάμα «ζωή καί Ἀνάστασις». Γι' αὐτὸ καί ἡ Ἐκκλησία μας

ψάλλει στόν Σταυρωθέντα Κύριό της τή Μεγάλη Πέμπτη στους Μακαρισμούς: «Σταυρώθηκες γιά χάρι μου, γιά νά μοῦ προσφέρεις τήν ἄφεση· κεντήθηκες στήν πλευρά Σου, γιά νά ἀναβλύσεις γιά μένα τοὺς κρουνούς τῆς ζωῆς· στά καρφιά καρφώθηκες, ὥστε βλέποντας τὸ μέγεθος τῶν παθημάτων Σου νά μπορῶ νά κραζῶ σέ Σένα, ζωοδότα Χριστέ, βεβαιώνοντας τὸ ὕψος τῆς δυνάμεώς Σου: δοξασμένος νά ἔναι ὁ Σταυρός Σου, Σωτήρα μου, καί τὸ Πάθος Σου».

Ὅμως, τοῦτο τὸ Τίμιο Εὐλό, πού σήμερα προβάλλεται γιά προσκύνηση καί στηριγμὸ «πάσης πνοῆς καί πάσης κτίσεως», κάποια χέρια τρεμάμενα Τό κρατοῦν. Κάποια χέρια Τό θυμιάζουν, εὐλογοῦν μέ Αὐτὸ τόν Λαό τοῦ Θεοῦ καί σφραγίζουν τά τίμια Δῶρα! Εἶναι τά χέρια τοῦ Ἱερέως! Γι' αὐτὸ σοφά ἡ Ἐκκλησία μας, τή σημερινή·μεγάλῃ ἡμέρᾳ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, τὴν ἀφιερώνει στίς Ἱερατικές Κλήσεις.

Ἄραγε, τί σημαίνει «ἡμέρα Ἱερατικῶν Κλήσεων»;

Σημαίνει, γιά τά ὀρθόδοξα δεδομένα, τὴν πρόσκληση σέ ὅσους τὸ ἐπιθυμοῦν, σέ ὅσους κληθοῦν καί ἔχουν τή λαχτάρα γι' αὐτὸ, νά ἐνδυσθοῦν ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ! Τὰ παιδιά μας πού τὸ ἐπιθυμοῦν νά περιβληθοῦν τὸν αἱμάτινο μανδύα τοῦ τριβῶνα τῆς Ἱερωσύνης, νά φορέσουν τὸ τίμιο, τὸ αἱματοβαμμένο ἅγιο ράσο!

Μέ τὸν πάνσεπτο Σταυρό Του στό χέρι στέκει τούτη τή λαμπρὴ ἡμέρα, μὰ καί κάθε ἡμέρα καί ὥρα, ὁ Κύριος μπροστά ἀπὸ τὰ βημόθυρα κάθε ψυχῆς καί μέ Αὐτόν κρούει καί ἐλπίζει νά

Τοῦ ἀνοίξει, γιά νά γυρέψει νά ἐνδυθεῖ κάποιον 199 ἄξιο παιδί Του τήν ἁγία Ἰερωσύνη, καί ἀπό τήν κατά σάρκα φύτρα του, τούς γονεῖς του, ἀναμένει νά ἔλθουν ἀρωγοί σέ αὐτή του τήν κλήση, σέ αὐτό του τόν ἐνδόμυχο πόθο καί νά μή σταθοῦν ἐμπόδιο καί φραγμός στήν κλήση τοῦ Οὐρανοῦ! Ἡ Ἰερωσύνη εἶναι μυστήριο, χάρις καί ἁγιοπνευματική δωρεά, καί μακάριο εἶναι τό σπίτι ἐκεῖνο πού θά προσφέρει ἕνα τέκνο του γιά νά διακονήσει τόν ἀμπελώνον τοῦ Κυρίου ὡς Ἱερέας. Ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος τό εἶπε στους Μαθητές Του: «Δέν μέ ἐξελέξατε ἐσεῖς, ἀλλά ἐγώ σᾶς ἐξελέξα καί σᾶς ἐγκατέστησα στό ὑψηλό ἔργο σας...» (Ιω. ιε´ 16).

Ὁ εὐλογημένος Λαός τοῦ Θεοῦ, βλέποντας τό ἐπιτραχήλιο πού φέρει ὁ ἱερέας πάνω του, ἀναγνωρίζει ὅτι αὐτό εἶναι τό σύμβολο τῆς χάριτος τῆς Ἰερωσύνης καί κυρίως ὅτι εἰκονίζει τήν «τελεστική» Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, «τήν ἄνωθεν κατερχομένη» (Ἅγιος Συμεών Θεσσαλονίκης). Ζεῖ καθημερινά μίαν ἀλήθεια: ὁ κληρικός περιβάλλεται μέ πνευματική δύναμη, χάρις στή θερμοργό παρουσία τοῦ Παρακλήτου, πού γίνεται τό τίμιον ἄμφιό του, καί μεταβάλλεται σέ χαριτωμένο καί ἁγιασμένο πρόσωπο.

Ὁ Ἱερέας ἀξιώνεται μπροστά στό ἅγιον Θυσιαστήριον νά εἶναι ἡ «ζωντανή εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ», κατά τόν Ἅγιο Μάξιμον τόν Ὁμολογητή, ἀφοῦ «στέκεται καί ἐκπληρώνει τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ... λέγοντας ἐκεῖνα πού ὁ Χριστός εἶπε στόν Μυστικό Δεῖπνον», καθώς μᾶς βεβαιώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. «Λάβετε φάγετε... Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὁ Χριστός, ὁ Θεός μας, ἔλαβε μορφή δούλου καί ἔγινε ὅμοιος μέ μᾶς τούς ἀνθρώπους καί φανερώθηκε σάν ἄνθρωπος, ἄν καί ἦταν συγχρόνως τέλειος Θεός. Μά δέν ἀρκέστηκε μόνο σέ αὐτό, ἀλλά ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νά

παραδώσει τόν ἑαυτό Του στόν Σταυρό, γιά νά μοιράσει ζωή καί ἀνάσταση.

Μά καί ὁ Ἱερέας, στήν καθ' ἡμᾶς Ρωμοσύνη, δέν ἀρκέστηκε μόνο στό νά δοξολογεῖ τόν ἁγιοτριαδικό Θεό καί νά διδάσκει τόν Λόγον Του, ἀλλά ἔφθασε, ὅταν τό ἀπαίτησαν οἱ καιροί, νά διακονήσει καί τόν Λαό, γινόμενος σφάγιον ἱερό, ποτίζοντας τό ράσο του μέ δάκρυα καί αἷμα, τόσο δικά του, ὅσο καί τοῦ φιλόχριστου Λαοῦ μας!

Γονεῖς εὐλογημένοι, παρακαλοῦμε ἐν ὀνόματι τοῦ Σταυρωθέντος Χριστοῦ, μή φράζετε τόν δρόμον στό βλαστάρι σας πού θέλει νά ἀνθίσει διακονώντας τήν Ἁγία Τράπεζα!

Καί σεῖς, παιδιά μας, πού ἔχετε τήν κλήση γιά τό ράσο, παρακαλοῦμε, δεχθῆτε τήν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ πού σᾶς γίνεται μέ τή δική μας φωνή καί διακονῆστε Ἐκεῖνον, τήν Ἐκκλησίαν Του καί τόν Λαόν Του!

Καλό καί εὐλογημένο τό ὑπόλοιπον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς!

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
 † Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Νικόλαος
 † Ὁ Πατρῶν Χρυσόστομος
 † Ὁ Κυθήρων Σεραφεῖμ
 † Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας Κοσμᾶς
 † Ὁ Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας
 † Ὁ Κορίνθου Διονύσιος
 † Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου Θεόκλητος
 † Ὁ Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς Παντελεῖμων
 † Ὁ Κίτρους καί Κατερίνης Γεώργιος
 † Ὁ Ἰωαννίνων Μάξιμος
 † Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων
 † Ὁ Γρεβενῶν Δαβίδ

Ὁ Ἀρχιεραρχιερατεύς
 † Ὁ Μεθώνης Κλήμης

(Ἀνεγνώσθη στους Ἱερούς Ναούς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατά τήν Κυριακή τῆς Σταυροπροσκηνύσεως, 31.3.2019)

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ ἕκτακτη Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (19-21 Μαρτίου 2019)

Οἱ ἐργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 19.3.2019

Συνήλθε τὴν Τρίτη, 19 Μαρτίου 2019, στὴν πρώτη Συνεδρία τῆς ἐκτάκτου Συγκλήσεώς της, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων στό Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, ἱερουργήσαντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἱερωνύμου.

Περὶ τὴν 9η πρωινή, στή μεγάλην Αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία γιὰ τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἀπαρτία.

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο, Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου κ. Δωρόθεο καὶ Πατρῶν κ. Χρυσόστομο.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὡς Πρόεδρος τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, προσεφώνησε τὰ Μέλη Αὐτῆς εὐχαριστώντας τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς γιὰ τὴν προσέλευσίν τους στή Συνεδρίαση.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, ὡς Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱεραρχίας, ἀντιφώνησε ἐκ μέρους τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν.

Ἀκολούθως, σύμφωνα μὲ τὴν Ἡμερησία Διάταξη, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος ἀνέπτυξε τὴν πολυσέλιδη καὶ ἐμπεριστατωμένη Εἰσήγησή του, μὲ τίτλο: «Διάλογος Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἐπὶ θεμάτων κοινῶν ἐνδιαφέροντος συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 16ης Νοεμβρίου ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Στὴν Εἰσήγησι αὐτὴ ἐξέθεσε τὸν καρπὸ τῶν συζητήσεων τῆς «Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μελέτην θεμάτων κοινῶν ἐνδιαφέροντος Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας» μὲ τὸν Ὑπουργὸ καὶ τοὺς Γενικοὺς Γραμματεῖς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἑρευνας καὶ Θρησκευμάτων, καὶ κατέληξε σὲ προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας.

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος ἐπεσήμανε ὀρισμένα σημαντικὰ σημεῖα τῆς πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεως. Ἐπικολούθησε ἐποικοδομητικὸς διάλογος καὶ τοποθετήσεις Σεβασμιωτῶν Ἱεραρχῶν.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ὁμοφώνως ἐξέφρασε τὴν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη της στὴν «Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μελέτην θεμάτων κοινῶν ἐνδιαφέροντος Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας», τὴν ὁποία καὶ συνεχάρη γιὰ τὸν ἄριστο τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο διεχειρίσθη μέχρι σήμερα τὴ διακονία πού τῆς ἀνετέθη.

Αὐριο ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας θὰ συνεχίσει τίς ἐργασίες της καὶ θὰ ἀποφασίσει ἐπὶ τῶν ὄσων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος κατέθεσε στὴν Εἰσήγησή του καὶ συζητήθηκαν.

Τέλος, μὲ ἀφορμὴ τὰ λυπηρὰ γεγονότα τὰ ὁποία συνέβησαν στὴ Νέα Ζηλανδία καὶ εὐρύτερα στὸν κόσμo, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καταδικάζει κάθε βία, ὀποθενδήποτε καί ἄν προέρχεται, καί ἰδιαίτερος ὅταν αὐτή ἐκπληγάζει ἀπό θρησκευτικό φανατισμό.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας θά συνεχίσει τίς ἐργασίες Της τὴν Τετάρτη 20 Μαρτίου ἐ.ἔ.

*Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας*

*Οἱ ἐργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 20.3.2019
καὶ ἡ ἐκλογή τριῶν νέων μητροπολιτῶν*

Συνῆλθε τὴν Τετάρτη, 20 Μαρτίου 2019, στίς δευτέρα ἡμέρα τῆς ἐκτάκτου Συγκλήσεώς της, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Μετά τὴν προσευχή ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καὶ διεπιστώθη ἀπαρτία.

Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικά τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σέ συνέχεια τῆς χθεσινῆς εἰσηγήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς συζητήσεως, ὁμοφώνως ἀπεφάσισε σήμερα:

1. Συγχαίρει τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ «Διαλόγου Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἐπὶ θεμάτων κοινῶν ἐνδιαφέροντος» γιὰ τὸ ὅτι ἔφερε εἰς πέρας τὴν ἀποστολή πού τῆς ἀνατέθηκε ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία καὶ γιὰ τὴν ἀπὸ 19.3.2019 Εἰσήγησιν.

2. Ἐμμένει στὴν ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας τῆς 16ης Νοεμβρίου 2018, ἥτοι νὰ συνεχισθεῖ ὁ διάλογος μέ τὴν Πολιτεία, ἀλλὰ «νά ἐμμένει στό ὑφιστάμενο καθεστῶς μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

3. Προσδιορίζει ἔτι περαιτέρω τὰ θέματα, στὰ ὁποῖα θά συνεχισθεῖ ὁ διάλογος μέ τὴν Πολιτεία, ἥτοι τίς ὀργανικὲς θέσεις τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν

Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων, τὴν ἀποζημίωση γιὰ τὴν ἀπαλλοτριωθείσα ἐκκλησιαστικὴ περιουσία ἕως τὸ 1939, τὴ διαχείριση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας μετὰ τίς Συμβάσεις τῆς 18.9.1952.

4. Ἀποδέχεται τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 464/206/8.2.2019 κείμενο θέσεων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, πού ἐστάλη κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Σχέσεων Ἐκκλησίας Πολιτείας στοὺς Ἀρχηγούς τῶν Κοινοβουλευτικῶν Κομμάτων πρὶν τὴν πρώτη ψηφοφορία τῆς Ὀλομέλειας τῆς Βουλῆς στίς 12.2.2019, σχετικὰ μέ τίς προταθεῖσες πρὸς ἀναθεώρηση διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 13 παρ. 5, 21 παρ. 1, 33 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 12 τοῦ Συντάγματος.

5. Ἐκφράζει τὴν πλήρη ἀντίθεσή της στὴν ἀνωτέρω ἐπιχειρούμενη συνταγματικὴ μεταβολὴ καὶ εὐελπιστεῖ ὅτι ἡ ἐπόμενη ἀναθεωρητικὴ Βουλή δέν θά καταργήσει ἢ δέν θά ἀλλοιώσει τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, πού ἀναφέρονται στὴν πολιτισμικὴ καὶ κοινω-νικὴ ἰδιοπροσωπία τοῦ Ἕθνους μας καὶ τὴν προστασία τῆς οἰκογένειας, πού εἶναι τὸ κύτταρο τοῦ κοινωνικοῦ ἴστού. Στὴ συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἰερᾶς Σισανίου καὶ Σιατίστης. Ἐπὶ συνόλου 77 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 67 ψήφους καὶ ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 8 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθη καὶ 1 ἄκυρη καὶ μία λευκὴ ψήφος. Κατόπιν ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης δι' ἐκλογῆς. Ἀκολούθησε ἡ διαδικασία τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης δι' ἐκλογῆς. Γιὰ τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 77 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀθανάσιος Γιαννουσᾶς, ψήφους 73

2) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλος, ψήφους 32

3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστοφόρος Ἀγγελόπουλος, ψήφους 14 Ἐπίσης εὐρέθη καὶ μία λευκὴ ψήφος.

Κατὰ τὴν δευτέρα ψηφοφορία καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης

Σισανίου καί Σιατίστης ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀθανάσιος Γιαννουσᾶς, μέ 71 ψήφους, ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ἐνῶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλος, ἔλαβε 5 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθη καί μία λευκή ψήφος.

Στή συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἴδρας Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης. Ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 62 ψήφους καί ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 14 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθη καί 1 ἄκυρη ψήφος. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπέρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀλέξιος Ψωίνος, ψήφους 52 2) Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σαλῶνων κ.

Ἀντώνιος, ψήφους 50

3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀμφιλόχιος Ρουσάκης, ψήφους 21 Ἐπίσης εὐρέθη καί 1 λευκή ψήφος. Ἐπί τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καί γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σαλῶνων κ. Ἀντώνιος, μέ 38 ψήφους, ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ἐνῶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀλέξιος Ψωίνος, ἔλαβε 38 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθη καί μία λευκή ψήφος.

Στή συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἴδρας Περιστερίου. Ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 63 ψήφους καί ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 13 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθη καί 1 ἄκυρη ψήφος. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπέρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ.

Κλήμης, ψήφους 68

2) Ἀρχιμανδρίτης κ. Πλάτων Κρικρῆς, ψήφους 9 3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεράσιμος Καραμολέγκος, ψήφους 6

Ἐπίσης εὐρέθησαν καί 4 λευκές καί μία ἄκυρη ψήφοι.

Ἐπί τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καί γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Περιστερίου ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Κλήμης, μέ 63 ψήφους ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων, ἐνῶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεράσιμος Καραμολέγκος ἔλαβε 1 ψήφο. Ἐπίσης εὐρέθησαν 12 λευκές καί 1 ἄκυρη ψήφοι.

Μετά τό πέρασ τῆς Συνεδριάσεως, ἀκολούθησε τό Μικρό Μήνυμα τῶν νεοεκλεγέντων Μητροπολιτῶν στήν αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Κατά τὴν κρατοῦσα Ἐκκλησιαστική Τάξη οἱ Ἐψηφισμένοι Μητροπολίτες, Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης κ. Ἀντώνιος, Περιστερίου κ. Κλήμης καί Σισανίου καί Σιατίστης κ. Ἀθανάσιος, ἔδωσαν τό Μέγα Μήνυμα ἐντός τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετρακί, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, παρουσία πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν καί πιστῶν. Ἡ χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Σισανίου καί Σιατίστης κ. Ἀθανασίου ἐτελέσθη τό Σάββατο 23 Μαρτίου ἐ.ἔ., στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν.

*Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας*

*Οἱ ἐργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 21.3.2019
καί ἡ ἐκλογή Βοηθῶν Ἐπισκόπων*

Συνήλθε τὴν Πέμπτη 21 Μαρτίου 2019, στήν τρίτη ἡμέρα τῆς ἐκτάκτου Συγκλήσεώς της, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Μετά ἀπό ἔκτακτη ὀλιγόλεπτη Συνεδρίαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τοποθετήθηκαν:

α. Στή θέση τοῦ Ἀρχιεπισκοπάρχου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Φιλόθεος Θεοχάρης, μέχρι πρό τινος Ἀ΄ Γραμματεὺς Πρακτικογράφος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

β. Στή θέση τοῦ Ἀ΄ Γραμματεὺς-Πρακτικογράφου, ὁ μέχρι πρό τινος Β΄ Γραμματεὺς-Πρακτικογράφος, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γεώργιος Κάρμας.

γ. Στή θέση τοῦ Β΄ Γραμματεὺς-Πρακτικογράφου, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Δωρόθεος Πάπαρης.

Στὴν αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνεγνώσθη μετὰ τὴν προσευχὴ ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καὶ διεπιστάθη ἀπαρτία.

Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικά τῆς προηγούμενης Συνεδρίας.

Ἐν συνεχείᾳ, σύμφωνα μετὰ τὴν Ἡμερησίᾳ Διάταξιν, ἄρχισε ἡ ψηφοφορία γιὰ τὴν πλήρωση τῆς θέσεως Βοηθοῦ Ἐπισκόπου στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, μετὰ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Εὐρίπου, σύμφωνα μετὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τίς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 44 τοῦ Νόμου 4521/2018. Ἐπὶ συνόλου 75 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος Παναγόπουλος ψήφους 57,

2) Ἀρχιεπίσκοπος κ. Φιλόθεος Νικολάκης ψήφους 2,

3) Ἀρχιεπίσκοπος κ. Στέφανος Σταυρακάκης ψήφους 1.

Εὐρέθησαν καὶ 13 λευκὲς καὶ 2 ἄκυρες ψήφοι. Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μετὰ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Εὐρίπου, ἐξελέγη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος Παναγόπουλος.

Ἀκολούθησε ἡ ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογὴν Βοηθοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορίνθου, μετὰ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Κεγχρεῶν.

Ἐπὶ συνόλου 75 ψηφισάντων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀγάπιος Δρίτσας ἔλαβε ψήφους 61.

Εὐρέθησαν καὶ 13 λευκὲς ψήφοι καὶ 1 ἄκυρη. Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου, μετὰ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Κεγχρεῶν, ἐξελέγη ὁ

Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀγάπιος Δρίτσας. Ἀκολούθησε ἡ ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογὴν Βοηθοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, μετὰ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Τεγέας. Ἐπὶ συνόλου 74 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιεπίσκοπος κ. Θεόκλητος Ντούλιας ψήφους 52,

2) Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἰουστίνος Τσαγκούρης ψήφους 2.

Εὐρέθησαν καὶ 19 λευκὲς ψήφοι καὶ 1 ἄκυρη. Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, μετὰ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Τεγέας, ἐξελέγη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Θεόκλητος Ντούλιας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἀσχολήθηκε ἐπίσης μετὰ τὴν ψήφισιν Κανονισμῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Συνεδριάσεως, ἀκολούθησαν τὰ Μικρὰ Μηνύματα τῶν νεοεκλεγέντων Ἐπισκόπων στὴν αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Κατὰ τὴν κρατούσα Ἐκκλησιαστικὴ Τάξιν, οἱ Ἐψηφισμένοι Ἐπίσκοποι Εὐρίπου κ. Χρυσόστομος, Κεγχρεῶν κ. Ἀγάπιος καὶ Τεγέας κ. Θεόκλητος, ἔδωσαν ἐν συνεχείᾳ τὸ Μέγα Μήνυμα ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετρακί, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Γεωργίου, παρουσία πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν Χριστιανῶν.

Οἱ χειροτονίες τῶν νέων Ἐπισκόπων ἐτελέσθησαν ὡς ἑξῆς:

–Τὴν Κυριακὴν 24 Μαρτίου ἐ.ἔ., στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Τριάδος Αἰγάλεω, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Εὐρίπου κ. Χρυσόστομου.

–Τὴν Κυριακὴν 24 Μαρτίου ἐ.ἔ., στὸν Μητροπολιτικὸν Ἱ. Ν. Ἀπ. Παύλου Κορίνθου, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Κεγχρεῶν κ. Ἀγαπίου.

–Τὴν Κυριακὴν 24 Μαρτίου ἐ.ἔ., στὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Τεγέας κ. Θεοκλίτου.

*Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας*

*Βιογραφικό Σημείωμα
του νέου Μητροπολίτου Σισανίου και
Σιατίστης κ. Ἀθανασίου*

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ἀθανάσιος Γιαννουσᾶς γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1971. Τὸ 1993 ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἀκολούθησε μεταπτυχιακὴς σπουδὲς στὸν ἱστορικὸ τομέα τῆς Θεολογίας. Τυχάνει πτυχιούχος τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, ἐνῶ γνωρίζει καὶ τὴν γερμανικὴν.

Ἐκάρη Μοναχὸς στὴν Ἱερά Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης τὸ 1995. Τὴν ἴδια χρονία χειροτονήθηκε Διάκονος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀγαθονίκου μὲ τὴν ἄδεια καὶ εὐλογία τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Σεραφεῖμ. Ὑπηρετήσε στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Νικολάου ὁδοῦ Ἀχαρνῶν.

Τὸ 1996, ἀφίνοντας ἡμιτελεῖς τὶς μεταπτυχιακὲς τοῦ σπουδῆς, ἀκολούθησε τὸν πνευματικὸ πατέρα του, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, στὴν Καστοριά. Τὸ 1997 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος καὶ ἔκτοτε ὑπηρετεῖ στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου πόλεως Καστοριάς. Τὸ 1998 διορίσθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας. Διακονεῖ συγχρόνως τὸν τομέα τοῦ κηρύγματος, τῆς Ἐξομολογήσεως, καθὼς καὶ τῆς φιλανθρωπίας.

Τὸ 2012 ἔλαβε τὸ ὄφρικο τοῦ Ἀρχιμανδριτουτοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀπὸ τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο.

*Βιογραφικό Σημείωμα
του νέου Μητροπολίτου Γλυφάδας,
Ἑλληνικοῦ, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης
κ. Ἀντωνίου*

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης κ. Ἀντώνιος (κατὰ κόσμον Διονύσιος Ἀβραμιώτης) ἐγεννήθη στὴν Κέρκυρα.

Ἐλαβε ἐγκύκλιες σπουδὲς στὴν Ἀθήνα. Ἐφοίτησε στὸ Α΄ Οἰκονομικὸ Γυμνάσιο Ἀθηνῶν. Ἐν συνεχείᾳ ἐσπούδασε στὸ Νομικὸ, Θεολογικὸ καὶ Οἰκονομικὸ Τμῆμα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Γνωρίζει Ἀγγλικά καὶ ἀρκετὰ καλὰ Γαλλικά, Γερμανικά καὶ Ἰταλικά.

Μοναχὸς ἐκάρη στὴν Ἱερά Μονὴ Ἀσωμάτων-Πετράκη, ὅπου ἐγκαταβίωσε ἐπὶ 30 συνολικά ἔτη, τὰ 25 ἐκ τῶν ὁποίων διετέλεσε Ἡγουμενοσύμβουλος. Ἐπὶ 4 ἔτη ἐγκατεβίωσε στὶς Ἱερὲς Μονὲς Ἐρημοποτάμου καὶ Μεγίστης Λαύρας στὸ Ἅγιον Ὄρος, ὅπου διπκόνησε ὡς ἐφημέριος καὶ Γραμματεὺς.

Διάκονος ἐχειροτονήθη τὸ 1979, τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Σεραφεῖμ, ὑπὸ τοῦ τότε Διακείας καὶ νῦν Σεβ. Μητροπολίτου πρ. Τρίκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλεξίου καὶ Πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη τὸ 1981 ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Γέροντός του, Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κυροῦ Μελετίου.

Ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος Σαλώνων τὴν 10νν Μαρτίου 2012 ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καὶ ἐξελέγη Μητροπολίτης Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλαγαμένης καὶ Βάρης τὴν 20ὴν Μαρτίου 2019.

Ἵπηρετήσε ὡς ἱεροκῆρυξ στὴν Ἱ. Μητρόπολη Πρεβέζης καὶ ὡς ἐφημέριος στό Νοσοκομεῖο Παιδῶν «Ἀγλαΐα Κυριακοῦ» καὶ στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίας Σκέπης Παπάγου. Διεκρίθη ἰδιαίτερος ὡς ἱεροκῆρυξ καὶ ἐξομολόγος.

Ἀπὸ τὸ 1988 ὑπηρετεῖ στὴν Οἰκονομικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς ὁποίας εἶναι Γενικός Διευθυντής ἀπὸ τὴν 1νν Ἀπριλίου 2011. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θητείας του συνετέλεσε στὴν ἀνόρθωση τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας, στὴν κατασκευή ἀρκετῶν κτηρίων καὶ στή ριζικὴ ἀνακαίνιση τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου.

Ἔχει συγγράψει ἄρθρα καὶ ἐπιστημονικὲς μελέτες.

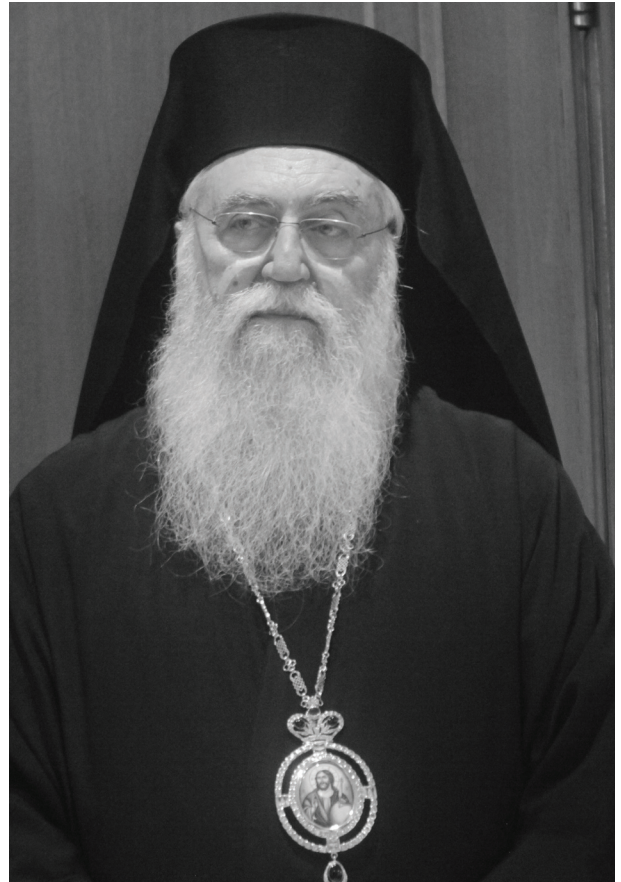
Βιογραφικὸ Σμείωμα τοῦ νέου Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Κλήμεντος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Κλήμης (κατὰ κόσμον Δημήτριος Κοτσομύτης) ἐγεννήθη εἰς Αἴπειαν Δήμου Καλαμάτας.

Ἀπ-εφοίτησεν ἀριστοῦχος ἐκ τῆς Θεολογικῆς καὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς (Τμῆμα Νεοελληνικῶν καὶ Βυζαντινῶν Σπουδῶν) τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Μετεξεπαιδεύθη ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὴν Βυζαντινὴν Φιλολογίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου.

Ἐκάθη Μοναχός εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Σαγματᾶ τὴν 15νν Αὐγούστου 1982 καὶ τὴν 23νν τοῦ ἰδίου μηνός ἐχειροτονήθη Διάκονος, ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, καὶ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, κ. Ἱερωνύμου. Τὴν 1νν

Μαΐου 1985, πάλιν υπό τοῦ Μακαριωτάτου κ. Ἱερωνύμου, χειροτονήθη Πρεσβύτερος, χειροθετηθεὶς εἰς Ἀρχιμανδρίτην.

Τό 1982 διορίσθη Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θιβῶν καί Λεβαδείας. Ὑπό τὴν ιδιότητα ταύτην καί ἐπὶ 16 συναπτά ἔτη (1982-1998) ἐκαλλιέργησε συστηματικῶς τὸ γραπτὸν καί προφορικὸν κήρυγμα καί διηκόνησε εἰς διαφόρους τομεῖς τοῦ πνευματικοῦ ἔργου, συμβάλλων ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἐπιμόρφωσιν τῶν νέων Κληρικῶν. Διετέλεσε ἐπίσης ἐκδότης τῆς μηνιαίας ἐφημερίδος τῆς ὡς εἴρηται Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκκλησιαστικὴ Μαρτυρία».

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1999 μετετέθη εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καί διορίσθη Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφῆτου Ἡλιοῦ Παγκρατίου, εἰς τὴν ἀνακαινίσιν τοῦ ὁποίου κοπιωδῶς συνετέλεσε, ἀνεγείρας ἐκ βάρων Πνευματικὸν Κέντρον καί βοηθητικούς χώρους διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ποικίλων ποιμαντικῶν δραστηριοτήτων καί ἀναπτύξας πλουσίαν δραστηριότητα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐνοριακοῦ ἔργου.

Ὑπηρετήσε παραλλήλως ἐπὶ εἰκοσαετίαν, ἀπὸ τοῦ 1999 ἕως τὸ 2019, εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσως, τῶν Εἰδικῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν Χριστιανικῶν Μνημείων καί Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, καί ἀπὸ τοῦ 2008 ὡς Β΄ Γραμματεὺς καί ἐν συνεχείᾳ Α΄ Γραμματεὺς-Πρακτικογράφος Αὐτῆς.

Τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 2014 διορίσθη Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας Ἐπίσκοπος τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Μεθώνης. Ἡ εἰς ἐπίσκοπον χειροτονία του ἐτελέσθη τὴν 13ην Ὀκτωβρίου 2014 εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Προφῆτου Ἡλιοῦ Παγκρατίου, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁμοῦ μετὰ πολλῶν Ἀρχιερέων. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς τεσσάρων καί ἡμισυ ἐτῶν διακονίας του ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχιγραμματέως, ἐπραγματοποιήθη χωροταξικὴ ἀναδιάταξις καί ἀποκέντρωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν εὐρυθμοτέραν λειτουργίαν

αὐτῶν καί τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος.

Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια, τὸ Γραφεῖον Ἐπικυρώσεων καί τὸ Γραφεῖον Τύπου, μετεφέρθησαν εἰς μείζονας ἀνακαινισθέντας χώρους τοῦ ἰσογείου του Συνοδικοῦ Μεγάρου. Ἐπερατώθη ἡ διαδικασία μεταστεγάσεως τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ καί τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.) εἰς κτήριον ἰδιοκτησίας Αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς (ἀριθμ. 30) ἐν Ἀθήναις. Ὡσαύτως, ὠλοκληρώθη ἡ ὑλοποίησις τῆς ψηφιοποιήσεως τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ι.Α.Ε.Ε.). Τέλος, ἐμερίμνησε διὰ τὴν βιβλιοδεσίαν τῶν Πρακτικῶν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἀπὸ τοὺς ἔτους 2008 ἕως καί σήμερον, εἰς ἐξήκοντα πέντε (65) τόμους, οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν σύγχρονον ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁμιλεῖ τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν.

Τὴν 20ὴν Μαρτίου 2019 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μητροπολίτης Περιστερίου.

Βιογραφικὸ Σημείωμα τοῦ νέου Ἐπισκόπου Εὐρύπου κ. Χρυσόστομου

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Εὐρύπου κ. Χρυσόστομος (κατὰ κόσμον Μάριος Παναγό-

πουλος, τοῦ Σταματίου καί τῆς Ἀγγελικῆς), ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τό 1972.

Μετά τίς ἐγκύκλιες σπουδές του, πού ὀλοκλήρωσε στό Αἰγάλεω, εἰσῆχθη καί ἐπεράτωσεν εὐδοκίμως τās σπουδάς του εἰς τήν Ἀνωτέραν Ἐκκλησιαστικήν Σχολήν Ἀθηνῶν καί, ἐν συνεχείᾳ, εἰς τήν Θεολογικήν Σχολήν τοῦ Παν. Ἀθηνῶν.

Τό 1995 ἐκάρῃ μοναχός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Πατέρων καί ἐχειροτονήθη Διάκονος, ἐνῶ τό 1998 Πρεσβύτερος ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικαίας κ. Ἀλεξίου, λαβών καί τό Ὅφρικόιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Διωρίσθη ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό 1999 Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος, ἐνῶ τό 2004 ὠρίσθη Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας.

Ἐπηρετήσεν ὡς Ἐφημέριος, ἱερατικῶς Προϊστάμενος καί Πρόεδρος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ἁγίου Σπυρίδωνος καί Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Αἰγάλεω.

Διπλόνησε εἰς τόν Τομέα Νεότητος καί Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας.

*Βιογραφικό Σημείωμα
τοῦ νέου Ἐπισκόπου Κεγχρεῶν
κ. Ἀγαπίου*

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κεγχρεῶν κ. Ἀγάπιος Δρίτσας, τοῦ Στυλιανοῦ καί τῆς Ἰσιδώρας, ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας τήν 17ην Δεκεμβρίου 1959.

Ἐτελείωσεν τās ἐγκυκλίους σπουδάς του εἰς Μέγαρο Ἀττικῆς.

Ἐσπούδασεν εἰς τήν Θεολογικήν Σχολήν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατά τά ἔτη 1978-1982. Παρηκολούθησεν μαθήματα Ψυχολογίας εἰς τό Κέντρον Ἐλευθέρων Σπουδῶν Ἑρένης Ψυχολογίας (Κ.Ε.Σ.Ε.Ψ.), ὡς καί μαθήματα εἰς τήν Φιλοσοφικήν Σχολήν τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων (Τμῆμα Ἱστορικών-Ἀρχαιολογικών)

Ἐκάρῃ Μικροσχημος Μοναχός εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Μακελλαριάς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας ὑπό τοῦ τότε Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί νῦν Μητροπολίτου Σεργίων καί Κοζάνης κ. Παύλου τήν 30ήν Δεκεμβρίου 1984.

Διάκονος ἐχειροτονήθη τήν 24ην Φεβρουαρίου 1985 καί Πρεσβύτερος τήν 8ην Μαρτίου 1987 ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας κ. Ἀμβροσίου, διακονήσας ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἐπαρχίᾳ Καλαβρύτων ὡς Ἐφημέριος-Ἱεροκῆρυξ ἐπί τετραετίαν.

Ἀπό τοῦ ἔτους 1988 ἀνέλαβεν τήν ἐπαναλειτουργίαν τῆς ἐγκαταλελειμμένης Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ ἐν Λουτρακίῳ Κορινθίας, καρεῖς εἰς αὐτήν Μεγαλόσχημος Μοναχός, ἐγκαταβίων ἐν αὐτῇ μονίμως ἕως τῆς σήμερον, θεραπεύων δέ τās λειτουργικάς καί κηρυκτικάς ἀνάγκας τῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μονῆς ὡς καί τās πνευματικάς τοιαύτας τῶν προσκυνητῶν αὐτῆς. Τήν 8ην Ἀπριλίου 1991 ἐνεθρονίσθη ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κορίνθου κυροῦ Παντελεήμονος Ἡγούμενος τῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀγωνιζόμενος ὑπερβαλλόντως μετά τῶν λοιπῶν πατέρων διά τήν ἀνοικοδόμησιν καί γενικωτέραν πρόοδόν τῆς.

Ἐπηρετήσεν, προσέτι, ὡς Ἐφημέριος-Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου, κηρύττων ἐπί τριακονταετίαν εἰς τήν πόλιν τοῦ Κιάτου. Ἐχηρημάτισεν Πνευματικός εἰς τά Σχολεῖα τῶν πόλεων Κορίνθου, Λουτρακίου, Κιάτου, Βραχατίου, ὡς καί Ὀρφανοτροφός εἰς τό Ἐκκλησιαστικόν Ὀρφανοτροφεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορίνθου «Οἶκος Ἁγίας Χλούς».

Ἐπῆρξεν μέλος εἰς πολλάς Ἐπιτροπάς ὡς στενός συνεργάτης τοῦ Μητροπολίτου Κορίνθου κυροῦ Παντελεήμονος καί ἀπό τοῦ ἔτους 2003 Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπός του, μέ

ἀποκλειστικόν δικαίωμα ὑπογραφῆς ἕως τοῦ θανάτου τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου τό ἔτος 2006.

Εἰς τήν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱ. Μητρ. Κορίνθου διατηρεῖ τοῦτον ὁ νῦν Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος.

Ἐπί εικοσιπενταετίαν, μέ τās εὐλογίας τοῦ ἐκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος διακονεῖ ὡς Πνευματικός τῆς Πρωτύπου Γυναικείας Μοναστικῆς Ἀδελφότητος «Ἡ Θεομήτωρ» Ἡλιουπόλεως καί ἀπό τοῦ ἔτους 2012, μέ τήν κυριαρχικὴν ἄδειαν τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἀργολίδος κυροῦ Ἰακώβου καί τοῦ νῦν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου, τῆς Γυναικείας Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Μαρίνης Ἀργους.

Προϊσταται τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος Γυναικῶν καί Κορασίδων Λουτρακίου «Ἁγία Φοίβη ἡ Διάκονος», ἔχει γράφει ἄρθρα καί μελέτας Θεολογικοῦ, Ἐκκλησιαστικοῦ καί Ἱστορικοῦ περιεχομένου, ὡς καί πνευματικῆς οἰκοδομῆς, ἔχει συμμετάσχει, ὡς ὀμιλητής, εἰς Παμμοναστικά Συνέδρια, εἰς τās Σχολάς Κατηχητῶν, Γονέων, εἰς τό πρόγραμμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορίνθου, εἰς Ἱερατικά Συνέδρια, εἰς Συνάξεις Πνευματικῶν, ὄχι μόνον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορίνθου, ἀλλὰ καί εἰς ἄλλας Ἱ. Μητροπόλεις προσκληθεῖς πρὸς τοῦτο.

Ἐπί διετίαν ἐπεμελεῖτο καί ἐπαρουσίαζε εἰς τόν τηλεοπτικόν σταθμὸν Κορίνθου «RTP KENTRON» τήν ἐκπομπὴν «Ἐπί Πτερύγων Ἀνέμων».

Βιογραφικὸ Σημεῖωμα τοῦ νέου Ἐπισκόπου Τεγέας κ. Θεοκλήτου

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Τεγέας, κ. Θεόκλητος, (κατὰ κόσμον Ἀνδρέας-Χρυσοβαλάντιος) Ντούλιας, τοῦ Ἰωάννου καί τῆς Ἑλένης, ἐγεννήθη τό 1971 εἰς τό Ἄργος Ἀργολίδος. Εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καί τοῦ Τιμίματος Κοινωνικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἐλαβε Μεταπτυχιακὸν Τίτλον Σπουδῶν στή Θεολογία ἀπό τό Παν. Νεαπόλεως Πάφου Κύπρου. Ἐκάθη Μοναχός ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κυροῦ Θεοκλήτου Β΄ (Φιλιππαίου) τήν 26η Αὐγούστου 1993 ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Νικολάου Βαρσῶν Μαντινείας.

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου Μητροπολίτου ἐχειροτονήθη Διάκονος τήν 20ή Σεπτεμβρίου 1993 καί Πρεσβύτερος τήν 13η Νοεμβρίου 1994, προχειρισθεῖς αὐθημερόν εἰς Ἀρχιμανδρίτην.

Διπκόνησε ὡς Ἐφημέριος εἰς διαφόρους Ἐνοριακοὺς Ἱερούς Ναοὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας καί ἀπό τό 2003 ὡς Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱ. Ν.Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Τριπόλεως. Ἀνέλαβε καθήκοντα Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας τό ἔτος 2003 καί τό 2013 καθήκοντα Πρωτοσυγκέλλου καί ὑπηρετήσεν ὡς Ἱεροκῆρυξ τὸν Ἄμβωνα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας.

Ἐπιπροσθέτως διπκόνησε εἰς διαφόρους τομεῖς τοῦ ἐν γένει ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας καί συμμετεῖχε ὡς ἐκπρόσωπος αὐτῆς εἰς διάφορα Συνέδρια τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Εισήγησις εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β΄ (19.3.2019)

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μέ πολλή προσοχή παρηκολούθησα τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, τοῦ ὀρισθέντος ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. κατὰ τὴν ἐντολήν τῆς Ι.Σ.Ι., Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς «Διαλόγου ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ-ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ» (Ἀπόφασις Δ.Ι.Σ. 5739/2602/12-12-2018).

Αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ ἐκφράσω τίς εὐχαριστίες μου τόσον στὸν ἴδιο, ὅσο καὶ στοὺς συνεργάτες του, δηλαδὴ τοὺς συνοδικούς ἀδελφούς, τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρῶν κ. Χρυσόστομον καὶ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κορίνθου κ. Διονύσιον, τοὺς πατέρες Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Γρηγόριον Παπαθωμᾶν καὶ Αἰδεσιμολογιώτατους Πρωτοπρεσβυτέρους Βασίλειον Καλιακμάνην καὶ Γεώργιον Σελλῆν, τὸν Ἑλλογιώτατον Καθηγητὴν κ. Βασίλειον Κονδύλην καὶ τὸν ἐντιμότατον κ. Θεόδωρον Παπαγεωργίου, Εἰδικὸν Νομικὸν Σύμβουλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Φιλόθεον Θεο-χάριν, Γραμματέα τῆς Δ.Ι.Σ., γιὰ τοὺς κόπους των καὶ στοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτοῦ διακόνημα.

Πολλές εὐχαριστίες στὸν Ὑπουργὸ Παιδείας κ. Κωνσταντῖνον Γαβρόγλου καὶ τοὺς συνεργάτες του.

Ὁ διάλογος αὐτός καὶ ἡ διεξαγωγή τῶν συζητήσεων χρειαζόταν γνώσεις, ὑπομονήν, εὐστροφίαν, διάκρισιν καὶ εὐγένεια. Διαβάζοντας τὰ Πρακτικά τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν, μπορῶ νὰ πῶ ὅτι τὰ χαρίσματα αὐτὰ διέκριναν τόσο τὸν Σεβασμιώτατον Πρόεδρον, ὅσο καὶ ὅλα τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀπὸ ὅσα ἄκουσα ὑπεγράμμισα τὰ ἑξῆς:

α) Στὴν Ἑλλαδική Ἐκκλησία τὰ μεγάλα θέματα καὶ προβλήματα στὴν πορεία τῆς διακονίας της δὲν ἀντιμετωπίζονται μόνον ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο, οὔτε μόνον ἀπὸ τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον, ἀλλὰ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν Συνόδῳ συνερχομένων.

Ἔτσι καὶ τὸ θέμα τοῦ καθεστώτος τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου παραπέμπεται στοῦ σώμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας μέ σκοπὸ νὰ ἐγκριθεῖ ὑπ' αὐτῆς ἢ νὰ διορθωθεῖ ἢ νὰ ἀπορριφθεῖ.

β) Ἡ συναίνεσις καὶ συγκατάθεσις τῶν κληρικῶν στὴν ἀλλαγὴ τοῦ καθεστώτος τῆς μισθοδοσίας των εἶναι προϋπόθεσις γιὰ τὴν πορεία τοῦ ὅλου θέματος.

γ) Ὑπὸ τίς παρούσες συνθήκες δὲν ὑπάρχει συναίνεσις καὶ συγκατάθεσις τῶν κληρικῶν γιὰ ἀλλαγὴ τοῦ καθεστώτος τῆς μισθοδοσίας (Θέσεις ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας).

δ) Τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν κεφάλαιον, ἰσόποσον μέ ἐκεῖνο τῆς μισθοδοσίας καὶ λοιπῶν οικονομικῶν ὑποχρεώσεων πρὸς τοὺς κληρικούς καὶ λαϊκοὺς ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους θὰ συνεχίσει νὰ καλύπτει ἐσαεὶ ἡ Πολιτεία ὡς ἀντιστάθμισμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, πού ἐκαρπώθη αὐτὴ ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους μέχρι τὸ ἔτος 1939 (Θέσεις ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας).

Ἡ ἐξουσιοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. μέ περιορισμένην σέ ἔκτασιν θεματολογία καὶ ἡ μικρὴ χρονικὴ διάρκεια τῶν συζητήσεων συνετέλεσαν ὥστε καὶ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ συμπεράσματα καὶ οἱ προτάσεις της νὰ μὴν ἀγκαλιάζουν καὶ τὰ ἄλλα θέματα πού ἔχουν τεθεῖ πρὸς συζήτησιν.

Προσωπικά όμως πιστεύω ότι ο καρπός αυτών των συνεδριάσεων δεν είναι ανάλογος με τους κόπους της Επιτροπής. Είναι πολύ λίγος και πτωχός. Την ευθύνη όμως, αν κρίνουμε δίκαια, δεν φέρει η Επιτροπή αλλά το σώμα της Ιεραρχίας μας, που περιώρισε ασφυκτικά μέχρι πνιγμού το δικαίωμα της ελεύθερης συζήτησης και των άλλων πτυχών του θέματος, όπως εκείνο των οργανικών θέσεων των κληρικών μας και της εκκλησιαστικής παρουσίας μετά το έτος 1952. Επιμένω και θέλω να πληροφορηθούμε μέσα από αυτόν τον διάλογο την αντιμετώπιση έκκρεμων θεμάτων που έχουν καταστή γάγγραινα στο σώμα της Εκκλησίας και επομένως και του λαού μας.

Η αποστολή μας δεν είναι μόνον η ένασχόλησις με τα παλαιά, το παρελθόν, ούτε μόνον με τα σημερινά μας, το παρόν, αλλά κυρίως με εκείνα που έρχονται, το μέλλον. Αυτά, όσα απέμειναν, που μας άφησαν οι πατέρες μας. Πέτρες, χώμα, υλικά αγαθά, να τα κάνουμε πνεύμα. Πνεύμα που θα διοργανώσει μία ελεύθερη διοικητικά Εκκλησία, που θα ανακουφίσει όσους υποφέρουν. Το όραμά μας να υλοποιηθεί.

Πέραν των θέσεων αυτών θα περιμένα την προσέγγιση και των άλλων επί μέρους θεμάτων και κυρίως την τύχη της εκκλησιαστικής παρουσίας από το έτος 1952 μέχρι σήμερα.

Δυστυχώς όμως ο περιορισμός του θεματολογίου και κυρίως ο λίγος χρόνος που έτέθη στή διάθεση της Επιτροπής, μας φέρνει σήμερα σέ αδιέξοδο. Προσωπικά θα περιμένα πρόταση σχετικά με τί σημερινή εκκλησιαστική παρουσία και την τύχη της.

Νομίζω ότι ήλθε η ώρα και δόθηκε επιτέλους η ευκαιρία, να βάλουμε το δάκτυλό μας στον τύπο των ήλων, να δοῦμε την αλήθεια και να δημιουργήσουμε καινούργιες, τιμες σχέσεις Πολιτείας και Εκκλησίας.

Τί θα περιμένα και τί περιμένο από μία τέτοια συζήτηση τέτοιου επιπέδου. Νά διορθώσουμε τά λάθη μας και πάνω στην ειλικρίνεια να οικοδομήσουμε τό αύριο Εκκλησίας και Πολιτείας.

Γιά να γίνω περισσότερο καταληπτός θα αναφερθώ σέ γεγονότα μᾶς μόνο Μητροπολιτικής

περιοχής, της Θηβών και Λεβαδείας, που έχουν σχέση με τό θέμα μας και είναι μία εμπειρία όλων μας.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ-ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ (1952)

Α. Μέ τό ὑπ' ἀριθ. 2185/1952 Νομοθετικό Διάταγμα «Περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καί κτηνοτρόφων» καί τό Β. Διάταγμα «Περί κυρώσεως τῆς ἀπό 18.9. 1952 Συμβάσεως μεταξύ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ΟΔΕΠ) καί Δημοσίου» ὀρίστηκαν τά ἑξῆς:

«Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐνεργοῦσα ἐν προκειμένῳ διὰ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., διαπνεομένη ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως συμβάλῃ κατὰ τό μέγιστον δυνατόν μέτρον εἰς ἐπίτευξιν κοινωνικοῦ σκοποῦ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καί ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων, θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου (Ὑπουργεῖον Γεωργίας) παραχωροῦσα αὐτάς ὡς κατωτέρω, καταλλίλους διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ἐκτάσεις ἐκ τῆς ἀγροτικῆς Μοναστηριακῆς παρουσίας (παραχωρήθηκαν στὴν Πολιτεία: α. 141.333 στρ. ἀγρῶν, β. 601.544 στρ. βοσκοτόπων, γ. 32.043 στρ. ἀγροληπτικῶν καί ἐμφυτευματικῶν κτημάτων) κατὰ τά κάτωθι ὀριζόμενα:

Ἰερά Μητρόπολις Θηβῶν καί Λεβαδείας».

Μετά τὴν παραχώρησιν εἰς τό Δημόσιον τῶν ὀρισθέντων κτημάτων, παρέμειναν εἰς τά Μοναστήρια τῆς περιοχῆς 124.000 στρ. ἀγροτο-λειαδικές ἐκτάσεις πού καταγράφονται στή Σύμβαση (σελίς 1950).

ΕΚΤΡΟΠΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

1. Οἱ ἐκτάσεις αὐτές κηδεμονεύονται ἀπὸ τό Ὑπουργεῖο Γεωργίας ἢ ἀπὸ καταπατητές.
2. Ἄλλες ἀπ' αὐτές ἐγκαταλείφθηκαν με ἀποτέλεσμα νά καταπατηθῶν ἢ νά ἀγριέψουν.
3. Ὁραία μικρά νησιά πού παραχωρήθηκαν ὡς βοσκοτόποι, σήμερα μετά τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ποιμενικῆς ἐνασχόλησης δειλά-δειλά γίνονται ἐξοχικές κατοικίες ἢ διασκεδαστικά κέντρα.

4. Κάθε διανομή αὐτῶν προέβλεπε καί ἕναν σχολικό κλῆρο γιά ἐνίσχυση τοῦ δασκάλου τοῦ χωριοῦ. Σήμερα πού κλείνουν τό ἕνα μετά τό ἄλλο τά δημοτικά Σχολεῖα γίνονται σκουπιδότοποι.

5. Τό ἀπό 17 Φεβρουαρίου 1968 ἔγγραφο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου τοῦ Α΄ δίνει μία εἰκόνα τοῦ ἀποτελέσματος τῆς Σύμβασης Ἐκκλησίας-Πολιτείας τοῦ ἔτους 1952.

Πρός

Τούς Ἀξιότιμους κ. Ὑπουργούς

Ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν καί Γεωργίας

Ὡς τυγχάνει Ὑμῖν γνωστόν, κατά Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1952 ὑπεγράφη Σύμβασις μεταξύ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπούμενου παρ' Ὑμῶν, διά τῆς ὁποίας κατ' ἐφαρμογήν τῶν ἄρθρων 36 καί 37 τοῦ Ν.Δ. 2185/1952, παρεχωρήθησαν εἰς τό τρίτον τῆς ἀξίας αὐτῶν ἀγροτικά ἐκτάσεις τῆς ὑφ' Ἡμῶν ἐκπροσωπούμενης Μοναστηριακῆς Περιουσίας (ἄρθρ. 36 παρ. 1 Ν.Δ. 2185/52) διά τήν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ Συντάγματος, ἥτοι διά τήν ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γεωργῶν καί κτηνοτρόφων.

Τό ἀντάλλαγμα ἐκ τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως, ἀνερχόμενον εἰς 92.000.000 δραχμῶν συνεφωνήθη ὅπως ἐξοφληθῆ κατὰ τρόπον μικτόν. Συγκεκριμένως ἐκ τοῦ ἀνωτέρω συνολικοῦ ποσοῦ 15.000.000 δραχμῶν, κατεβλήθησαν εἰς μετρητά ἀλλά καί εἰς ἀτόκους δόσεις, τό δέ ὑπόλοιπον ἐκαλύφθη διά τῆς παραχωρήσεως ἀστικῶν ἀκινήτων, κειμένων ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκη, Πάτραις, Καβάλα καί ἀλλαχοῦ τῆς Ἐπικρατείας. Εὐθύς μετά τήν ὑπογραφήν τῆς Συμβάσεως προέκυψαν ἀμφισβητήσεις τόσον ὡς πρός τάς παραχωρηθείσας ἀγροτικάς ἐκτάσεις, αἵτινες κατά τάς ἀπόψεις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπολείπονται τῶν ἐν τῇ Συμβάσει ἀναγραφόμενων ἀριθμῶν στρεμμάτων εἰς ἀγρούς καί βοσκοτόπους ὅσον καί ὡς πρός σημαντικόν ἀριθμόν ἀστικῶν ἀκινήτων ἅτινα, ἔνεκα διαφορῶν ἐλαττωμάτων, νομικῶν καί πραγματικῶν οὐδέποτε περιῆλθον εἰς τήν πλήρη κυριότητα τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., ὡς τοῦτο ρητῶς ἀπαιτεῖται ὑπό τῆς ἐν ἀρχῇ Συμβάσεως.

Ἐνεκα τούτου δεκάδες ἔγγραφων ἔχουσιν ἀνταλλαγῆ μεταξύ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καί τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τῶν ὑφ' Ὑμῶν Ὑπουργείων, κοινά δέ Ἐπιτροπαί κατὰ καιρούς συνεστήθησαν αἵτινες, διαπιστώσασα τά ἀνωτέρω ὁμοφώνως κατέληξαν εἰς τό συμπέρασμα ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ συνολική τακτοποίησις τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀδικολογητῶς δέ χρονιζουσῶν ἐκκρεμοτήτων καί ἀμφισβητήσεων.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἐν τῷ μεταξύ διά μερικωτέρων συμβάσεων ἐρρυθμίσθησαν μεμονωμένα θέματα ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν, ἐξακολουθεῖ ὁμως νά παραμένῃ ἀνεπίλυτον τό σύνολον σχεδόν τῶν ἐκκρεμοτήτων, ὡς δέ εἶναι εἰκός, παρελθούσης ἤδη ὀλοκλήρου 15ετίας ἀπό τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀρχικῆς Συμβάσεως δέον νά χωρήσουμε ἀπό κοινοῦ εἰς τόν τερματισμόν τῶν προκυψασῶν καί ὑφισταμένων εἰσέτι διαφορῶν, ἐξερχόμενοι ἐκ τοῦ νεκροῦ σημείου εἰς ὃ ἤδη περιέστημεν.

Δέν παραγνωρίζομεν τήν μεγίστην συμβολήν τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διά τήν ἀποτύπωσιν τῶν παραχωρηθεισῶν ἐκτάσεων ὡς ἐπίσης καί τόν καταρτισμόν πίνακος εἰς τόν ὁποῖον ἔχουσι καταχωρηθῆ κτήματα τῆς Μοναστηριακῆς Περιουσίας μί ἀναγεγραμμένα εἰς τούς πίνακας τῆς ἀρχικῆς Συμβάσεως. Ἡ ταύτη προεργασία ἀπό τῆς πλευρᾶς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑποβοηθεῖ σπουδαίως διά τόν τερματισμόν τῶν ἐκκρεμοτήτων καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν συμπλήρωσιν τῶν ἐλλειμμάτων εἰς ἀγρούς καί βοσκοτόπους.

Τό ἕτερον ὁμως θέμα τό καί ἀπασχολοῦν τήν Ἐκκλησίαν ἥτοι τό τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἀστικῶν ἀκινήτων, τά ὁποῖα ἐνῶ φέρονται παραχωρηθέντα εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος οὐδέποτε περιῆλθον εἰς αὐτήν εἴτε διότι ἦσαν ἀνύπαρκτα, εἴτε διότι ἀνήκον εἰς ἕτερα Νομικά Πρόσωπα, εἴτε διότι τέλος ἐβαρύνοντο διά νομικῶν καί πραγματικῶν ἐλαττωμάτων, εἶναι ζωτικῆς σημασίας διά τήν Ἐκκλησίαν ἐφ' ὅσον ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον 15ετίαν ἐστερήθη αὐτή καί ἐξακολουθεῖ στερουμένη τῶν ἐκ τούτων εἰσοδημάτων ἅτινα μέχρι σήμερον ἀνέρχονται εἰς 20.000.000 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Δέον συνεπῶς ὅπως αἱ Ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὄργανα τῶν ὁποίων κατά τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἀνωτέρω συσκέψεις συνωμολόγησαν τὸ δίκαιον τοῦτο αἴτημα καὶ παράπρον τῆς Ἐκκλησίας, κινήθωσιν δραστηρίως διὰ τὴν ἐξεύρεσιν ἄλλων ἀστικῶν ἀκινήτων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀνωτέρω πληρῶν τόν ὅρον τῆς ἀρχικῆς Συμβάσεως καθ' ὃν ταῦτα δέον νά περιέλθουν εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν ὅψει τῶν ἀνωτέρω, ἔχομεν τὴν τιμὴν νά παρακαλέσωμεν ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ συγκροτήσπε κοινὴν Ἐπιτροπὴν ἐξ ὑπαλλήλων τῶν δύο Ὑπουργείων ἥτις μετ' ἐκπροσώπων τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. συνεχρομένη εἰς τακτικὰς ἡμέρας ὑφ' Ὑμῶν ὀριζομένης νά προετοιμάσῃ τὴν ὄλην ἐργασίαν διὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς τελικῆς Συμβάσεως, διὰ τῆς ὁποίας θά ἐπιλύωνται αἱ ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον 15ετίαν διατηρούμεναι ἐκκρεμότητες.

*Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος Ἱερόνυμος*

Μέ τὴν ὑπ' ἀριθ. 312/9-3-1972 κοινὴ ἀπόφασιν τῶν Ὑφυπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ θεμάτων Γεωργίας, Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων συνεστήθη Ἐπιτροπὴ προκειμένου νά ἐξετάσῃ τίς διαφορὰς πού δημιουργήθηκαν μεταξύ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (Ο.Δ.Ε.Π.) καὶ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀπὸ 18/9/1952 Συμβάσεως. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐργάσθηκαν ἐπὶ πολὺ, δυστυχῶς ὁμως δέν κατέληξαν σέ πόρισμα καὶ τὸ θέμα παραμένει μέχρι σήμερα σέ ἐκκρεμότητα.

**ΝΟΜΟΙ 1700 (ΦΕΚ 61/8 ΜΑΪΟΥ 1987) ΚΑΙ
1811 (ΦΕΚ 231/13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1988)**

Μέ τοὺς ὡς ἄνω νόμους περιέρχεται στὸ Δημόσιο ἐντὸς ἑξὶ μηνῶν ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νόμου ἡ ἀγροτικὴ καὶ δασικὴ περιουσία τῶν Μοναστηριῶν, ἡ ἐπιλεγομένη «διακατεχομένη» στὸ Δημόσιο.

Τὰ 149 μοναστήρια συγκατατέθηκαν ἐνῶ ἄλλα ἕξ (6) προσέφυγαν στὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Κατὰ τὸν Νόμον 1811/88, γιὰ τὴν παραχώρησιν τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας: «α) Τὸ Δημόσιο ἀναλαμβάνει τὴν μισθοδοσίαν καὶ τῶν Ἱεροκληρῶν, οἱ ὅποιοι μισθοδοτοῦνταν ἀπὸ τὸν Ο.Δ.Ε.Π. κατὰ τὸν χρόνον κατάθεσης στὴ Βουλὴ τοῦ σχεδίου νόμου «Ρύθμιση θεμάτων Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας» ἐνῶ διατηροῦνται πάντοτε οἱ, κατὰ τὰ ἄνω, ὀγδόντα πέντε (85) θέσεις μισθοδοτουμένων ἀπὸ τὸν Ο.Δ.Ε.Π. Ἱεροκληρῶν καὶ β) Γιὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Μονῶν θά ὀριστεῖ ποσοστὸ ἓνα στὰ ἑκατὸ (1%) ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ κονδυλίου τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ ὁποῖο διατίθεται, διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, πρὸς κάλυψιν δαπανῶν γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν (μισθοδοσία Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱεροκληρῶν, ὑπαλλήλων Μητροπόλεων, ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευσις κ.λπ.). Τὸ ἄνω ποσὸ θά κατανέμεται μὲ ἀποφάσεις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου στὶς Μονές, πού ἔχουν, κατὰ τὰ ἄνω, ἐξουσιοδοτήσῃ τὴ Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο γιὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς σύμβασιν αὐτῆς».

ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ὁ νόμος αὐτὸς προσεβλήθη ἀπὸ ὁμάδα Μοναστηριῶν στὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον, ὡς ἦταν φυσικὸ, ὡς νόμος πού παραβιάζει τὴ Διεθνή Σύμβασιν τῆς Ρώμης καὶ τὰ δικαιώματα ἰδιοκτησίας τῶν Μοναστηριῶν, κατοχυρώνοντας μάλιστα καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς χρησιμεύσεως. Κατὰ τὴν ἀπὸ 9/12/1994 ἀπόφασιν αὐτὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (ὑπόθεσις ἀριθ. 10/1993/405/483-484) σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον ἀποδέχθηκε τὴν προσφυγὴν τῶν Ἱερῶν Μονῶν μὲ τίς ὁποῖες ὁ Ν. 1700/1987 παραβίασε τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Πρωτοκόλλου 1 καὶ τὸ ἄρθρον 6 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου.

Τὸ Δικαστήριον τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (ὑπόθεσις) ἄρθ. 10/1993/405/483-484) ἀποδέχθηκε τὴν προσφυγὴν τῶν Ἱερῶν Μονῶν γιὰ

ο Νόμος 1700/1987 παραβίασε τό άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1 και τό άρθρο 6 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Δικαιωμάτων τοῦ Ἄνθρώπου.

ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Μέσα ἀπό τίς συζητήσεις αὐτές πρέπει νά ἀντιμετωπισθοῦν καί αὐτές οἱ ἐκκρεμότητες:

1. Ἡ Νέα Νοσηλευτική Μονάδα τῆς ΣΩΤΗΡΙΑΣ.

Ἡ Ἱερά Μονή Πετράκη διαδοχικῶς ἀπό τό 1911 ἕως τό 1916 δώρησε στό Ἰδρυμα «Ἡ ΣΩΤΗΡΙΑ», τό προοδρευόμενο τότε ὑπό τῆς Σοφίας Ἐρρίκου Σλῆμαν, διακόσια δέκα πέντε στρέμματα καί τετρακόσια δώδεκα τ.μ. γῆς (215,412μ²) «ἐκ τῶν εἰς τήν θέσιν Γουδιῆ γαιῶν τῆς» διά τήν εὐκαιρῆ ἐπιτέλεση τῶν ἀγαθῶν σκοπῶν τῆς.

Τήν 1η Ἀπριλίου 1978, μέ τό ὑπ' ἀριθμ. 31184 συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Χρήστου Κ. Παπαχρήστου, ἡ Ἱ. Μονή καί πάλι δώρησε συνεχομένη ἕκταση τριακοσίων δέκα ἑννέα (319) στρεμμάτων (!) «ἐπί σκοπῶ ἀνεγέρσεως Νέας Νοσηλευτικῆς Μονάδος».

Μέ τό ὑπ. ἀριθμ. 256790/19-5-1980 συμβόλαιο τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἰωάννου Καβαλέκα, τό Δημόσιο παραχώρησε ὑπό ὄρους καί μέ συγκατάθεση τῆς Ἐκκλησίας στό Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν τή μνημονευθεῖσα ἕκταση γιά τήν ἀνάγεση τῆς Νέας Νοσηλευτικῆς Μονάδος, πού θά στέγαζε τά Νοσοκομεῖα Ἀρεταίειο, Αἰγινήτειο, Ἴπποκράτειο κ.ἄ.

Στό συμβόλαιο συμπεριελήφθησαν δύο ὄροι: 1) Εἰς τήν ἀνεγερθησομένην ὡς ἄνω Νέαν Νοσηλευτικὴν Μονάδα νά διατεθεῖ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τό διηνεκές ποσοστό πέντε τοῖς ἑκατό (5%) τοῦ συνόλου τῶν κλινῶν αὐτῆς, διά νά νοσηλεύονται εἰς αὐτάς κληρικοί παντός βαθμοῦ καί κατηγορίας μέ τὰς οἰκογενεῖας των ὡς καί μοναχοί. Τηρουμένου ἐν γένει τοῦ ὄρου τοῦ προσυμφώνου ἔχοντος ἐπὶ λέξει οὕτως:

1. «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δύναται νά χρησιμοποιῆ ἀριθμὸν κλινῶν τῆς ἀνεγερθησομένης Νοσηλευτικῆς Μονάδος εἰς ποσοστὸν 5% ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν διά τήν περίθαλψιν κληρικῶν ἄνευ ἀνταλλάγματος εἰς τό διηνεκές. Ἡ

νοσηλευτικὴ δέ αὕτη μονάς θά παρέχη ἐχούσης εἰς τό διηνεκές καί ἄνευ ἀνταλλάγματος τίς ὑπηρεσίες τῆς διά τήν προληπτικὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν τῶν κληρικῶν.

2. Ἐπίσης οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας «ἀναγνωρίζουν ὅτι ἐγκύρως δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν Π. 6498/1965/3 Αὐγ. 1978 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἐγένετο ἡ ἀποδοχὴ τῆς διά τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 31184/1 Ἀπριλίου 1978 καί 32122/12 Ἰουλίου 1978 δωρητηρίων πράξεων τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Χρήστου Κ. Παπαχρήστου πραγματοποιηθείσης δωρεᾶς πρὸς τό Ἑλληνικὸν Δημόσιον τῆς εἰς τὰς πράξεις περιγραφομένης ἐκτάσεως, δημοσιευθείσης τῆς ἀποφάσεως ἀποδοχῆς εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 59/3-8-1978 παράρτημα ΦΕΚ καί μεταγραφείσης νομίμως εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐν τόμῳ 3038 καί ὑπ' αὐξ. ἀριθμὸν 180.

Ἐπίσης ἐγκρίνουν «ἐν τῷ παρόντι συνομολογούμενα καί εἰδικώτερον τήν παρά τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μεταβίβασιν καί παράδοσιν εἰς τό Πανεπιστήμιον τῆς ὡς ἄνω δωρηθείσης ἐκτάσεως, ἐν ὅψει τῆς ἐν τῷ παρόντι συμβολαίῳ ἐνσωματώσεως καί τηρήσεως τῶν ὄρων τῶν προειρημένων δωρητηρίων».

Ἐπειδὴ πέρασαν ἀπὸ τότε πενήντα ὀλόκληρα χρόνια χωρὶς νά γίνῃ κάτι ἡ Ἐκκλησία ἐζήτησε, καθὼς εἶχε δικαίωμα, τήν ἐπιστροφή τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς. Τό Δικαστήριον δέν μπῆκε στήν οὐσίαν τοῦ θέματος. Ζήτησε νά ὑποβληθεῖ πρῶτα ἡ ἀπόδειξις ὅτι ἔχει καταβληθεῖ ἡ οἰκονομικὴ ὑποχρέωσις τοῦ ΕΝΦΙΑ.

2. Μία προκλητικὴ ἱστορία

Ἡ Ἱ. Μονή Πελαγίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας ἐπώλησε ἕκταση 15.000 στρέμματα τό ἔτος 1930 ὡς ἑξῆς:

Ἡ ἀγοραπωλησία ἔγινε στό πλαίσιο τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ὅτι «ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Μονάς καί ἐν γένει τὰ νομικά πρόσωπα τὰ στερούμενα εἴτε ἐκ τοῦ Νόμου, εἴτε ἐκ συμβάσεως ἢ καί οἰασδήποτε ἄλλης δικαιοπραξίας τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκποιήσεως ἀγροκτημάτων, νά προβαίνωσιν εἰς συμφωνίας πωλήσεως τοιούτων κτημάτων

πρός καλλιεργητάς ...» ή προσθήκη του Νόμου 4604 έχει ως εξής: «έφ' όσον οί άγορασταί εΐναι μικροί κτηνοτρόφοι ή άκτιμόνες καλλιεργηταί».

Οί άγοραστές έννέα τόν αριθμόν (συγγενείς έξ αίματος) άγόρασαν τήν έκταση περισσότερα άπό 15.000 στρέμματα, αντί του τιμήματος τών 600.000 δραχμών, ένω μόνον τό καταβαλλόμενο έτήσιο μίσθωμα για τήν έν λόγω έκταση ήταν 1.700.000 δρχ. Οί άγοραστές ήσαν κάτοχοι: α) αϊγοπροβάτων, τών όποίων ό αριθμός υπερέβαινε τά χίλια έως χίλια διακόσια, β) βοών πού υπερέβαιναν τά εκατό, γ) ιδιόκτητη άγροτική γή εκατοντάδων στρεμμάτων και δ) βοσκοτόπων πού υπερέβαιναν τίς όκτώ χιλιάδες στρέμματα. Τό συμβόλαιο τής άγοραπωλησίας αύτης άκυρώθηκε κατ' άρχήν μέ άπόφαση του Πρωτοδικείου Θηβών και έπειτα μέ άπόφαση του Έφετείου Άθηνών τόν Νοέμβριο του 1931. Καί όμως τό Υπουργείο Γεωργίας συνεχίζει νά τό κατέχει.

3. Νοσοκομείον Άσκληπιείον Βούλας.

Η έκτασις στήν όποία έχει άνεγερθή τό Άσκληπιείον τής Βούλας έχει παραχωρηθεί άπό τήν Έκκλησία. Η προθεσμία 100 έτών λίγει σέ λίγο. Δέν εΐναι εύκολο θέμα, χρειάζεται πολλή προετοιμασία και κατανόηση.

Δέν θά ήθελα νά άπαριθμήσω άλλες περιπτώσεις έκτροπών έκ τών κατά καιρούς συμφωνιών.

Σεβασμιώτατοι έν Χριστώ άδελφοί, ή έμπειρία άπό τήν σύγχρονη έκκλησιαστική μας ιστορία μās έχει διδάξει ότι οί κατά καιρούς μονομερείς παρεμβάσεις ή καλύτερα έπεμβάσεις τής Πολιτείας στά έκκλησιαστικά ζητήματα, και ειδικά στά περιουσιακά-οικονομικά, είχαν πάντοτε επιζήμιο άποτέλεσμα για τήν Έκκλησία και τήν κοινωνία και αντί νά επιλύσουν ζητήματα, έπισώρευσαν έκκρεμότητες και πλήγωσαν τήν ένότητα του λαού μας.

Άποψίς μου κατ' άρχάς εΐναι ότι θά πρέπει ή ίδια Έπιτροπή νά συνεχίσει τόν διάλογο μέ τήν Πολιτεία.

Τά βήματα πού έχουν γίνει μέχρι τώρα μαρτυρούν ότι διαπιστώνεται μέν ένας σημαντικός βαθμός ώρίμανσης πολλών έκ τών ζητημάτων, παρά τά τυχόν λάθη πού έχουν γίνει τόσο σέ διαδικαστικό όσο και σέ επικοινωνιακό επίπεδο, φυσικά και άπό μένα τόν ίδιο, υπάρχει όμως αρκετός δρόμος μπροστά μας και υπάρχει ρεαλιστική δυνατότητα, για νά φτάσουμε σέ μία φερέγγυα συμφωνία, ένα ολοκληρωμένο θεσμικό συμβόλαιο μέ εύρεια συναίνεση στήν κοινωνία, συνοχή και ένότητα στό έσωτερικό τής Έκκλησίας μας, διασφάλιση στους κληρικούς μας και στά στελέχη μας και φυσικά ένίσχύνισχη του αὐτοδιοικίτου τής Έκκλησίας μας.

Άντιφώνησις εις τήν ιεραρχίαν του Σεβασμιωτάτου Μπροπολίτου Καρυστίας και Σκύρου κ. Σεραφείμ (19.3.2019)

Μακαριώτατε,
ή σύγκλησις έκτάκτως τής Ίερᾶς Συνόδου τής Ίεραρχίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος και ή πρόσκλησις μās εύρίσκει συμφώνους, προθύμους και προετοιμασμένους, δι' άκρόασιν, συζήτησιν και λήσιν άποφάσεων επί τών θεμάτων πού περιλαμβάνονται εις τήν ήμερησίαν διάταξιν. Αυτό απαιτεί και επιβάλλει τό ισχύον Κανονικόν και Νομικόν σύστημα τής Έκκλησίας μας.

Τά προτεινόμενα θέματα: Οικονομικόν και Διοικητικόν.

Τό μέν πρῶτον επιβάλλει μελέτην, σύνεσιν και προσοχήν, διότι άφορᾶ τήν παρούσαν και τήν μελλοντικήν κατάστασιν τής Έκκλησίας γενικῶς και τών Ίερέων ειδικῶς. Θέματα ασφαλῶς ύλικά, αλλά και ή ύλη συνδέεται μέ τήν φύσιν και τίς άνάγκες μας. Καλῶς λοιπόν συζητοῦμε και ει δυνατόν όμοφώνως ᾶς αποφασίσωμεν μέ βάση

ὅτι ὑπηρετοῦμε τό καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας.

Τό δέ δεύτερον θέμα, πού εἶναι ἡ ἐκλογή Ἐπισκόπων, εἶναι ὑψίστης σημασίας καί καθαρά πνευματικῆς φύσεως. Μᾶς ἐκφράζει ἀπόλυτα ὡς Ἐπισκόπους, μᾶς εὐχαριστεῖ καί μᾶς χαροποιεῖ, διότι διά τῆς τιμίας ψήφου ἐνεργοῦμε εἰς τήν ἐκλογή καί συνεργοῦμε κατά τήν Χειροτονίαν μετά τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διά τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἡμῶν εἰς τήν Ἀρχιερωσύνην. Εἶναι ὑψίστη ἡ τιμή καί μεγίστη ἡ εὐθύνη, δι' ἧς ἐπιβάλλεται ἰδιαίτερη προσοχή καί φόβος Θεοῦ. Κατά τήν τακτικὴν τῶν ἀντιφωνήσεών μου, προσθέτω ὡς δεύτερον μέρος ὠρισμένες σκέψεις τοῦ Ἱεροῦ Χρυσόστομου σχετικές μέ τήν περίστασιν καί ἐπειδή συνεδριάζομεν κατά τήν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, ἐπιτρέπατέ μου νά ὑπομνήσω εἰς τήν ἀγάπην σας, μέρος τῆς ἀναφορᾶς τοῦ μεγάλου Διδασκάλου, εἰς τήν μεγάλην Τεσσαρακοστήν, πού γράφει:

Ἰδοῦ, ἐφθάσαμε εἰς τήν Ἁγίαν Σαρακοστή. Ἄς αὐξήσωμε τή νηστεία καί ἄς κάνωμε ἐντονωτέρας τὰς προσευχάς. Ἄς ἐξομολογηθοῦμε μέ ἀκρίβεια τὰ ἁμαρτήματά μας, ἄς πληθύνωμε τήν ἐλεημοσύνην καί ἄς καλλιεργήσωμε τὰς ἀρετάς τῆς πραότιτος, τῆς ἀνεξικακίας, τῆς μακροθυμίας, τῆς ταπεινοφροσύνης.

Μέ τή νηστεία πρέπει νά εἶναι πάντοτε συνδεμένη ἡ προσευχή, σύμφωνα μέ τή διδασκαλία τοῦ Κυρίου καί τό παράδειγμα τῶν Ἀποστόλων.

Κατά τήν περίοδο τῆς νηστείας, ἡ προσευχή γίνεται μέ προσοχή, μέ ἐσωτερική γαλήνη καί ἡ σκέψις εἶναι ἐλαφροτέρα, ἀφοῦ δέν πιέζεται ἀπό τήν πολυφαγία. Στόν ἀγῶνα κατά τοῦ διαβόλου, ἔχομε ἀνάγκη ἀπό προσευχή. Καί ἡ προσευχή εἶναι μεγάλο ὄπλο, μεγάλη ἀσφάλεια, ἀπόρρητο φρούριο, μέγα ἀγαθό. Τήν δύναμιν τῆς προσευχῆς, τήν ὠφέλεια τῆς νηστείας, τό κέρδος τῆς ἐλεημοσύνης καί τήν χαράν τῆς μετανοίας, θά τά πολεμήσῃ μέ τέχνη καί σφοδρότητα ὁ διάβολος. Καί ἂν δέν κατορθώσῃ νά τά ματαιώσῃ,

ὅπωςδήποτε θά προσπαθήσῃ νά ἀφαιρέσῃ τήν ἀξία τους μέ τήν κενοδοξία. Τόν κίνδυνον αὐτόν ἐπισημαίνει ὁ Χρυσόστομος καί γράφει:

Ὅταν ὁ διάβολος μᾶς ἰδεῖ νά ἀποφεύγωμε τήν ἀσέλγεια καί νά ἀγαποῦμε τήν σωφροσύνη, ὅταν περιφρονοῦμε τήν πολυτέλεια καί παραδίδομε τούς ἑαυτούς μας εἰς νηστεία καί προσευχή καί φροντίζομε διά τήν ἐλεημοσύνη, τότε ὁ διάβολος ἐπινοεῖ ἄλλο τέχνασμα, διά νά καταστρέφῃ τόν πλοῦτον μας καί νά καταστήσῃ ὅλα τά κατορθώματα ἀνώφελα.

Κάνει τούς ἀνθρώπους νά ὑπερηφανεύωνται, διά τίς ἀρετές τους καί νά ἀποβλέπουν στήν ἀνθρώπινη δόξα, μέ ἀποτέλεσμα νά χάσουν τήν πραγματική δόξα. Καί τοῦτο ἐδίδαξε ὁ Χριστός λέγων: Ὅταν νηστεύεις, ἄλειπέ σου τό πρόσωπον, διά νά μή φανεῖς ὅτι νηστεύεις. Ὅταν κάνεις ἐλεημοσύνη, μὴν τή διασαλπίζεις καί ὅταν προσεύχεσαι μὴν ἐπιζητεῖς τήν προσοχή τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Πατέρας σου πού βλέπει τί γίνεται στά κρυφά, θά σέ ἀνταμείβῃ στά φανερά.

Εἶδες λοιπόν ὅτι ἐκεῖνος πού ἐπιδιώκει αὐτή τή δόξα, στερεῖται τή δόξα τοῦ Θεοῦ; Καί ἐκεῖνος πού διαφεύγει τήν προσοχή τῶν ἀνθρώπων θά λάβῃ φανερά, κατά τήν ἡμέρα τῆς Κρίσεως, τήν ἀμοιβή ἀπό τόν Θεόν;

Μή λαμβάνεις ὑπ' ὄψιν σου ὅτι δέν ἔγινε ἀντιληπτὴ ἡ ἀρετή σου ἀπό τούς ἀνθρώπους καί δέν σοῦ ἀπέδωκε κανεῖς τόν ἔπαινον. Νά σκέπτεσαι τή μεγάλη γενναιοδωρία τοῦ Θεοῦ, πού θά σοῦ ἀποδώσῃ ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀνθρώπων τίς ἀμοιβές τῶν ἀρετῶν σου καί τόν στέφανον τῆς δόξης.

Καί ὁ Χρυσόστομος καταλήγει συμβουλεύοντας:

Εἶδατε, ἀγαπητοί μου, πῶς δέν ἔχει καμμία ὠφέλεια, ὅποιος εἶναι συνεπαρμένος ἀπό τήν ἀνθρώπινη δόξα; Ἄς ἀποφεύγωμε λοιπόν αὐτό τό πάθος τῆς κενοδοξίας, πού σκορπίζει τόν πλοῦτον τῆς ἀρετῆς καί ἄς ἀποβλέπομε εἰς τόν ἀκοίμητον ὀφθαλμόν τοῦ Θεοῦ, πού βλέπει ἐν τῷ κρυπτῷ καί ἀποδίδει εἰς τό φανερόν.

Εἰσήγηση ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
μέ θέμα: «Διάλογος Ἐκκλησίας καί Πολιτείας ἐπί θεμάτων
κοινοῦ ἐνδιαφέροντος συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 16ης Νοεμβρίου
ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (19.3.2019)

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου

Μακαριώτατε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Ἀδελφοί,

Εὐχαριστῶ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο, Πρόεδρον τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου, ὅπως καὶ τὰ Μέλη αὐτῆς, διότι μοῦ ἀνέθεσαν νά εἰσηγηθῶ τὸ θέμα «Διάλογος Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἐπί θεμάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 16ης Νοεμβρίου ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Βεβαίως, αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ τὸ ὅτι μοῦ ἀνέθεσαν τὴν Προεδρία τῆς «Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μελέτην θεμάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας», ὕστερα ἀπὸ ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 16ης Νοεμβρίου 2018 γιὰ τὴν ἐξαγγελθεῖσα «πρόθεσιν» συμφωνίας μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, πού διατυπώθηκε μεταξὺ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ἀνακοινώθηκε τὴν 6η Νοεμβρίου 2018 στό Μέγαρο Μαξίμου.

Νά θυμίσω ὅτι ἡ ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς 16ης Νοεμβρίου 2018 εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

«α) Νά συνεχισθεῖ ὁ διάλογος μέ τὴν Πολιτεία ἐπί θεμάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος.

β) Νά ἀναθέσει στή Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο τὴ συγκρότησιν Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία θά ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἱεράρχες, Νομικούς, Ἐμπειρογνώμονες καὶ Ἐκπροσώπους τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου γιὰ τὴ μελέτη τῶν θεμάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, ὁ καρπὸς τῆς ὁποίας θά ὑποβληθεῖ

στὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τελικὴ ἐγκρίσιν.

γ) Νά ἐμμεῖνει στό ὑφιστάμενο καθεστῶς μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς πού διορίσθηκαν τὴν 11η Δεκεμβρίου 2018 ἀπὸ τὴ Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο ἦταν τὰ ἑξῆς: Πρόεδρος ὁ ὁμιλῶν (Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου Ἱεροθέος) καὶ μέλη οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Πατρῶν κ. Χρυσόστομος καὶ Κορίνθου κ. Διονύσιος, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Γρηγόριος Παπαθωμᾶς, Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρ. κ. Βασίλειος Καλλιακμάνης, Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρ. κ. Γεώργιος Σελλῆς, Πρόεδρος τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος, ὁ Ἐλλογμώτατος κ. Βασίλειος Κονδύλης, Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ὁ Ἐντιμώτατος κ. Θεόδωρος Παπαγεωργίου, Εἰδικὸς Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ Γραμματεὺς ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Φιλόθεος Θεοχάρης, Ἀ Γραμματεὺς-Πρακτικογράφος τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Πρέπει νά ἐπισημανθεῖ ὅτι ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε νά χωρίσει τὰ θέματα πρὸς ἐπεξεργασία καὶ συζήτησιν, ἦτοι:

α) τὸ θέμα τῆς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος θά τὸ ἐξετάσει ἡ προϋπάρχουσα Ἐπιτροπὴ

υπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Διδυμοτείχου και Ὁρεστιάδος κ. Δαμασκηνό και μέλη τούς Μητροπολίτες Ναυπάκτου κ. Ἰερόθεο, Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ και Κηφισίας κ. Κύριλλο, και τούς νομικούς Ἐντιμοτάτους Σωτήριο Ρίζο, Νικόλαο Μαγγιῶρο και Θεόδωρο Παπαγεωργίου, ἀπό τά ὅποια τά Ἀρχιερατικά μέλη εἶχαν διορισθεῖ ἀπ' εὐθείας ἀπό τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατά τή Συνεδριάσή της τήν 4η Ὀκτωβρίου 2017, και

β) τό θέμα τῆς «πρόθεσης» γιά τή Συμφωνία μεταξύ Ἐκκλησίας και Πολιτείας ὡς πρὸς τήν ἀξιοποίηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας και τή μισθοδοσία τῶν Κληρικῶν θά τό ἐξετάσῃ ἡ Ἐπιτροπή μας. Αὐτό ἦταν δίκαιο νά γίνει, διότι τά θέματα εἶναι αὐτοτελεῖ, ἀλλά και δέν ἔπρεπε ἐπ' οὐδενί λόγῳ νά παρακαμφθεῖ ἡ Ἐπιτροπή πού συστάθηκε ἀπό τήν ἴδια τήν Ἱεραρχία.

Πάντως, ἡ Ἐπιτροπή μας ἀντιμετώπισε τό ζήτημα αὐτό μέ σοβαρότητα, ὑπευθυνότητα, σταθερότητα, μέσα σέ ἓνα πνεῦμα ὁμοφροσύνης, συνεργασίας, σύμπνοιας, νηφαλιότητας και εὐλικρίνειας, και ἔτσι ἀντιμετωπίσαμε τήν Ἐπιτροπή τῆς Πολιτείας. Γιά τόν λόγο αὐτόν θέλω νά εὐχαριστήσω τά Ἀρχιερατικά, Ἱερατικά και λαϊκά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς και νά ἐκφράσω τήν εὐγνωμοσύνη μου, καθώς επίσης νά εὐχαριστήσω και τόν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς μας Ἀρχιμανδρίτη π. Φιλόθεο Θεοχάρη γιά τήν ἀριστη ἐπιτέλεση τῶν καθηκόντων του και τήν εὐγένειά του. Οἱ Συνεδριάσεις ἦταν ἀφογες ἀπό κάθε πλευράς. Γνωρίζαμε ἀπό τήν ἀρχή ὅτι δέν ἤμασταν μία νομοπαρασκευαστική Ἐπιτροπή οὔτε διαπραγματευτές, οὔτε εἶχαμε ἀρμοδιότητα νά ἀπορρίψουμε ἢ νά ἀποδεχθοῦμε τό κείμενο, ἀλλά ἤμασταν ἐκπρόσωποι τῆς Ἱεραρχίας εἶχαμε ἐντολή νά κάνουμε τόν διάλογο και νά μεταφέρουμε σέ αὐτή τούς καρπούς τοῦ διαλόγου αὐτοῦ.

Ἐπίσης, εἰσαγωγικά θέλω νά ἐπισημάνω ὅτι ἡ παροῦσα εἰσήγηση εἶναι ἀποτέλεσμα και καρπός τῶν πολῶρων συζητήσεων πού ἔγιναν κατά τή διάρκεια τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς μας. Ἐπίσης, ἡ εἰσήγηση αὐτή ἔγινε πρῶτα γνωστή στήν τελευταία Συνεδρίαση τῆς Ἐπιτροπῆς

τήν 14η Μαρτίου 2019, ἡ ὁποία ἔκανε και τίς σχετικές παρατηρήσεις, ὥστε εἶναι ἀποτέλεσμα συλλογικότητας και συνοδικότητας, ὅπως νομίζω πρέπει νά γίνονται ὅλες οἱ εἰσηγήσεις, πού ἀκούγονται στήν Ἱεραρχία.

Και ὕστερα ἀπό αὐτά τά εἰσαγωγικά εἰσέρχομαι στό θέμα τῆς εἰσηγήσεως.

1. Τά τέσσερα σημεῖα τοῦ «πλαίσου» τῆς Πρόθεσης γιά Συμφωνία τῆς 6ης Νοεμβρίου 2018.

Ἡ κατ' ἀρχήν «πρόθεση γιά συμφωνία» πού ἔγινε μεταξύ του Ἀρχιεπισκόπου και τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τήν 6η Νοεμβρίου 2018, ἡ ὁποία στή συνέχεια, κατά τόν λόγο τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἔπρεπε νά ἐγκριθεῖ ἀπό τήν Ἱεραρχία και τό Ὑπουργικό Συμβούλιο και ἀνακοινώθηκε τήν 6η Νοεμβρίου 2018, ἔχει τέσσερα βασικά σημεῖα.

Τό πρῶτον σημεῖο εἶναι ὅτι ἡ μισθοδοσία τῶν Κληρικῶν και τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων θά γίνεται ὡς ἀποζημίωση τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας πρὸ τοῦ 1939. Τό δεύτερον σημεῖο εἶναι ὅτι ἡ καταβολή τοῦ ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας θά δίνεται ἀπό τό Κράτος στήν Ἐκκλησία ὡς ἐπιδότηση και θά κατατίθεται σέ εἰδικό ταμεῖο τῆς Ἐκκλησίας πού θά προορίζεται γιά τή μισθοδοσία τῶν Κληρικῶν. Τό τρίτον σημεῖο εἶναι ὅτι θά διασφαλισθεῖ ὁ σημερινός ἀριθμός τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Κληρικῶν και τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Και τό τέταρτον σημεῖο εἶναι ὅτι θά ἐπιδιωχθεῖ νά γίνει ἡ διαχείριση και ἡ ἀξιοποίηση τῆς ἀμφισβητούμενης ἀπό τό 1952 και μέχρι σήμερα ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Αὐτά περιλαμβάνονται στά 14 σημεῖα τῆς συμφωνίας αὐτῆς, τό δέ 15 σημεῖο ἐπισημαίνει ὅτι αὐτή ἡ συμφωνία θά ἰσχύσει στό σύνολό της, δηλαδή ὡς «πακέτο». Αὐτό σημαίνει ὅτι ἂν ἐμεῖς δέν συμφωνήσουμε σέ ἓνα ἀπό αὐτά, τότε δέν θά ἰσχύει ἡ συμφωνία.

Ὅπως ἀναφέρθηκε προηγουμένως, ἡ Ἱεραρχία τῆς 16ης Νοεμβρίου 2018 ἀπεφάσισε νά ἐμμένει στό καθεστῶς μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν και τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, γι' αὐτό ἡ Ἐπιτροπή μας, ἀντιμετώπισε τό θέμα αὐτό σέ ἀπόλυτη συμφωνία μέ τήν ἀπόφαση τῆς

Τεραρχίας. Όπως γίνεται αντιληπτό, ως Έπιτροπή συζητήσαμε διεξοδικώς με την Πολιτεία τό θέμα, θέσαμε έρωτήματα, ζητήσαμε έπεξηγήσεις, αλλά έμμείναμε σταθερώς και έπιμόνωσ στό ύφιστάμενο καθεστώσ μισθοδοσίας, και δέν ασχοληθήκαμε καθόλου, ούτε ήταν στήν άρμοδιότητά μας νά συζητήσουμε τό ιστορικό της συμφωνίας.

Θά ήθελα νά καταγράψω πρός έννημέρωση τών μελών της Τεραρχίας μία μικρή σύντομη κωδικοποίηση τριών σημείων, διότι ή επίγνωσή τους θά βοηθήσει στήν κατανόηση του θέματος.

Όταν μου άνατέθηκε ή Προεδρία της Έπιτροπής, άμέσως και πρίν τί σύγκλησή της, μελέτησα έπισταμένως τά όσα έχουν σχέση με την έκκλησιαστική περιουσία, τίς οργανικές θέσεις και τί μισθοδοσία τών Κληρικών, ώστε νά είμαι έτοιμος. Και αυτά παρουσίασα με τίς εισηγήσεις στά μέλη της Έπιτροπής. Τά παρουσιάζω και έδω.

α) Ιστορικό της έκκλησιαστικής περιουσίας. Τό θέμα της έκκλησιαστικής περιουσίας έχει άναλυθεί στίς εισηγήσεις και τά βιβλία, πού έχει καταρτίσει και έκδώσει ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερώνυμος. Συνοπτικά θά παρατεθούν μερικά χρήσιμα κωδικοποιημένα στοιχεία, πού θά μās βοηθήσουν στήν κατανόηση του θέματος.

Η έκκλησιαστική περιουσία ανήκε στα Μοναστήρια, όχι στον λαό. Επί Τουρκοκρατίας κατά τό Όθωμανικό δίκαιο, οί Μονές, οί Ένορίες, οί Έπισκοπές δέν αναγνωρίζονταν ως νομικές προσωπικότητες και δέν είχαν δικαίωμα άποκτήσεως περιουσίας. Έτσι, οί Μονές άγόραζαν κτήματα στό όνομα φυσικών προσώπων. Ό Σουλτάνος Σελήμ Β΄ (1568-1570) έκανε δίμευση μοναστηριακών ακινήτων και τά άγόρασαν πάλι οί μοναχοί. Τό Όθωμανικό Κράτος φορολογούσε και τά κτήματα και τά κτήρια. Οί Μονές κληρονόμησαν την περιουσία τών μοναχών και δέν την πωλούσαν. Έπομένως, ή έκκλησιαστική περιουσία ανήκε νομίμως στίς Έιρες Μονές κατά την έποχή ίδρυσης του Έλληνικού Κράτους.

Άπό την έναρξη της Έπαναστάσεως του 1821 ή Έκκλησία προσέφερε μέρος της περιουσίας της

για την εϋδωση του άγώνα από τό 1822 μέχρι τό 1829.

Μέ τό Ψήφισμα ΙΑ της Δ΄ Έθνικής Συνέλευσης τών Έλλίνων στό Άργος, την 11η Ιουλίου 1829, ή Έκκλησία προσέφερε πολλή περιουσία και δημιουργήθηκε τό Γαζοφυλάκειο (Ταμείο) μέ σκοπό, πλίν άλλων, και «τήν βελτίωσιν του ίερατείου».

Τά έτη 1833-34, 1909, 1922, 1930, έγιναν από τό Κράτος άναγκαστικές άπαλλοτριώσεις περίπου 426 Μονών, χωρίς νά δοθεί άποζημίωση, δηλαδή έγιναν δημεύσεις περιουσίας.

Μέ τον Ν. 4684/1930 ίδρύεται ό Ο.Δ.Ε.Π. Η περιουσία τών Μονών διαρρείται από τό Κράτος σε διατηρητέα και έκποιυτέα. Στόν Ο.Δ.Ε.Π. περιέρονται: Πρώτον, έσοδα από τό Γενικό Έκκλησιαστικό Ταμείο, δεύτερον, από άποζημίωση από άπαλλοτριωθέντα κτήματα. Τρίτον, από έκποιυθησόμενα κτήματα τών Μονών, κυρίως σε όμόλογα, «για μείζον όφελος». Ό κώδικας άναγκαστικών άπαλλοτριώσεων του 1939 (άναγκαστικός νόμος 1731/1939) καθόριζε τούς κανόνες άπαλλοτριώσεως. Στό άρθρο 2 διαλαμβάνεται ότι εάν εντός διετίας δέν καταβληθούν άποζημιώσεις από άπαλλοτριωθέντα, «αϋτοδικαίως ανακαλούνται». Άπό τότε δέν έγινε τίποτε, όποτε όλα τά άπαλλοτριωθέντα περιήλθαν στην κυριότητα τών Έιρων Μονών.

Μέ τί Σύμβαση Έκκλησίας-Πολιτείας του 1952 (ΦΕΚ 8/10/1952) ή Έκκλησία παραχώρησε στην Πολιτεία: 141.333 στρέμματα άγρών, 605.544 στρέμματα βοσκοτόπων, 32.043 άγροληπτικά, έμφυτευτικά κτήματα, αντί του ενός τρίτου (1/3) της τότε αξίας τους. Η Πολιτεία ύποσχέθηκε ότι θά παραχωρήσει 164 αστικά ακίνητα στην Έκκλησία.

Όμως, δέν εφαρμόσθηκε πλήρως ή Σύμβαση αϋτή, διότι: Πρώτον, δέν έφθασαν όλα τά παραχωρηθέντα στους άκτήμονες, και παραμένουν μέχρι σήμερα στή διοίκηση του Υπουργείου Άγροτικής Άνάπτυξης. Δεύτερον, ή Έκκλησία παρέλαβε μόνον 60 αστικά ακίνητα (από τά 164), αφού άλλα ήταν άνύπαρκτα, άλλα δέν ανήκαν στην κυριότητα του Δημοσίου, άλλα

είχαν διατεθεί σέ Δημόσιες Υπηρεσίες πρό της συμβάσεως, άλλα δέν ἦταν ἄρτια ἢ μετατράπηκαν σέ πράσινο, πλατείες ἢ κοινόχρηστους χώρους, άλλα ἦταν ἐπίδικα καί βεβαρημένα.

Μέ κοινή ἀπόφαση 312/9-3-1972 Ὑφυπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπί θεμάτων Γεωργίας, Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων ἀποφασίσθηκε νά ἐξετασθοῦν οἱ διαφορές ἀπό τή σύμβαση τοῦ 1952. Δέν ὑπῆρξε μέχρι σήμερα κανένα πόρισμα.

Μέ τόν νόμο 1700/1987 ἐπί Τρίτση περιέρχονται στόν Ο.Δ.Ε.Π. ἡ ἀποκλειστική διοίκηση, διαχείριση καί ἐκπροσώπηση ὅλης της περιουσίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν καί ἀπαγόρευε εἰδικά γιά τίς Μονές τήν ἀπόδειξη τῆς κυριότητος μέσῳ ἐπίκλησης τῆς χρησικτησίας ἔναντι τοῦ Δημοσίου. Σέ 6 μῆνες μποροῦν νά μεταβιάσουν τή νομιμότητα τῆς περιουσίας τῶν Μονῶν στό Ἑλληνικό Δημόσιο.

Ἡ ἀπόφαση 9-12-1994 τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου ἀποφάνθηκε ὅτι ὁ Νόμος αὐτός παρεβίασε, λόγῳ τῆς ἀπαγόρευσης ἐπίκλησης τῆς χρησικτησίας ἔναντι τοῦ Δημοσίου, πού ἴσχυε γιά τούς ἰδιῶτες στήν Ἑλλάδα, τήν Εὐρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων τοῦ Ἄνθρώπου. Ἔτσι κάθε φυσικό ἢ νομικό πρόσωπο δικαιούται σεβασμοῦ τῆς περιουσίας του, κανείς δέν μπορεῖ νά στερηθεῖ τῆς ἰδιοκτησίας του, παρὰ μόνον γιά λόγους δημοσίας ὠφέλειας καί μέ προβλεπόμενους Νόμους καί τίς γενικές ἀρχές τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

Ὑστερα ἀπό τά ἀνωτέρω, ἐξάγεται τό ἐξῆς συμπέρασμα: Ἄλλο εἶναι ἡ μοναστηριακή περιουσία πού διαχειρίζεται ἡ Κεντρική Οἰκονομική Υπηρεσία Οἰκονομικῶν της Ἐκκλησίας (Ε.Κ.Υ.Ο.), πού εἶναι ὅσα παρέλαβε ἀπό τόν Ο.Δ.Ε.Π. μετά τό 1930 καί ἀπό τή Σύμβαση τοῦ 1952· ἄλλο εἶναι ἡ μοναστηριακή περιουσία πού ἀπαλλοτριώθηκε μέχρι τό 1939, δέν ἀποζημιώθηκε καί ἀνεκλήθη ἡ ἀπαλλοτρίωση· καί ἄλλο εἶναι τά ἀμφισβητούμενα ἀπό τό 1939 καί μετά, εἴτε ἀφοροῦν ἐκκρεμῆ μοναστηριακά ἀκίνητα τῶν Συμβάσεων Ἐκκλησίας-Πολιτείας τῆς 18.9.1952 ἢ τῆς 11.5.1988 εἴτε ἄλλα ἀκίνητα.

Στήν περίπτωσι τῆς ἀμφισβητούμενης ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἀναφέρεται τό σημεῖο 11

τῆς πρόθεσης συμφωνίας μεταξύ Ἀρχιεπισκόπου καί Πρωθυπουργοῦ τῆς 6ης Νοεμβρίου 2018, πού προβλέπει τή συγκρότηση Κοινοῦ Ταμείου Ἀξιοποίησης αὐτῆς τῆς περιουσίας.

Συνεπῶς, πρέπει νά τονισθοῦν τρία σημεία:

Πρῶτον. Ἡ μισθοδοσία τῶν Ἱερῶν προβλεπόταν νά γίνει γιά τήν ἀπαλλοτριωθείσα καί μί ἀποζημιωθείσα πλήρως περιουσία, πού ἀπαλλοτρίωσε τό Κράτος ἀπό τό 1822 μέχρι τό 1939.

Δεύτερον. Ἡ μετά τό 1939 ἀμφισβητούμενη καί διακατεχόμενη περιουσία εἶναι αὐτή πού διερευνᾶται ἀπό τήν Πολιτεία γιά νά γίνει ἀξιοποίησί της μέσῳ τοῦ Ταμείου Ἀξιοποίησης τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Τρίτον. Ἡ ἐκκλησιαστική περιουσία εἶναι ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἱερῶν Μονῶν, πού εἶναι ἀνεξάρτητα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καί δέν μπορεῖ νά χρησιμοποιηθῆ χωρὶς τή συγκατάθεσί τους.

β) Τό ἱστορικό τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Κληρικῶν

Μέ τόν ἀναγκαστικό νόμο 536/1945, ἄρθρο 15, ὀρίζονται 6.000 ὀργανικές θέσεις ἐφημερίων στούς Ἐνοριακοὺς Ναοὺς γιά ὅλη τήν Ἐπικράτεια. Ἐπίσης, στό ἴδιο ἄρθρο καθορίζεται ὅτι μέ Βασιλικό Διάταγμα, πού θά ἐκδοθεῖ μέ πρόταση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καί Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων, ὕστερα ἀπό γνώμη τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, θά καθορισθοῦν οἱ κατά τήν Ἱερά Μητρόπολη ὀργανικές θέσεις τῶν Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν καί συναδελφικῶν Ναῶν ὅπως καί τῶν Ἐνοριῶν πού θά συγχωνευθοῦν. Αὐτό δέν πραγματοποιεῖται.

Πρέπει ὅμως ἰδιαίτερος νά ἐπισημανθεῖ ὅτι οὔτε κατά τήν ἐναρξη ἰσχύος τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 536/1945 (5.9.1945) οὔτε ἀργότερα, ὑπηρετοῦσαν μόνον 6.000 ὀρθόδοξοι ἐφημέριοι σέ ὅλη τήν Ἐπικράτεια. Τήν 5.9.1945 ὑπηρετοῦσαν 7.151 κληρικοί στήν τότε Ἑλληνική Ἐπικράτεια, ὅπως μαρτυρεῖται στήν ὑπ' ἀριθμ. 95/17.9.1945 μέ ἀρ. Πρωτ. Π11638 Ἐγκύκλιο τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἡ ὁποία ἐκδόθηκε σχετικῶς μέ τόν ἀναγκαστικό νόμο 536/1945. Συνεπῶς, ἡ προβλεφθεῖσα στόν ἀν. νόμο 536/1945 ἐγγύηση

(ένισχυση) Κράτους υπέρ της μισθοδοσίας 6.000 οργανικών θέσεων εφημερίων αποτέλεσε τότε έναν νομοθετικό στόχο μείωσης του αριθμού των κληρικών, ο οποίος πρώτον ουδέποτε τηρήθηκε από την Πολιτεία μέχρι σήμερα, δεύτερον κατέστη ανεπίκαιρος ήδη μετά από 3 έτη (7.3.1948) με την ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου και των εφημερίων των Μητροπόλεων της Δωδεκανήσου, και τρίτον, δεν μπορεί να επιβάλει η Πολιτεία στην Εκκλησία της Ελλάδος διά νόμου ανώτατο όριο αριθμού οργανικών θέσεων παραβιάζοντας το Σύνταγμα και τη θρησκευτική ελευθερία της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία είναι η μόνη αρμόδια για να εκτιμή τις ποικιλίες της ανάγκης και επομένως τον αριθμό των οργανικών θέσεων, που χρειάζεται το ποιμνίο της και οι φιλανθρωπικές της δράσεις.

Βεβαίως είναι αυτότελές και ξεχωριστό ερώτημα πόσες οργανικές θέσεις κληρικών και λαϊκών υπαλλήλων, που έχει συστήσει η Εκκλησία της Ελλάδος, θα μισθοδοτεί η Πολιτεία. Αυτό είναι το μόνον ύφιστάμενο ζήτημα, που έχει και πρέπει να επικαιροποιήσει μία συμφωνία Εκκλησίας και Πολιτείας. Δεν είναι όμως όρθο να επισείεται έναντι της Εκκλησίας της Ελλάδος μία διάταξη αναγκαστικού νόμου του 1945, η οποία ούτε καν στην εποχή έναρξης ισχύος της, αλλά ούτε και ποτέ αργότερα, τηρήθηκε από την πλευρά της Πολιτείας.

Τό Ν.Δ. 126/1969 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος», στο άρθρο 24, παρ. 2, διελάμβανε ότι ο αριθμός των Εφημερίων και των βοηθών Εφημερίων, τά προσόντα των υποψηφίων και τά της μισθοδοσίας τους καθορίζονται με Β.Δ. τό όποιο εκδίδεται μετά από γνώμη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου και πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ό Κανονισμός 2 της 28.04.1969/19.09.1970 «Περί Ι. Ναών, Ένοριών και Εφημερίων» στό άρθρο 33, που έξεδόθη κατ' εφαρμογήν του Ν.Δ. 126/1969 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» κάνει λόγο για οργανικές εφημεριακές θέσεις, που καταλαμβάνουν οι Εφημέριοι κατόπιν προκηρύξεων κ.λπ., και προβλέπεται

συγκεκριμένη αναλογία Κληρικών ανάλογα με τον πληθυσμό κάθε Ένορίας.

Στό άρθρο 40 γίνεται λόγος για 8.000 οργανικές θέσεις Εφημερίων, αλλά και πάλι ορίζεται ότι με υπουργικές αποφάσεις από τους Υπουργούς Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, μετά από γνώμη του οικείου Μητροπολιτικού-Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και πρόταση των μονίμων Συνοδικών Επιτροπών επί της Ένοριακής Διοργανώσεως και επί των Οικονομικών θα καθορισθούν οι οργανικές θέσεις των Εφημερίων των Ένοριακών Ναών της Εκκλησίας της Ελλάδος όπως και των Ένοριών που τυχόν θα συγχωνευθούν.

Στά άρθρα 37 και 38 του Νόμου 590/1977 γίνεται λόγος για οργανικές θέσεις, χωρίς να ορίζεται ο αριθμός τους ή να επικαιροποιείται η έγγυψη της μισθοδοσίας από τό Δημόσιο για μεγαλύτερο αριθμό θέσεων από τις 6.000, που προέβλεπε ο αναγκαστικός νόμος 536/1945. Προβλέπεται, όμως, η έκδοση κανονιστικών διατάξεων από τί Διαρκή Ιερά Σύνοδο που θα εγκριθούν από την Ιεραρχία, και που δεν αφορούν τά ανωτέρω ζητήματα.

Στό άρθρο 11 του Νόμου 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» ορίζονται οι οργανικές θέσεις των Μητροπολιτών στις Ιερές Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Μέ την από 19ης Ιουνίου 2015 απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου εστάλη τό υπ' αριθμ. Πρωτ. 3359/13-7-2015 έγγραφο στον Υπουργό Πολιτισμού Παιδείας και Θρησκευμάτων. Άριστείδη Μπαλιτά και τό επανέλαβε με αυτότελές υπόμνημά Της κατά την τελευταία συνεδρίαση της Κοινής Επιτροπής Πολιτείας και Εκκλησίας στις 19.7.2018 προς τον νυν Υπουργό κ. Κων. Γαβρόγλου, με τό όποιο μεταξύ των άλλων προτείνεται η τακτοποίηση του αριθμού οργανικών θέσεων της Εκκλησίας της Ελλάδος με τό να δοθεί νομοθετική έξουσιοδότηση με προσθήκη στό άρθρο 38 του Νόμου 590/1977 προς την Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας ώστε να καθορίσει τις οργανικές θέσεις με κανονισμό Της. Επίσης προτείνεται στό πλαίσιο αυτό να

προβλεφθεί ή κατανομή των οργανικών θέσεων σε Ένορίες με Κανονισμούς της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου.

Σημειώνεται δέ «κατά τόν τρόπο αυτό θα υπάρξει σαφής καθορισμός των οργανικών θέσεων και έναρμόνιση του κεμένου του Καταστατικού Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος με την αντίστοιχη διοικητική πρακτική καταρτίσεως Όργανισμων (οργανογραμμάτων) των φορέων της Δημόσιας Διοικήσεως (π.χ. Υπουργείων), ώστε να υφίσταται ασφάλεια δικαίου και δημοσιονομική τάξη περί τόν αριθμό και την κατανομή των ανωτέρω οργανικών θέσεων». Δέν υπάρχει κάποια απάντηση από τό Υπουργείο.

Στόν ύπ' αριθμ. 305/2018 νέο Κανονισμό «Περί Έφημερίων και Διακόνων» της Ιεράς Συνόδου, ό οποίος καταρτίσθηκε δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 36 παρ. 6 και 37 παρ. 2 και 38 παρ. 2 του Νόμου 590/1977 (βλ. ανωτέρω), διαλαμβάνεται ότι «οί υφιστάμενες και λειτουργούσες ένορίες διατηρούνται. Σε κάθε ένορία υφίσταται μία τουλάχιστον οργανική θέση Έφημερίου», καθώς επίσης καθορίζονται και άλλες οργανικές θέσεις Έφημερίων σε πληθυσμούς άνω των 100.000 κατοίκων και σε Ιερούς Προσκυνηματικούς Ναούς κ.λπ., δηλαδή προβλέπεται συγκεκριμένη αναλογία Κληρικών, ανάλογα με τόν πληθυσμό κάθε Ένορίας.

Ύστερα από αυτή τή σύντομη ανασκόπηση, γιά τόν αριθμό των οργανικών θέσεων φαίνονται τά ακόλουθα:

Πρώτον, ή νομοθετημένη έγγύηση του Δημοσίου γιά μισθοδοσία θέσεων Κληρικών από τό 1945 άφορᾶ 6.000 θέσεις γιά όλη τήν Ελλάδα, όμως δέν υπάρχει οργανόγραμμα στην Έκκλησία της Ελλάδος, με τό όποιο νά διανέμονται αυτές οί θέσεις κατά Ιερές Μητροπόλεις.

Δεύτερον, στόν Κανονισμό 2/1969, πού έξεδόθη βάσει του Ν.Α. 126/1969, όρίζονται σε 8.000 οί οργανικές θέσεις, χωρίς πάλι νά υπάρχει οργανόγραμμα γιά τήν κατανομή τους, αλλά κάθε Ένορία έχει οργανικές θέσεις, λόγω του αριθμού των οικογενειών, ούτε έγινε από τήν πλευρά του Κράτους αναθεώρηση του έγγυημένου αριθμού μισθοδοτούμενων θέσεων του ά.ν. 536/1945.

Έπειδή στά άρθρα του Κανονισμού αυτού πού ίσχυε μέχρι τό 2018 όρίζονται οί προϋποθέσεις προσλήψεως και διορισμού των Έφημερίων, ό όποιος διορισμός γίνεται με δημοσίευση στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, φαίνεται ότι ή Πολιτεία de facto αποδέχεται τήν ύπαρξη οργανικών θέσεων των Έφημερίων και τό πρόβλημα αυτό θεραπύεται, εν όσω παραμένουν καλυμμένες και μισθοδοτούνται οί ύπηρετούντες σε αυτές κληρικοί.

Τρίτον, στόν Κανονισμό 305/2018, πού έξεδόθη βάσει του Ν. 590/1977, δέν όρίζεται συγκεκριμένος αριθμός οργανικών θέσεων, αλλά διατηρούνται οί υφιστάμενες οργανικές θέσεις, καθώς επίσης καθορίζεται ότι κάθε Ένορία θα έχει τουλάχιστον μία οργανική θέση.

Τέταρτον, ή Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος ζήτησε από τό 2015 τήν έκδοση Νόμου, με τόν όποιον θα δίδεται ή δυνατότητα στην Ιερά Σύνοδο νά καθορίσει και κατανείμει τίς οργανικές θέσεις με Κανονισμούς, δηλαδή νά γίνη ένα οργανόγραμμα. Τό Υπουργείο Παιδείας δέν απάντησε στο ύπ' αριθμ. 3359/13-7-2015 έγγραφο της Ιεράς Συνόδου.

Κατά συνέπειαν ή de jure δέσμευση του Δημοσίου γιά μισθοδοσία οργανικών θέσεων από τό 1945 και μέχρι σήμερα άφορᾶ κατά τήν κείμενη νομοθεσία μόνον 6.000 οργανικές θέσεις γιά όλη τήν Έπικράτεια, με τόν Κανονισμό 2/1969 οί οργανικές θέσεις όρίζονται σε 8.000, αλλά χωρίς αυτός ό κανονισμός νά δεσμεύει νομικά τήν Πολιτεία ειδικά ως προς τό ζήτημα της μισθοδοσίας τους, καθώς δέν υπήρξε εκ μέρους του Κράτους αναθεώρηση του ά.ν. νόμου 536/1945.

Όστόσο, ή Πολιτεία αποδέχεται de facto τή μισθοδοσία γιά τίς 8.000 θέσεις του Κανονισμού 2/1969 και γιά άλλες περαιτέρω θέσεις έφημερίων και υπαλλήλων (συνολικά μισθοδοτεί σχεδόν 9.000 θέσεις), πού είναι σήμερα καλυμμένες. Έπιπλέον, δέν έχει δοθεί από τήν Πολιτεία νομοθετική έξουσιοδότηση στην Έκκλησία, ώστε ή Ίεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος με κανονισμό Της νά αναπροσαρμόσει τόν αριθμό των οργανικών της θέσεων (σήμερα ύπηρετούν

παραπάνω από τις 8.000 που προέβλεπε ο Κανονισμός 2/1969) και να προχωρήσει στην κατανομή τους κατά Ίερά Μητρόπολη με οργανογράμματα. Για τό πρόβλημα αυτό θά γίνει λόγος πιό κάτω.

γ) Τό ιστορικό του καθεστῶτος τῆς μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν

Τό 1829 ἰδρύθηκε ἀπό τή Δ' Ἐθνοσυνέλευση (2-8-1829) «Κρατικό Ταμεῖον», «Γαζοφυλάκειον» γιά «νά βελτιώσει τή σημερινήν κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας», «εἰς βελτίωσιν τοῦ ἱερατείου» καί ὑποστήριξη τῶν Σχολείων. Αυτό ἐπαναλήφθηκε ἐπί Καποδίστρια.

Ἐπί Ὁθωνος με Βασιλικό Διάταγμα (25-9-1833) δημιουργήθηκε ἡ περιουσία περίπου 426 Μονῶν καί ὑπήχθη σέ Κρατικό φορέα «Ἐκκλησιαστικόν Ταμεῖον» μέ σκοπό νά ἐκπληρωθοῦν οἱ στόχοι ψηφίσματος τῆς Δ' Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἡ περιουσία ἀπαλλοτριώθηκε χωρίς ἀποζημίωση. Δέν διατέθηκαν τά ποσά γιά ἐνίσχυση τοῦ Κλήρου καί τῆς Ἐκπαίδευσης.

Τό 1909 ἰδρύθηκε τό «Γενικόν Ἐκκλησιαστικόν Ταμεῖον» μέ νέα διάλυση Μονῶν καί περιέλευση περιουσίας στό Κράτος μέ σκοπό τή μισθοδοσία Ἀρχιερέων ἀπό τό Κράτος, τῶν ἐφημερίων καί τῶν ἱεροκληρῶν. Δέν ξεκίνησε ἡ κρατική μισθοδοσία.

Τό 1945, μέ τόν ἀναγκαστικό νόμο 536/1945 που ἐξέδωσε ὁ Ἀντιβασιλέας, ὁ Ἀθηνῶν Δαμασκηνός, τό Δημόσιο ἀνέλαβε νά ἐνισχύσει, νά συμπληρώσει τό ἐπίσιο κεφάλαιο μισθοδοσίας, ἦτοι: τό 4% κατέβαλε τό Κράτος, τό 25% κατεβλήθη ἀπό εἰδική εἰσφορά ἀπό ἀκαθάριστα ἔσοδα Ναῶν, καί ἀπό ἐνοριακή εἰσφορά χριστιανικῶν οἰκογενειῶν.

Τό 1962 καταργήθηκε ἡ εἰσφορά τῶν Χριστιανικῶν οἰκογενειῶν.

Μέ τόν ἀναγκαστικό νόμο 469/1968 «περὶ μισθολογικῆς διαβαθμίσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», οἱ Ἱερεῖς ἐντάχθηκαν στό ὑπαλληλικό μισθολόγιο καί τούς παρεχόταν βαθμολογική καί μισθολογική προαγωγή καί ἐξέλιξη. Τό ποσοστό τῆς εἰδικῆς εἰσφορᾶς αὐξήθηκε ἀπό 25% σέ 35%.

Μέ τήν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6, τοῦ Νόμου 4589/1966 «Περί ρυθμίσεως ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων καί ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἡ μισθοδοσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τῶν Μητροπολιτῶν καί τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων συνεχίζει νά γίνεται ἀπό τόν Ο.Δ.Ε.Π., ὅπως παλαιότερα. Μέ τή ρύθμιση αὐτή ἡ ἐπιπλέον ἐπιβάρυνση βαρύνει κατά τό 1/4 τόν Ο.Δ.Ε.Π. καί κατά τά 3/4 τόν Κρατικό Προϋπολογισμό.

Στό ἄρθρο 32 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη (Νόμος 590/1977) προβλέπεται ἡ μισθοδοσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τῶν Μητροπολιτῶν καί τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων νά γίνεται ἀπό τόν Ο.Δ.Ε.Π., ὅπως τήν ὄριξε ὁ Ν. 4589/1966, στό ὅποιο παραπέμπει ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν.590/1977. Ἡ ἐπιπλέον ἐπιβάρυνση βαρύνει πάλι κατά τό 1/4 τόν Ο.Δ.Ε.Π. καί κατά τά 3/4 τόν Κρατικό Προϋπολογισμό.

Μέ τήν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 1041/1980 (ΦΕΚ Α, 75) ἡ μισθοδοσία τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως προκύπτει ἀπό τά ὀριζόμενα στήν παρ. 1, τοῦ ἄρθρου 32, τοῦ Ν. 590/1977, βαρύνει ἐξ ὀλοκλήρου τόν Κρατικό Προϋπολογισμό.

Μέ τό πρῶτο ἐδάφιο τῆς παρ. 3, τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 1041/1980 καταργοῦνται: τό τελευταῖο ἐδάφιο παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6, τοῦ Ν. 4589/1966 καί ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν.590/1977, μέ τά ὅποια ὁ Ο.Δ.Ε.Π. συμμετέχει κατά τό 1/4 στήν ἐπιπλέον ἐπιβάρυνση που προκύπτει ἀπό τή σύνδεση τῆς μισθοδοσίας τῶν Ἀρχιερέων μέ τούς μισθοῦς Προέδρου, Συμβούλων καί Παρέδρων τοῦ ΣτΕ.

Τό 1988 μέ τήν ἀπό 11.5.1988 Σύμβαση με-ταξύ Πολιτείας καί Ἐκκλησίας τό Κράτος ἀνέλαβε τή μισθοδοσία τῶν 85 Ἱεροκληρῶν τοῦ καταργηθέντος Ο.Δ.Ε.Π. Πρέπει νά συνυπολογίζονται συνεπῶς καί αὐτές οἱ ὀργανικές θέσεις σέ ὅσες ἐγγυᾶται τό Δημόσιο ὅτι θά μισθοδοτεῖ.

Τό 2004 ἐπί Κυβερνήσεως Σημίτη καταργήθηκε ἡ εἰσφορά τῶν Ἱ. Ναῶν κατά 35% καί ἀνέλαβε τό Κράτος ἐξ ὀλοκλήρου τή μισθοδοσία τοῦ Κλήρου.

Μέ τόν νόμο 4024/2011 (ἄρθρο 4, παρ. 1ξ) οἱ θρησκευτικοί λειτουργοί τῶν νομικῶν προσώπων

της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού εξομοιώνονται με τους δημοσίους υπαλλήλους και επιβαρύνεται ο κρατικός προϋπολογισμός, δηλαδή οι Κληρικοί συμπεριελήφθησαν στο ένιαιο μισθολόγιο.

Με τον νόμο 4111/2013 (άρθρο 13, παρ. 5α), η μισθοδοσία των Κληρικών και των εκκλησιαστικών υπαλλήλων υπήχθη στον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Μέχρι τότε υπήρχε ειδικός λογαριασμός εκτός του προϋπολογισμού, και έπρεπε να εκδίδεται κάθε φορά Κοινή Υπουργική Απόφαση που να συντονίζονται με τη μισθοδοσία των δημοσίων υπαλλήλων.

Με τον ίδιο νόμο (Ν. 4111/2013, άρθρο 13, παρ. 5γ) ο ειδικός λογαριασμός μισθοδοσίας των Κληρικών (εφημερίων, ιεροκληρικών, διακόνων και λαϊκών υπαλλήλων, που κατέχουν εκ μετατροπής θέσεις κληρικών) εντάχθηκε στον τακτικό προϋπολογισμό του (τότε) Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Άθλητισμού. Η νομοθετική αυτή διάταξη συνιστά την πλέον πρόσφατη και ρητή νομοθετική αποδοχή της υποχρέωσης μισθοδοσίας από την Πολιτεία όλων των κατά τη θέση εν ισχύ της διάταξης (25.1.2013) υπηρετούντων Κληρικών της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Στό σημείο αυτό αντιτείνει η πλευρά της Πολιτείας ότι ακόμα και εάν είναι κατοχυρωμένη η μισθοδοσία των σήμερα υπηρετούντων Κληρικών και μέχρι αυτοί να αποχωρήσουν από τις θέσεις, δέν είναι πάντως σαφώς υποχρεωμένη η Πολιτεία να χορηγή στο μέλλον νέες πιστώσεις («νά δίνη νέες θέσεις», όπως συνήθως λέμε ανακριβολογώντας) για νέους κληρικούς, έφ' όσον αυτοί υπερβαίνουν τον αριθμό των 6.000 θέσεων σε όλη τη χώρα.

Με τον ν. 4354/2015 (άρθρο 7) επαναλήφθηκε η υπαγωγή του μισθού των Κληρικών της Εκκλησίας της Ελλάδος στο ένιαιο μισθολόγιο. Τέλος με τον ν. 4472/2017 (άρθρο 145) θεσπίστηκαν οι τελευταίες διατάξεις για τό ειδικό μισθολόγιο του Αρχιεπισκόπου, των Μητροπολιτών, των Τιτουλάριων Μητροπολιτών και Επισκόπων και βοηθών Επισκόπων της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Από τις τελευταίες διατάξεις συναγεται ότι τό Δημόσιο έχει αναλάβει επίσης τη μισθοδοσία των οργανικών θέσεων των Αρχιερέων της Εκκλησίας της Ελλάδος, όπως αυτές οι θέσεις προβλέπονται στον Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος και στις εκτός του νόμου 590/1977 διατάξεις, που τις προβλέπουν.

Νομίζω ότι η κατανόηση αυτών των κωδικοποιημένων διαγραμμάτων θά βοηθήσει στην περαιτέρω συζήτηση και την απομάκρυνση διαφόρων «μύθων», που δημιουργούν προβλήματα.

2. Οι Συνεδριάσεις της Επιτροπής μας Η Επιτροπή μας συνεδρίασε συνολικά επτά φορές και κάθε φορά σχεδόν τρεις ώρες.

Η πρώτη Συνεδρίαση έγινε την 19η Δεκεμβρίου 2018 και καθορίσθηκε τό πλαίσιο στο όποιο θά εργασθεί η Επιτροπή μας. Μεταξύ άλλων καθορίσαμε ότι θά τηρήσουμε έπακριβώς και μέχρι κεραίας την απόφαση της Ίεραρχίας της 16ης Νοεμβρίου, δηλαδή θά συζητήσουμε τά θέματα κοινού ενδιαφέροντος, ήτοι: την αξιοποίηση της εκκλησιαστικής περιουσίας και τον αριθμό των οργανικών θέσεων, που ήταν ένα πάγιο θέμα της Εκκλησίας, όπως φαίνεται στο υπ' αριθμ. Πρωτ. 3359/1504/13-7-2015 έγγραφο της Διαρκούς Ίερας Συνόδου, στον Υπουργό Παιδείας, Πολιτισμού και Θρησκευμάτων κ. Άρ. Μπαλτά, αλλά θά εμμένουμε στο καθεστώς μισθοδοσίας των Κληρικών και των Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων.

Ένδεικτικό είναι τό Δελτίο Τύπου που έξεδόθη μετά τό τέλος της Συνεδρίασεως.

«Η Ειδική Επιτροπή, την όποια συνεκρότησε η Διαρκής Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, υλοποιώντας την από 16ης Νοεμβρίου έ.έ. απόφαση της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας, αποτελούμενη ... συνήλθε σήμερα Τετάρτη 19 Δεκεμβρίου 2018 στην πρώτη Συνεδρία της.

Κατά τη διάρκεια της Συνεδρίας, έτέθησαν και ενεκρίθησαν τά όρια και τά πλαίσια (κανονισμός εργασιών), σύμφωνα με τά όποια θά εργασθεί η Επιτροπή, που καθορίσθηκαν από την όμόφωνη Απόφαση της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος της 16ης Νοεμβρίου έ.έ., ήτοι:

1) αναμένει από την Έλληνική Κυβέρνηση το Σχέδιο Νόμου, σύμφωνα με την από 16.11.2018 δίπλωση του Γραφείου του Πρωθυπουργού «...ή Έλληνική Κυβέρνηση θά προχωρήσει άμεσα στην έκπόνηση Σχεδίου Νόμου, στο πλαίσιο του Κοινού Άνακοινωθέντος της 6ης Νοεμβρίου, πού άποτελεί ένα ιστορικό βήμα για τον έξορθολογισμό των σχέσεων Έκκλησίας και Κράτους. Το Σχέδιο Νόμου θά τεθεί σε γνώση της Ειδικής Έπιτροπής της Διαρκούς Ίερās Συνόδου, πριν κατατεθεί στη Βουλή...». Η Έπιτροπή θά τοποθετηθεί επί του Σχεδίου Νόμου, αφού αυτό καταρτισθεί από την Κυβέρνηση και της υποβληθεί,

2) ή Έπιτροπή άσκει μόνον συλλογικώς τά καθήκοντά της και εκπροσωπείται από τον Πρόεδρό της, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Άγίου Βλασίου κ. Ίεροθέο. Τά μέλη της Έπιτροπής δέν συμμετέχουν, χωρίς έντολή της, σε καμμία διαδικασία διαπραγμάτευσης επί του άντικείμενου της άρμοδιότητός της και

3) ή Έπιτροπή περιορίζεται, κατά τό άντικείμενο της άποστολής της, μόνον στην έπεξεργασία και εισήγησή της προς την Ίερά Σύνοδο της Ίεραρχίας επί του έπικεμένου Σχεδίου Νόμου. Η Έπιτροπή θά συνέλθει και πάλι μετά τής Έορτές για νά άσχληθεί με θέματα άρμοδιότητός της».

Η δεύτερη Συνεδρίαση έγινε την 10η Ίανουαρίου 2019, κατά την όποία δεχθήκαμε, στα Γραφεία της Ίερās Συνόδου, τον Ύπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνο Γαβρόγλου και τον Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης καθηγητή κ. Άκρίτα Καΐδατζή, οί όποιοι μās ενημέρωσαν για τί δομή του καταρτιζόμενου Νομοσχεδίου, τούς υποβάλαμε έρωτήσεις, τούς ζητήσαμε νά μās άποστείλουν τό Νομοσχέδιο και την εισηγητική Έκθεση και έπιφυλαχθήκαμε νά άπαντήσουμε μόλις λάβουμε γραπτώς τά κείμενα αυτά. Χαρακτηριστικό είναι και τό Δελτίο Τύπου πού έκδόθηκε μετά τό πέρας της Συνεδρίασεως. «Στή σημερινή (10-1-2019) συνεδρίαση της «Ειδικής Έπιτροπής διά τί μελέτην θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος Έκκλησίας και Πολιτείας», υπό την Προεδριάν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Άγίου Βλασίου κ. Ίεροθέου, ζήτησαν νά

παρευρεθούν ό Ύπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνος Γαβρόγλου και ό Γενικός Γραμ-ματέας της Κυβέρνησης, Καθηγητής κ. Άκρίτας Καΐδατζής, οί όποιοι αναφέρθηκαν στο ύπό κατάρτιση Νομοσχέδιο, τό όποιο κατά την άνακοίνωση του Πρωθυπουργού θά κατατεθεί στην Έπιτροπή μας, πράγμα πού επιβεβαίωσε ό κ. Ύπουργός, προκειμένου νά άρχίσει ή συζήτηση επί του τελικού κειμένου.

Σημειώνεται ότι από την “πρόθεση για συμφωνία” ή Έπιτροπή μας θά συζητήσει την άξιολόγηση της Έκκλησιαστικής Περιουσίας και τον άριθμό των οργανικών θέσεων των Κληρικών, αλλά και θά έμμένει στο ίσχυον καθεστώς της μισθοδοσίας των Κληρικών και των Έκκλησιαστικών Ύπαλλήλων, για νά τηρηθεί έξάπαντος ή Άπόφαση της Ίεραρχίας της 16ης Νοεμβρίου 2018».

Η τρίτη Συνεδρίαση έγινε την 25η Ίανουαρίου 2019, αναμένοντας νά μās δοθῆ τό Νομοσχέδιο και ή Εισηγητική Έκθεση, τά όποια μέχρι τότε δέν μās είχαν άποσταλή. Έγινε άποτίμηση των όσων μās ανέλυσαν ό Ύπουργός Παιδείας και ό Γενικός Γραμματέας της Κυβέρνησης, και προετομασθήκαμε νά διατυπώσουμε τίς άπόψεις μας πάνω στα βασικά σημεία της δομής του Νομοσχεδίου, πού μās είχε αναλυθεί στην προηγούμενη κοινή Συνεδρίαση και μās είχαν υποσχεθῆ ότι θά μās τό άποστείλουν. Έν τῷ μεταξύ κατατέθηκαν διάφορα κείμενα από τά μέλη της Έπιτροπής.

Δέν έξεδόθη Δελτίον Τύπου.

Η τέταρτη Συνεδρίαση έγινε την 12η Φεβρουαρίου 2019 στο Ύπουργείο Παιδείας με τον Ύπουργό Παιδείας και τούς Γ. Γραμματείς, της Κυβέρνησης και του Ύπουργείου. Ένώ αναμέναμε νά μās δοθῆ τό Νομοσχέδιο, όπως τό είχαν υποσχεθεί, μās δόθηκε ένα κείμενο με τίτλο:

«Σχέδιο ύλοποίησης της Συμφωνίας Πολιτείας-Έκκλησίας», τό όποιο με την παρέμβασή μας τροποποιήθηκε ως «Προτεινόμενο πλαίσιο συμφωνίας Πολιτείας-Έκκλησίας», αφού όμως είχε άποσταλεί από τό Ύπουργείο στον Τύπο πριν ολοκληρωθεί ή Συνεδρίαση.

Τό κείμενο αυτό διαιρείται στο πρώτο μέρος, όπου γίνεται μία σύνοψη, και στο δεύτερο μέρος, όπου γίνεται ανάλυση και καταλήγει με την αποτίμηση της συμφωνίας.

Κατά τη συνάντηση αυτή άμεσα διατυπώσαμε την άποψη ότι δεν μας δόθηκε τό Νομοσχέδιο, όπως μας είχαν υποσχεθεί, αλλά μία έκθεση-ανάλυσή του, έτέθησαν εκ μέρους μας διευκρινίσεις και υποβλήθηκαν ερωτήσεις για όσα περιλαμβάνει τό «Προτεινόμενο πλαίσιο συμφωνίας», δηλώσαμε επανειλημμένως ότι δεν έχουμε έξουσιοδότηση να συζητήσουμε την αλλαγή της μισθολογίας των Κληρικών, αντίθετα μάλιστα έχουμε έντολή να εμμένουμε στο ύφιστάμενο καθεστώς μισθοδοσίας και επιφυλαχθήκαμε να μελετήσουμε τό θέμα σε ειδική Συνεδρίαση της Έπιτροπής μας και να σχηματίσουμε άποψη την οποία θά την εκθέσουμε στην επόμενη Συνάντηση.

Μετά τό πέρας της Συνεδρίασεως εξέδόθη δελτίο τύπου: «Η «Ειδική Έπιτροπή διά τη μελέτην θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος Έκκλησίας και Πολιτείας», υπό την Προεδρία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Γεροθέου, ανταποκρίθηκε στο αίτημα του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνου Γαβρόγλου και συναντήθηκε σήμερα (12-2-2019) στο Υπουργείο Παιδείας, με τον Υπουργό κ. Γαβρόγλου, τον Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης Καθηγητή κ. Ακρίτα Καΐδατζη, τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας Καθηγητή κ. Ηλία Γεωργαντά και τον Γενικό Γραμματέα Θρησκευμάτων κ. Γεώργιο Καλαντζή. Κατά τη συνάντηση, η οποία διεξήχθη σε καλό κλίμα, κατατέθηκε σε όλα τά μέλη της Έπιτροπής τό Προτεινόμενο Πλαίσιο Συμφωνίας Πολιτείας και Έκκλησίας, τό οποίο εφόσον συναφθεί, θά κυρωθεί με νόμο.

Τό Προτεινόμενο Πλαίσιο Συμφωνίας θά μελετηθεί από την Ειδική Έπιτροπή της Γερᾶς Συνόδου, σύμφωνα με την έξουσιοδότηση που έχει λάβει με την Απόφαση της Σεπτής Γεραρχίας κατά τη συνεδρία Αύτης της 16ης Νοεμβρίου 2018.

Η Ειδική Έπιτροπή της Γερᾶς Συνόδου εργάζεται συλλογικά και περιορίζεται στην επεξεργασία των όσων είναι έξουσιοδοτημένη και θά εισηγηθεί τά δέοντα στην Γερά Σύνοδο της Γεραρχίας, η οποία είναι και τό μοναδικό όργανο, που μπορεί να λάβει τις τελικές αποφάσεις της Έκκλησίας επ' αυτού του ζητήματος».

Η πέμπτη Συνεδρίαση της Έπιτροπής μας έγινε την 14η Φεβρουαρίου 2019 στά Γραφεία της Γερᾶς Συνόδου και ανταλλάξαμε απόψεις πάνω στο κείμενο που μας παραδόθηκε από τό Υπουργείο.

Κατά τη συζήτηση εκφράστηκαν οι απόψεις όλων των μελών, εντοπίστηκαν μερικά θετικά σημεία, διαπιστώθηκαν τά κενά και οι αντιφάσεις που υπάρχουν στο κείμενο. Στή συνέχεια καθορίστηκε η «στρατηγική» που έπρεπε να ακολουθηθεί στην επόμενη συνάντηση με τον Υπουργό και τους Γενικούς Γραμματείς της Κυβερνήσεως και του Υπουργείου Παιδείας.

Έπειδή η απόφαση της Γεραρχίας ήταν να εμμένουμε στο ύφιστάμενο καθεστώς μισθοδοσίας των Κληρικών και των εκκλησιαστικών υπαλλήλων, και τά θέματα είναι αλληλένδετα· άκόμη έπειδή στην κοινή συνάντηση των αντιπροσωπειών του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Έκκλησίας της Ελλάδος αποφασίστηκε να εμμένουν στο ύφιστάμενο καθεστώς της μισθοδοσίας των Κληρικών και των εκκλησιαστικών υπαλλήλων· όπως επίσης έπειδή ο Γερός Σύνδεσμος Κληρικών Ελλάδος απέρριψε τό κείμενο ως άπαραδέκτο, και έπειδή, πέραν των προηγουμένων, δεν μας δόθηκε τό Νομοσχέδιο, γι' αυτό η Έπιτροπή μας αποφάσισε ότι δεν μπορούσε να προχωρήσει σε περαιτέρω διάλογο με την Πολιτεία για τό θέμα αυτό και θά αναφερθει στην Γεραρχία, όπως είχε καθήκον.

Η Έπιτροπή μας κατά τη Συνεδρίαση αυτή εξέδωσε τό ακόλουθο Δελτίον Τύπου:

«Η όρισθείσα κατ' απόφαση της Γερᾶς Συνόδου της Γεραρχίας της Έκκλησίας της Ελλάδος «Ειδική Έπιτροπή διά τη μελέτην θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος Έκκλησίας και Πολιτείας», υπό την Προεδρία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Γεροθέου και

μέ τη συμμετοχή των μελών ... συνήλθε σήμερα Πέμπτη 14 Φεβρουαρίου 2019 σέ συνεδρίαση. Ἡ Ἐπιτροπή, μετά ἀπό πολύωρη συζήτηση, κατέληξε στά ἑξῆς:

1. Κατά τή συνάντηση τῆς 12-2-2019 μέ τόν Ἐντιμότατο Ὑπουργό Παιδείας, Ἔρευνας καί Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντῖνο Γαβρόγλου καί τούς Γενικούς Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καί τῶν Θρησκευμάτων, μᾶς ἐδόθη τό ὑπό τόν τίτλο “Σχέδιο ὑλοποίησης τῆς Συμφωνίας Πολιτείας-Ἐκκλησίας” δεκασέλιδο κείμενο καί ὄχι τό Νομοσχέδιο, ὅπως ἀρχικά εἶχαν ὑποσχεθεῖ.

2. Ἡ Ἐπιτροπή μας ἔχει ἐξουσιοδοτηθεῖ ἀπό τήν Ἱεραρχία προκειμένου: “α. Νά συνεχιστεῖ ὁ διάλογος μέ τήν Πολιτεία ἐπί θεμάτων κοινῶν ἐνδιαφέροντος. β... καί γ. Νά ἐμμεῖνει στό ὑφιστάμενο καθεστῶς μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν καί τῶν λαϊκῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος”.

3. Ἡ Ἐπιτροπή μας συνήλθε πέντε συνολικά φορές, τίς δύο ἀπό αὐτές σέ κοινή συνεδρίαση μέ τόν Ὑπουργό Παιδείας καί τόν Γενικό Γραμματέα τῆς Κυβέρνησης, καί ἐξεδόθησαν τά ὡς κάτωθι Δελτία Τύπου:

α. Στίς 19.12.2018: “...Κατά τή διάρκεια τῆς Συνεδρίας, ἐτέθησαν καί ἐνεκρίθησαν τά ὅρια καί τό πλαίσιο (κανονισμός ἐργασιῶν), σύμφωνα μέ τά ὁποῖα θά ἐργασθεῖ ἡ Ἐπιτροπή, πού καθορίσθηκαν ἀπό τήν ὁμόφωνη Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 16ης Νοεμβρίου 2018, ἦτοι:

1) ἀναμένει ἀπό τήν Ἑλληνική Κυβέρνηση τό Σχέδιο Νόμου, σύμφωνα μέ τήν ἀπό 16.11.2018 δῆλωση τοῦ Γραφείου τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ‘... ἡ Ἑλληνική Κυβέρνηση θά προχωρήσει ἄμεσα στήν ἐκπόνηση Σχεδίου Νόμου, στό πλαίσιο τοῦ Κοινῶν Ἀνακοινωθέντος τῆς 6ης Νοεμβρίου, πού ἀποτελεῖ ἕνα ἱστορικό βῆμα γιά τόν ἐξορθολογισμό τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καί Κράτους. Τό Σχέδιο Νόμου θά τεθεῖ σέ γνώση τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, πρῖν κατατεθεῖ στή Βουλή...’. Ἡ Ἐπιτροπή θά τοποθετηθεῖ ἐπί τοῦ Σχεδίου Νόμου, ἀφοῦ αὐτό καταρτισθεῖ ἀπό τήν Κυβέρνηση καί τῆς ὑποβληθεῖ,

2) ἡ Ἐπιτροπή ἀσκεῖ μόνον συλλογικῶς τά καθήκοντά της καί ἐκπροσωπεῖται ἀπό τόν Πρόεδρό της, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέο. Τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δέν συμμετέχουν, χωρίς ἐντολή της, σέ καμία διαδικασία διαπραγμάτευσης ἐπί τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀρμοδιότητός της καί

3) ἡ Ἐπιτροπή περιορίζεται, κατά τό ἀντικείμενο τῆς ἀποστολῆς της, μόνον στήν ἐπεξεργασία καί εἰσήγησή της πρὸς τήν Ἱ. Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας ἐπί τοῦ ἐπικειμένου Σχεδίου Νόμου...”.

β. Στίς 10.1.2019: “Στή σημερινή (10-1-2019) συνεδρίαση τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς... ζήτησαν νά παρευρεθοῦν ὁ Ὑπουργός Παιδείας, Ἔρευνας καί Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντῖνος Γαβρόγλου καί ὁ Γενικός Γραμματέας τῆς Κυβέρνησης, Καθηγητής κ. Ἀκρίτας Καΐδατζῆς, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρθηκαν στό ὑπό κατάρτιση Νομοσχέδιο, τό ὁποῖο κατά τήν ἀνακοίνωση τοῦ Πρωθυπουργοῦ θά κατατεθεῖ στήν Ἐπιτροπή μας, πρᾶγμα πού ἐπιβεβαίωσε ὁ κ. Ὑπουργός, προκειμένου νά ἀρχίσει ἡ συζήτηση ἐπί τοῦ τελικοῦ κειμένου.

Σημειώνεται ὅτι “ἀπό τήν πρόθεση γιά συμφωνία” ἡ Ἐπιτροπή μας θά συζητήσει τήν ἀξιολόγηση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας καί τόν ἀριθμό τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Κληρικῶν, ἀλλά καί θά ἐμμεῖνει στό ἰσχύον καθεστῶς τῆς μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν καί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων, γιά νά τηρηθεῖ ἐξάπαντος ἡ Ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας τῆς 16ης Νοεμβρίου 2018”.

γ. Στίς 12.2.2019: “Ἡ Εἰδική Ἐπιτροπή... συναντήθηκε σήμερα (12-2-2019) στό Ὑπουργεῖο Παιδείας, μέ τόν Ὑπουργό κ. Γαβρόγλου, τόν Γ. Γραμματέα τῆς Κυβέρνησης Καθηγητή κ. Ἀ. Καΐδατζῆ, τόν Γ. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας Καθηγητή κ. Ἡ. Γεωργαντᾶ καί τόν Γ. Γραμματέα Θρησκευμάτων κ. Γ. Καλαντζῆ.

Κατά τή συνάντηση, ἡ ὁποία διεξήχθη σέ καλό κλίμα, κατατέθηκε σέ ὅλα τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τό Προτεινόμενο Πλαίσιο Συμφωνίας Πολιτείας καί Ἐκκλησίας, τό ὁποῖο ἐφ’ ὅσον συναφθεῖ, θά κυρωθεῖ μέ νόμο.

Τό Προτεινόμενο Πλαίσιο Συμφωνίας θά μελετηθεί από τήν Ειδική Έπιτροπή τής Ι. Συνόδου, σύμφωνα μέ τήν έξουσιοδότηση πού έχει λάβει μέ τήν Απόφαση τής Σεπτής Ίεραρχίας κατά τή συνεδρία Αύτης τής 16ης Νοεμβρίου 2018.

Η Ειδική Έπιτροπή τής Ίερας Συνόδου εργάζεται συλλογικά και περιορίζεται στην έπεξεργασία των όσων είναι έξουσιοδοτημένη και θά εισηγηθεί τά δέοντα στην Ίερά Σύνοδο τής Ίεραρχίας, ή όποία είναι και τό μοναδικό όργανο, πού μπορεί νά λάβει τίς τελικές αποφάσεις τής Έκκλησίας έπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος.

4. Μελέτησε ένδελεχῶς τό υπό τόν τίτλο 'Σχέδιο ύλοποίησης τής Συμφωνίας Πολιτείας-Έκκλησίας' κείμενο, τά μέλη τής Έπιτροπής κατέθεσαν γραπτῶς και προφορικῶς τίς απόψεις τους, και επί τοῦ κειμένου ή Έπιτροπή θά διατυπώσει τίς θέσεις της, στή συνάντηση πού θά γίνει τήν Τρίτη 19-2-2019 στην Ίερά Σύνοδο μέ τόν κύριο Ὑπουργό και τούς συνεργάτες του". Η έκτη κοινή Συνεδρίαση μεταξύ τής Ειδικής Έπιτροπής και τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας έγινε τήν 19η Φεβρουαρίου 2019 στά Γραφεία τής Ίερας Συνόδου. Κατά τή διάρκειά της ή Έπιτροπή μας εξέθεσε στον Ὑπουργό και στους Γενικούς Γραμματεῖς τούς λόγους γιά τούς όποιους δέν μπορούσε νά συνεχίσει τόν διάλογο, επειδή τά θέματα συνδέονται μεταξύ τους και επειδή δέν έχουμε έξουσιοδότηση νά διαπραγματευθοῦμε τήν αλλαγή τοῦ τρόπου μισθοδοσίας των Κληρικῶν και των εκκλησιαστικῶν υπαλλήλων. Τούς δηλώσαμε σαφῶς ότι εκείνο πού απέμενε είναι νά ενημερώσουμε τήν Ίεραρχία τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ὥστε εκείνη νά λάβει τίς σχετικές αποφάσεις.

Μετά τό πέρας τής Συνεδρίασεως εξέδόθη Δελτίο τύπου: «Στή σημερινή (19-2-2019) συνεδρίαση τής "Ειδικής Έπιτροπής διά τή μελέτην θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος Έκκλησίας και Πολιτείας", ή όποία πραγματοποιήθηκε στά Γραφεία τής Ίερας Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, υπό τήν Προεδριάν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Γεροθέου, προσήλθαν και ό Ὑπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντῖνος Γαβρόγλου, ό

Γενικός Γραμματέας τής Κυβέρνησης Καθηγητής κ. Ακριτίας Καϊδατζής, ό Γενικός Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας Καθηγητής κ. Ηλίας Γεωργαντάς και ό Γενικός Γραμματέας Θρησκευμάτων κ. Γεώργιος Καλαντζής.

Κατά τή συνάντηση έγινε αναφορά στό προ-τεινόμενο Πλαίσιο Συμφωνίας Πολιτείας-Έκκλησίας, τό όποιο παρεδόθη στην Έπιτροπή μας κατά τήν προηγούμενη συνάντηση τής 12-2-2019 στό Ὑπουργείο Παιδείας.

Ὡς Έπιτροπή, κινήσαμε μέ βάση τήν Απόφαση τής Ίεραρχίας τής 16ης Νοεμβρίου 2018, ή όποία όριοθέτησε τό έργο μας, ένῶ λάβαμε υπ' όψη μας, τόσο τό από 12-2-2019 Κοινό Ανακοινωθέν των δύο Αντιπροσωπειῶν, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου και τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, υπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνύμου, ὅπου, κατά τό Κοινό Ανακοινωθέν, "διαπιστώθηκε ή απόλυτη σύμπτωση και ταύτιση απόψεων των δύο Έκκλησιῶν τόσο επί των προτάσεων αναθεώρησης τοῦ Συντάγματος ὅσο και επί τής διατηρήσεως τοῦ ισχύοντος καθεστώτος μισθοδοσίας τοῦ Ὁρθοδόξου Ίεροῦ Κλήρου», ὅσο και τή σχετική απόφαση τοῦ Ίεροῦ Συνδέσμου Κληρικῶν Ελλάδος".

Η ἑβδομη Συνεδρίαση έγινε τή 14η Μαρτίου στά Γραφεία τής Ίερας Συνόδου, γιά νά καταρτισθεί στην τελική της μορφή ή εισήγηση, ή όποία θά αναγνωσθεί στην Ίεραρχία τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

Ὁ Πρόεδρος τής Έπιτροπής ανέλυσε τό κείμενο πού ετοίμασε, βάσει των συζητήσεων πού έγιναν στις Συνεδριάσεις τής Έπιτροπής μας και τίς κοινές Συνεδριάσεις μέ τόν Ὑπουργό και τούς Γενικούς Γραμματεῖς, ὅπως και τά κείμενα τά όποια κατετέθησαν στην Έπιτροπή μας, και ζήτησε τίς απόψεις των μελών τής Έπιτροπής.

Ὑστερα από εύρύτατη, τριώρη σχεδόν, συζήτηση τά μέλη τής Έπιτροπής εξέφρασαν τίς απόψεις τους συμφώνησαν ὁμοφώνως γιά τό περιεχόμενο πού θά πρέπει νά ἔχη ή εισήγηση στην Ίεραρχία. Κατόπιν τούτου τό κείμενο τής εισήγησεως στην Ίεραρχία είναι κείμενο τής Ειδικής Έπιτροπής.

Μετά τό πέρας τῆς Συνεδριάσεως ἐξεδόθη τό ἀκόλουθο Δελτίον Τύπου:

«Ἡ Εἰδική Ἐπιτροπή διά τί μελέτην θεμάτων κοινού ἐνδιαφέροντος Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, συνήλθε σήμερα (14-3-2019) στή Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου καί τί συμμετοχή ὄλων τῶν μελῶν Της, προκειμένου νά ἐτοιμασθεῖ τό τελικό κείμενο τῆς Εἰσηγήσεως μέ θέμα “Διάλογος Ἐκκλησίας καί Πολιτείας ἐπί θεμάτων κοινού ἐνδιαφέροντος συμφώνως πρὸς τήν ἀπό 16ης Νοεμβρίου ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος”, τήν ὁποία ἔχει ὀρισθεῖ νά πραγματοποιήσει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία θά συνέλθει, σὺν Θεῷ, τήν Τρίτην 19 Μαρτίου 2019».

3. Τό «προτεινόμενο πλαίσιο συμφωνίας Πολιτείας καί Ἐκκλησίας»

Κατά τήν κοινή Συνάντησιν μεταξύ τῆς Ἐπιτροπῆς μας καί τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας μέ τούς Γενικούς Γραμματεῖς στό Ὑπουργεῖο Παιδείας, Ἔρευνας καί Θρησκευμάτων, τήν Τρίτην 12η Φεβρουαρίου 2019, μᾶς δόθηκε ἓνα κείμενο μέ τίτλο «Σχέδιο ὑλοποίησης τῆς Συμφωνίας Πολιτείας-Ἐκκλησίας», τό ὁποῖο δόθηκε ἀπό τό Ὑπουργεῖο στή δημοσιότητα κατά τί διάρκειαν τῆς Συνεδριάσεως, δηλαδή πρὶν λίξην ἡ Συνεδρίασις.

Θά κατατεθοῦν παρατηρήσεις πάνω σέ αὐτό.

α) Αἰτιολογική Ἔκθεσις καί ὄχι Νομοσχέδιο
Προηγουμένως ἔχει τονισθεῖ ὅτι κατά τί Συνεδρίασιν τῆς 12ης Φεβρουαρίου 2019 δέν μᾶς δόθηκε τό Νομοσχέδιο, ὅπως τό εἶχαν ὑποσχεθεῖ, ἀλλά ἓνα κείμενο-ἀνάλυσιν τῶν βασικῶν ἀρχῶν πού θά περιλαμβάνει τό νομοσχέδιο, τό ὁποῖο θά καταρτισθεῖ.

Αὐτό σημαίνει ὅτι τό κείμενο πού μᾶς δόθηκε δέν ἔχει τί μορφή ἐνός σχεδίου νόμου τό ὁποῖο μπορεῖ νά τύχει νομοτεχνικῆς ἐπεξεργασίας. Θυμίζει αἰτιολογική ἔκθεσις καί μάλιστα ἀτελή, διότι δέν περιέχει νομοθετικές ρυθμίσεις πρὸς ἔλεγχον τοῦ περιεχομένου καί τῆς ἀριότητος

αὐτῶν. Αναμειγνύει δέ οὐσιαστικές ρυθμίσεις καί ἐπεξηγήσεις πού θά ἔπρεπε νά ἐνταχθοῦν σέ μία συνοδευτική νομοσχεδίου αἰτιολογική ἔκθεσις. Ἐπί ἀσαφῶν δέ ρυθμίσεων πού ἐπεξηγοῦνται ἀνεπαρκῶς στίς αἰτιολογικές προτάσεις δέν εἶναι δυνατόν νά διατυπωθεῖ ἐπιστημονική ἀποψη ἐπί τῆς ἀριότητος τοῦ κειμένου.

β) Ὁ τίτλος τῆς αἰτιολογικῆς ἔκθεσις Μέ τίς παρεμβάσεις μας ζητήσαμε νά ἀλλάξει ὁ τίτλος καί ἀπό «Σχέδιο ὑλοποίησης τῆς Συμφωνίας Πολιτείας-Ἐκκλησίας» νά γραφεῖ «Προτεινόμενο πλαίσιο Συμφωνίας Πολιτείας καί Ἐκκλησίας», πού ἀνταποκρίνεται στήν πραγματικότητα καί ἔγινε ἀποδεκτό ἀπό τόν Ὑπουργό, ἀλλά δυστυχῶς σέ ὅλα τά Μ.Μ.Ε. δημοσιεύθηκε μέ τόν πρῶτον τίτλο, διότι δυστυχῶς εἶχε ἤδη σταλεῖ ἀπό τό Ὑπουργεῖο πρὸς δημοσίευσιν. Στήν παρούσα εἰσήγησις θά χαρακτηρίζεται «Προτεινόμενο Πλαίσιο Συμφωνίας».

Ἡ λέξις «προτεινόμενο» ἐννοεῖ ὅτι πρόκειται γιά πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τήν Ἐκκλησίαν καί δέν σημαίνει ἀποδοχή τοῦ ἀπό τήν Ἐπιτροπήν μας, πρᾶγμα πού θά εἶναι ἀντικείμενον ἀποφάσεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετά ἀπό συγκεκριμένην εἰσήγησιν.

γ) Διαφορές μεταξύ τῶν κειμένων τῆς 6ης Νοεμβρίου 2018 καί τῆς 12ης Φεβρουαρίου 2019

Ὅταν διαβάσει κανεὶς προσεκτικὰ τά δύο κείμενα, ἴτοι τό «Νέο πλαίσιο διευθέτησις τῶν σχέσεων μεταξύ τῆς Πολιτείας καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» τῆς 6ης Νοεμβρίου 2018 καί τό «Προτεινόμενο πλαίσιο Συμφωνίας Πολιτείας-Ἐκκλησίας» τῆς 12ης Φεβρουαρίου 2019, παρατηρεῖ τά κοινὰ σημεῖα καί τίς διαφορές.

Τό κείμενον τῆς 12ης Φεβρουαρίου 2019 ἀναφέρεται στό κείμενον τῆς 6ης Νοεμβρίου 2018, τό ὁποῖο χαρακτηρίζει «Συμφωνία» καί δηλώνει ὅτι ἐπέχει θέσιν κειμένου ὑλοποίησης μᾶς ἤδη γενόμενης «Συμφωνίας». Δέν λαμβάνει ὅμως ὑπ’ ὄψιν τήν ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς 16ης Νοεμβρίου 2018, κατά τήν ὁποία ὑπέστη κριτική καί ὁμοφώνως δέν ἔγινε ἀποδεκτὴ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν καί τῶν λαϊκῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

Πάντως, εντοπίζονται δύο σημαντικές διαφορές μεταξύ των δύο κειμένων.

Η πρώτη διαφορά είναι ότι αντί «επιδότησης» γράφεται «αποζημίωση». Ένω στο κείμενο της 6ης Νοεμβρίου 2018 γράφεται ότι οι Κληρικοί θά μισθοδοτούνται με τή μορφή της επιδότησης, αφού «τό Έλληνικό Δημόσιο δεσμεύεται ότι θά καταβάλλει ετησίως στην Έκκλησία με μορφή επιδότησης ποσό αντίστοιχο με τό σημερινό κόστος μισθοδοσίας των εν ενεργεία Ίερέων, τό όποιο θά αναπροσαρμόζεται ανάλογα με τίς μισθολογικές μεταβολές του Έλληνικού Δημοσίου» (σημείο 5), στό κείμενο της 12ης Φεβρουαρίου 2019, τό ποσόν αυτό χαρακτηρίζεται πλέον ως αποζημίωση, ότι «διασφαλίζεται... ή μισθοδοσία του κλήρου της Έκκλησίας της Ελλάδος με πόρους πού ή Έκκλησία θά λαμβάνει κατ' έτος από τήν Πολιτεία ως αφηρημένη αποζημίωση για τίς πλημμελείς αποζημιωθείσες απαλλοτριώσεις του παρελθόντος (μέχρι τό 1939)» (2β), καί άλλου γράφεται «οί έτήσιες καταβολές της Πολιτείας προς τό Ταμείο Μισθοδοσίας της Έκκλησίας της Ελλάδος», πού «απορρέουν από οικονομικές έκκρεμότητες καί υποχρεώσεις πού αναγνωρίζει ή Πολιτεία έναντι της Έκκλησίας της Ελλάδος...» (2.3.5.).

Έτσι, ή «επιδότηση» μετατράπηκε σέ συμβατικά προβλεπόμενη «αφηρημένη αποζημίωση», καί από πλευράς δημοσιονομικού δικαίου, δηλαδή από πλευράς σύνταξης καί εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού, θά ονομάζεται ως «έτήσια καταβολή» προς τήν Έκκλησία της Ελλάδος. Θά πρόκειται, δηλαδή, για μία «έτήσια καταβολή» προς τήν Έκκλησία της Ελλάδος με νόμιμη αίτια τήν πρόβλεψή της ως αποζημίωσης προς τήν Έκκλησία μέσα στό κείμενο της διοικητικής σύμβασης μεταξύ Έκκλησίας της Ελλάδος καί Δημοσίου, πού θά κυρωθεί μετά τήν υπογραφή της από τή Βουλή καί θά αποκτήσει ισχύ νόμου.

Πάντως, επισημάνθηκε τόσο από πολιτικούς όσο καί από καθηγητές νομικής (Ν. Φίλης, Εύ. Βενιζέλος) ότι εάν συμφωνηθεί ότι παραχωρείται ή κυριότητα της μέχρι τό 1939 μί αποζημιωθείσας εκκλησιαστικής περιουσίας, τότε ίσως ή υπο-

χρέωση του Κράτους προς καταβολή της μισθοδοσίας έχει εξαντληθεί. Για τόν λόγο αυτό παρατηρήθηκε προς τήν πλευρά της Πολιτείας από τήν Έπιτροπή μας ως όρθότερη ή εκδοχή ότι εάν συναφθεί συμφωνία, με όλες τίς επιφυλάξεις καί ανάγκες τεχνικών καί ουσιαστικών βελτιώσεων, θά πρέπει ή μισθοδοσία νά δικαιολογείται ως αποζημίωση για τή διαρκή κατοχή των μοναστηριακών ακινήτων από τό Δημόσιο, δηλαδή ως αποζημίωση χρήσης ή ως οίονει μισθώματα, όπως είχε όρθως επισημάνει καί ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος τόν Σεπτέμβριο 2018.

Καί αυτό είναι καί ή πραγματικότητα αφού τό Δημόσιο πραγματοποιεί διαρκώς χρήση των ακινήτων αυτών, χωρίς νά τά έχει αποζημιώσει, ή δέ κυριότητα επί των μοναστηριακών ακινήτων δέν υπόκειται σέ παραγραφή ή αποσβεστική προθεσμία, ούτε υπόκειται σέ έκτακτη ή τακτική χρησιμότητα ούτε από τό Δημόσιο.

Η δεύτερη διαφορά είναι ή ένταξη στην Ένιαία Αρχή Πληρωμής. Ένω, δηλαδή, τό κείμενο της 6ης Νοεμβρίου 2018 αναφερόταν στό ότι «τό Έλληνικό Δημόσιο καί ή Έκκλησία αναγνωρίζουν ότι οι Κληρικοί δέν θά νοούνται στό έξής ως δημόσιοι υπάλληλοι καί ως εκ τούτου διαγράφονται από τήν Ένιαία Αρχή Πληρωμών» (σημείο 2), αντίθετα στό κείμενο της 12ης Φεβρουαρίου 2019 διορθώνεται ότι οι Κληρικοί της Έκκλησίας της Ελλάδος είναι «θρησκευτικοί λειτουργοί καί υπάλληλοι του εκκλησιαστικού Ν.Π.Δ.Δ. στό όποιο ανήκουν, ιδιότητα διακριτή από αυτή του δημοσίου υπαλλήλου» καί «έξαιρούνται από τόν δημοσιο τομέα καί από τούς φορείς της Γενικής Κυβερνήσεως», καί «ή μισθοδοσία των Κληρικών θά εξακολουθήσει νά διενεργείται μέσω της Ένιαίας Αρχής Πληρωμής». Συγχρόνως γράφεται ότι «ή υπαγωγή των κληρικών στην –μόλις τό 2010 θεσπισθείσα– Ένιαία Αρχή Πληρωμής κανένα πρόσθετο δικαίωμα δέν τούς προσπορίζει ούτε με όποιοδήποτε τρόπο επηρεάζει τό υπηρεσιακό καθεστώς τους» (2.2.7.).

Κατά συνέπεια, ή απόσταση από τή διαγραφή των Κληρικών από τήν Ένιαία Αρχή Πληρωμής, έπειδή δέν θά νοούνται δημόσιοι υπάλληλοι, μέχρι

τήν ένταξή τους στην Ένιαία Αρχή Πληρωμής, αν και δεν νοούνται δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά θρησκευτικοί λειτουργοί και υπάλληλοι των νομικών προσώπων της Εκκλησίας, είναι μεγάλοι. Αυτό παρουσιάστηκε από μερικά μέσα ενημέρωσης ως υπαναχώρηση της Πολιτείας από την αρχική της θέση.

Πάντως, πρέπει να σημειωθεί ότι το σφάλμα του χαρακτηρισμού των κληρικών ως «δημοσίων υπαλλήλων», το οποίο επισημαίνει το Πλαίσιο-Σχέδιο Υλοποίησης στην § 2.2.6 της σελίδας 7 (: «Πέραν των παραπάνω, κυκλοφόρησε ευρέως στον δημόσιο διάλογο ότι οι κληρικοί είναι “δημόσιοι υπάλληλοι” –κάτι άνακριβές...») περιεχόταν και στο από 6.11.2018 κείμενο των 15 βασικών σημείων πρόθεσης συμφωνίας, όπου λεγόταν ότι «Τό Έλληνικό Δημόσιο και ή Εκκλησία αναγνωρίζουν ότι οι κληρικοί δεν θά νοούνται στο έξής ως δημόσιοι υπάλληλοι και ως έκ τούτου διαγράφονται από την Ένιαία Αρχή Πληρωμών» (σημείο 3). Τό σφάλμα αυτό δημιούργησε εύλογες παρανοήσεις και έντονες ανησυχίες στον Ίερό Κλήρο σέ συνδυασμό βεβαίως μέ την ακόλουθη ανακοίνωση περί 10.000 αποχωρήσεων από τόν Δημόσιο Τομέα και αντίστοιχων νέων προσλήψεων.

Έπειδή μέ τό «προτεινόμενο πλαίσιο συμφωνίας» έντάσσεται ή μισθοδοσία των Κληρικών και των εκκλησιαστικών υπαλλήλων στην Ένιαία Αρχή Πληρωμής είναι απαραίτητο να σημειωθούν μερικοί έντονοι προβληματισμοί για τό θέμα αυτό.

Η Ένιαία Αρχή Πληρωμής ανέλαβε μέ τόν μνημονιακό νόμο (ν. 3845/2010) να διεκπεραιώσει τή μισθοδοσία «του πάσης φύσεως προσωπικού» του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. α΄ και β΄ βαθμού και των Ν.Π.Δ.Δ. συμπεριλαμβανομένων των Κληρικών, οι οποίοι μισθοδοτούνται από τό Δημόσιο. Παρά ταύτα, οι Κληρικοί μέ τό «Προτεινόμενο Πλαίσιο-Σχέδιο» δημοσιολογιστικώς παύουν να είναι μισθοδοτούμενο προσωπικό του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, αλλά μισθοδοτούμενο προσωπικό της Εκκλησίας της Ελλάδος. Περαιτέρω, ή Εκκλησία της Ελλάδος θά λαμβάνη ως αποζημίωση από την Πολιτεία

τό ποσό της μισθοδοσίας και ασφάλισης των Κληρικών της μέ έτήσια καταβολή σέ ειδικό λογαριασμό μέ τίτλο «Ταμείο Μισθοδοσίας της Εκκλησίας της Ελλάδος», ό οποίος θά ανοιχθεί από τό Δημόσιο στην Τράπεζα της Ελλάδος στο όνομα της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Τό «Ταμείο Μισθοδοσίας» δηλαδή, παρά την έντύπωση πού παράγει ό τίτλος του, δεν θά είναι κάποιον νέο νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή μία δημόσια ή εκκλησιαστική υπηρεσία, αλλά ένας τραπεζικός λογαριασμός έπ' όνόματι της Εκκλησίας της Ελλάδος. Νομικά, λοιπόν, ή Εκκλησία της Ελλάδος από τί στιγμή της έτήσιας καταβολής στον παραπάνω τραπεζικό λογαριασμό γίνεται άφ' ενός μέν ό ιδιοκτήτης των χρηματικών ποσών της μισθοδοσίας και ασφάλισης, άφ' έτέρου δέ ό φορέας μισθοδοσίας των Κληρικών της. Προβλέπεται, όμως, ότι τό ίδιο νομικό και λογικό δευτερόλεπτο, πού τό ποσό αυτό θά πιστώνεται στον λογαριασμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, τί λογιστική και ταμειακή του διαχείριση αναλαμβάνει διά νόμου ή Ένιαία Αρχή Πληρωμής. Δηλαδή μία δημόσια υπηρεσία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους καθίσταται έκ του νόμου ως λογιστική υπηρεσία της Εκκλησίας της Ελλάδος και έχει την αρμοδιότητα διαχείρισης του ποσού μισθοδοσίας και ασφάλισης του όρθοδόξου Κλήρου.

Μέ τόν τρόπο αυτό δημοσιονομικά και λογιστικά εμφανίζονται πλέον οι κληρικοί και λαϊκοί υπάλληλοι της Εκκλησίας της Ελλάδος ως μισθοδοτούμενοι από τραπεζικό λογαριασμό της Εκκλησίας της Ελλάδος και όχι από τό Δημόσιο, μέ συνέπεια να διαγράφονται οι αριθμητικώς αντίστοιχοι κωδικοί μισθοδοσίας από τό Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (αποχώρηση προσωπικού).

Άπό τά παραπάνω προκύπτει ότι ίσως παρανοήθηκε από την πλευρά της Πολιτείας ή από 16.11.2018 απόφαση της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας λόγω ίσως και της συρροής άρκετων δημοσίως έκφρασθεισών απόψεων, πού δημιούργησαν την έντύπωση ότι ό βασικός στόχος της Εκκλησίας είναι ή διενέργεια της μισθοδοσίας από την Ένιαία Αρχή Πληρωμής. Τό πρόβλημα

καί ὁ κύριος στόχος τῆς Ἐκκλησίας δέν ἦταν αὐτός. Ὅταν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας μέ τήν ἀπό 16.11.2018 ἀπόφασή της δίλωσε τήν ἐμμονή της στό ὑφιστάμενο καθεστώς μισθοδοσίας, ἐννοοῦσε, ὅπως τό ἀντιλαμβάνεται ἡ Ἐπιτροπή μας, πρῶτα καί κύρια ἐπιμονή στή διατήρηση τῆς ἀπ' εὐθείας μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπό τό Δημόσιο χωρίς παρεμβολή τῆς Ἐκκλησίας καί ὄχι στή μετατροπή της σέ ἐπίσια καταβολή πρὸς τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Ὁ διακηρυγμένος στόχος τῆς ἀνωτέρω ἀπόφασης τῆς Ἱεραρχίας συνεπῶς δέν ἦταν τό δευτερεύον ζήτημα νά διενεργηθῆ τῆ μισθοδοσία ἡ Ἐνιαία Ἀρχή Πληρωμῆς, ἔστω καί ἐάν παύσει ἡ ἀπ' εὐθείας μισθοδοσία τοῦ Κλήρου ἀπό τήν Πολιτεία.

Συνεπῶς, ὁ εὐλογος προβληματισμός, πού ἐκφράζεται στήν ἀπό 16.11.2018 ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί στεροῦσε ἀπό τήν Ἐπιτροπή μας κάθε δυνατότητα οὐσιαστικῆς συζήτησης εἶναι ὅτι τό προτεινόμενο καθεστώς δέν εἶναι ἓνα καθεστώς «ἀπ' εὐθείας μισθοδοσίας ἀπό τό Δημόσιο», ἀλλά ἓνα καθεστώς μισθοδοσίας «ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος» μέ ἐπίσια καταβολή ἀπό τό Δημόσιο πρὸς τήν Ἐκκλησία, παρεμβολή τῆς Ἐκκλησίας καί ἀκολουθῶς διαχείριση τοῦ ποσοῦ πού εἰσῆλθε στήν περιουσία τῆς Ἐκκλησίας καί πάλι ἀπό τό Δημόσιο.

Ἐρωτᾶται: Ἀφοῦ τό ποσό μισθοδοσίας καί ἀσφάλισης παραμένει τό ἴδιο, γιατί πρέπει νά ἐμφανισθεῖ ὡς διερχόμενο ἀπό τό «ταμεῖο» τῆς Ἐκκλησίας μέ τή μορφή τῆς «ἐπίσιας καταβολῆς» γιά νά καταλήξει καί πάλι εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου, τό ὅποιο ἀναλαμβάνει, μέσῳ τῆς Ἐνιαίας Ἀρχῆς Πληρωμῆς, τό ἴδιο ποσό, ὥστε νά διενεργήσῃ τῆ μισθοδοσία καί ἀσφάλιση τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας;

Εἶναι ἐπίσης κατανοητό ὅτι ἀκόμα καί ἐάν ὁ νομοθέτης μέσῳ τῆς προτεινόμενης σύμβασης Ἐκκλησίας καί Πολιτείας δικαιολογεῖ πλέον νομικά τῆ μισθοδοσία ὡς «ἀφηρημένη ἀποζημίωση» πρὸς τήν Ἐκκλησία, ὁ νέος αὐτός χαρακτηρισμός δέν ἐπιβάλλει ἐπίσης ἓνα διαφορετικό μοντέλο μισθοδοσίας, δηλαδή παύ-

ση τῆς ἀπ' εὐθείας μισθοδοσίας ἀπό τό Δημόσιο καί τήν ἀνάληψη τῆς μισθοδοσίας ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἔστω ὀνομαστικῶς. Εἶναι ἄλλο ζήτημα ἐάν ἡ μισθοδοσία θά χαρακτηριθεῖ καί θά δικαιολογηθεῖ πλέον καί ὡς ἀποζημίωση γιά τή μὴ ἀποζημιωθείσα μοναστηριακή περιουσία καί ἄλλο ζήτημα, πού δέν προεξοφλεῖται ἀπό τό πρῶτο, τό νά παραμείνει τό ὑφιστάμενο καθεστώς τῆς ἀπ' εὐθείας καταβολῆς τοῦ μισθοῦ στό προσωπικό τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τό Δημόσιο.

Ἐάν ἦταν λόγοι ἀρχῶν (π.χ. διακριτοῖ ῥόλοι Ἐκκλησίας καί Πολιτείας) αὐτοῖ πού δικαιολογοῦν τήν πρόταση ἀλλαγῆς τοῦ φορέα μισθοδοσίας, τότε αὐτή ἡ πρόταση δέν συμβιβάζεται μέ τήν ἕτερη προτεινόμενη ρύθμιση τοῦ «προτεινόμενου πλαισίου συμφωνίας», νά θεσπίζει ὁ Ὑπουργός μέ ἀπόφασή του τίς ὀργανικές θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ παρέκκλιση δηλαδή ἀπό τή θρησκευτική της ἐλευθερία. Τό ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ καί τῆς κατανομῆς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ προαπαιτούμενο κάθε συζήτησης καί, ὅπως προελέχθη, εἶναι ἀνεξάρτητο ἀπό τό ζήτημα ποιόν ἀριθμό ὀργανικῶν θέσεων θά ἐγγυηθεῖ τό Δημόσιο ὅτι θά πληρῶνῃ στό μέλλον.

Ὅπως δὴποτε, ὅπως καί ἡ ἀπό 6.11.2018 ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας πρεσβεύει, δέν ὑπάρχει νομικά ἀσφαλέστερο καθεστώς μισθοδοσίας γιά τό προσωπικό τῆς Ἐκκλησίας ἀπό αὐτό τῆς ἀπ' εὐθείας καταβολῆς τοῦ μισθοῦ ἀπό τό Δημόσιο στόν κληρικό καί ἐκκλησιαστικό ὑπάλληλο, πού ἰσχύει σήμερα. Ἡ ἀντικατάστασή του ἀπό ἓνα καθεστώς συμβατικῆς ἐπίσιας καταβολῆς στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, παρά τήν ἐνδεχόμενη ὑπαρξη διασφαλιστικῶν ρητρῶν στή σύμβαση, ὅσο αὐστηρές καί ἐάν εἶναι, ἐνέχει πάντοτε ὅλους τούς κινδύνους ὑπαίτιας καί κυρίως ἀνυπαίτιας ἀδυναμίας τοῦ Δημοσίου νά τηρήσῃ τήν ἐν λόγῳ σύμβαση (π.χ. λόγῳ μίας νέας δημοσιονομικῆς κρίσης).

Ἐπομένως, οἱ δύο διαφορές τοῦ κειμένου τῆς 12ης Φεβρουαρίου 2019, ἀπό τό κείμενο τῆς 6ης Νοεμβρίου 2018, πού παρουσιάσθηκε ὡς θετική ἐξέλιξη, εἶναι κατ' ἐξοχήν προβληματικές.

δ) Τά θεωρούμενα ως θετικά στήν πρόταση και παρατηρήσεις.

Στό «προτεινόμενο πλαίσιο συμφωνίας» υπάρχουν μερικά, θά τά χαρακτηρίζα, φαινομενικῶς θετικά σημεία, μέ μερικούς προβληματισμούς.

Τό πρώτο σημείο πού παρουσιάζεται ως θετικό εἶναι τό ὅτι πρόκειται γιά μία «Συμφωνία μεταξύ Πολιτείας καί Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία θά ὑποβληθεῖ πρὸς νομοθετική κύρωση» (2). Ἡ Συμφωνία-Σύμβαση θά ὑπογραφεῖ ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο καί τόν Πρωθυπουργό, φυσικά ἐννοεῖται ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος θά ὑπογράψει ἐάν ὑπάρξῃ ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας, καί στή συνέχεια θά κυρωθεῖ μέ νόμο ἀπό τή Βουλή τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Συμφωνία ἔχει τήν ἔννοια ὅτι δέν θά νομοθετηθεῖ μονομερῶς ἀπό τήν Πολιτεία, ἀλλά μέ τή συναίνεση τῶν δύο μερῶν (Πολιτείας-Ἐκκλησίας) καί «κατά συνέπεια, τά συμφωνηθέντα καί κυρωθέντα μέ νόμο δέν θά εἶναι πλέον δυνατόν νά τροποποιηθοῦν στό μέλλον μονομερῶς, μέ νόμο τοῦ Κράτους. Ὅποιαδήποτε μεταβολή μόνον μέ νεώτερη τροποποιητική συμφωνία τῶν δύο μερῶν θά εἶναι δυνατή» (2.1).

Ὅμως, ὑπάρχει ἡ ἔνσταση ὅτι πολλές Συμφωνίες-Συμβάσεις πού ὑπεγράφησαν στό παρελθόν μεταξύ Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, ὅπως ἡ Σύμβαση τοῦ 1952, δέν ἐφαρμόστησαν πλήρως. Στήν περίπτωση αὐτή θεωρητικά θά μπορεῖ ἡ Ἐκκλησία νά καταφύγει στή δικαιοσύνη ὅταν στή Συμφωνία ὑπάρχουν σχετικές ρῆτρες, ἀλλά αὐτό στήν πράξη δέν συνηθίζεται.

Τό δεύτερο σημείο πού παρουσιάζεται ως θετικό εἶναι ὅτι δίνεται ἡ δυνατότητα νά ἀξιοποιηθεῖ ἡ ἀμφισβητούμενη περιουσία, ἀπό τοῦ 1952 καί ἐντεῦθεν (κατά ἀκρίβεια ἀπό τό 1939 καί ἐντεῦθεν). Ἡ ἀξιοποίηση τῆς περιουσίας θά γίνει μέ τό «Ταμεῖο Ἀξιοποίησης Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας», μία ἐταιρεία δηλαδή μέ μετόχους τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί τό Δημόσιο. Πρόκειται γιά τά περιουσιακά στοιχεία, «τῶν ὁποίων ἡ κυριότητα ἢ ἄλλο ἐμπράγματο δικαίωμα ἀμφισβητεῖται ἀπό τό ἔτος 1952 καί ἐφ' ἑξῆς» (1.3).

Ὅμως, καί ἐδῶ ὑπάρχει ἡ ἔνσταση ὅτι ἡ περιουσία αὐτή νά μέν ἀμφισβητεῖται, ἀλλά ἡ

κυριότητα αὐτῆς ἀνήκει στά ἐπί μέρους Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κυρίως στίς Ἱερές Μονές. Ὅποτε, ἡ Συμφωνία δέν μπορεῖ νά ὑπογραφῆ μεταξύ Πολιτείας καί Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλά μεταξύ αὐτῶν τῶν πολλῶν Νομικῶν Προσώπων. Ἐπομένως, πῶς ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέ ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας θά «παραιτηθεῖ ἀπό κάθε περαιτέρω ἀξίωση» γιά τίς πλημμελῶς ἀποζημιωθείσες ἀπαλλοτριώσεις τοῦ παρελθόντος (μέχρι τό 1939), ὅταν ἡ κυριότητα τῶν περιουσιῶν αὐτῶν ἀνήκει στά Νομικά Πρόσωπα τῶν Ἱερῶν Μονῶν;

Θά ἀπαιτηθεῖ, λοιπόν, οἱ Ἱερές Μονές νά προσχωρήσουν στή Συμφωνία ἢ νά ἐξουσιοδοτήσουν γιά τήν ὑπογραφή τῆς. Ἀκριβῶς τό ἴδιο ἔγινε τό 1952 πρῖν τίς δύο Συμβάσεις Ἐκκλησίας, Ο.Δ.Ε.Π. καί Δημοσίου, ἀλλά καί τό 1988 πρῖν τή Σύμβαση Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί Πολιτείας. Χωρίς τή συναίνεσή τους κάθε ἀπόπειρα ἢ σχεδιασμός συμφωνίας εἶναι ἀνεφάρμοστος.

Τό τρίτο σημείο πού ἐπαινεῖται ως θετικό εἶναι ὅτι «ἀναγνωρίζεται γιά πρώτη φορά στήν ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὅτι ἡ Πολιτεία ἀνέλαβε ἀπό τό 1945 τή μισθοδοσία τοῦ Κλήρου ὡς ἀνταπόδοση γιά πλημμελῶς ἀποζημιωθείσες ἀπαλλοτριώσεις ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας κατά τό παρελθόν» (2.α), καί ἐννοεῖται ἡ ἐκκλησιαστική περιουσία ἀπό τό 1833 ἕως τό 1939.

Καί ἐδῶ ὑπάρχει ἡ παρατήρηση ὅτι αὐτό εἶναι μέν κατ' ἀρχήν θετικό, ὅμως ἡ μισθοδοσία τῶν Κληρικῶν δέν πρέπει νά θεωρηθεῖ ὅτι δίνεται μόνον ὡς ἀποζημίωση ἀπαλλοτριωθείσας περιουσίας, ἀλλά καί ὡς προσφορά τους στούς ἀνθρώπους καί τήν κοινωνία, καί τό πολιτιστικό τους ἔργο.

Τό τέταρτο σημείο πού θεωρεῖται ὡς θετικό εἶναι ὅτι «νομοθετεῖται γιά πρώτη φορά ἀριθμός ὀργανικῶν θέσεων Κληρικῶν ἴσος μέ τόν ἀριθμό τῶν σήμερα ὑπηρετούντων ἔμμισθων Κληρικῶν στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Μέ τόν τρόπο αὐτόν διασφαλίζονται οἱ θέσεις Κληρικῶν καί κατοχυρώνεται τό μέλλον τῆς στελέχωσης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (2. 3. 1).

Μέ αὐτήν τή ρύθμιση ἐννοεῖται ὅτι κατά τό

«Προτεινόμενο πλαίσιο Συμφωνίας Πολιτείας-Έκκλησίας» οί νομοθετημένες θέσεις των Έφημερίων των Ιερών ναών είναι 6.000 κατά τον αναγκαστικό νόμο 536/1945 «για όλη την επικράτεια όχι μόνον για την Έκκλησία της Ελλάδος», αλλά και για την Κρήτη και τα Δωδεκάνησα. «Ακόμα και με την ευνοϊκότερη, αλλά αμφίβολης νομιμότητας, έκδοχή της μονομερούς αύξησης του αριθμού των οργανικών θέσεων με τον Κανονισμό της Έκκλησίας της Ελλάδος 2/1969 (ΦΕΚ Α, 193), αυτές και πάλι ανέρχονται σε 8.000, αριθμό σημαντικά χαμηλότερο των πράγματι υπηρετούντων σήμερα. Κατά συνέπεια, με την υφιστάμενη κατάσταση δεν υφίσταται καμία διασφάλιση για τη συνέχιση της μισθοδοσίας όσων Κληρικών υπερβαίνουν τον αριθμό των νομοθετημένων για όλη την Επικράτεια 6.000 (ή έστω, με την ευνοϊκότερη έκδοχή, 8.000 οργανικών θέσεων)» (2. 2. 2.).

Όμως, στο σημείο αυτό αντιπαρατηρείται ότι ναί μὲν εἶναι θετική ἡ πρόθεση τῆς Πολιτείας νά ρυθμίσει τό ζήτημα τῶν οργανικῶν θέσεων, ὡστόσο πρῶτον τό ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ ἀνήκει στήν ἀρμοδιότητα τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος, καί δεύτερον ὁ καθορισμός καί ἡ κατανομή οργανικῶν θέσεων δέν πρέπει νά περιορισθεῖ στίς σήμερα καλυμμένες θέσεις, ὅπως προτείνει τό Σχέδιο, ἀφήνοντας ἔτσι, ἐκτός πρόβλεψης τοῦ προτεινόμενου Σχεδίου: α) τά οργανικά κενά σέ πολλές Ένορίες, β) τούς χειροτονημένους καί μί μισθοδοτούμενους κληρικούς, γ) τίς νομοθετημένες καί ἀκάλυπτες οργανικές θέσεις ἱεροκληρικών τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., δ) τίς νομοθετημένες καί ἀκάλυπτες θέσεις ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων (νόμοι 1476/1984, 2819/2000, 3194/2003, 3255/2004, 3475/2006, 3577/2007, 3848/2010).

Όπως προελέχθη, ἡ Έκκλησία τῆς Ελλάδος εἶχε ζητήσει μέ τό ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3359/13-7-2015 ἔγγραφο Της πρὸς τόν Ὑπουργό κ. Ἀριστείδη Μπαλτᾶ καί τό ἐπανέλαβε μέ αὐτοτελές ὑπόμνημά Της κατά τήν τελευταία συνεδρίαση τῆς Κοινῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτείας καί Έκκλησίας

στίς 19.7.2018 πρὸς τόν νῦν Ὑπουργό κ. Κων. Γαβρόγλου, νά δοθεῖ νομοθετική ἐξουσιοδότηση (μέ προσθήκη στό ἄρθρο 38 τοῦ Νόμου 590/1977) πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ὥστε νά καθορίσει τίς οργανικές θέσεις μέ κανονισμό Της. ε) Ὁ νέος τρόπος μισθοδοσίας στό προτεινόμενο Σχέδιο καί μερικά κενά.

Πέραν ἀπό τή Συμφωνία-Σύμβαση, τήν ἀξιοποίηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καί τίς οργανικές θέσεις, ἐκεῖνο πού πρέπει ἰδιαίτερος νά μελετηθεῖ εἶναι ὁ νέος τρόπος μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν πού εἰσάγεται μέ τό «Προτεινόμενο πλαίσιο Συμφωνίας Πολιτείας-Έκκλησίας».

Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι στό «Προτεινόμενο πλαίσιο συμφωνίας» ἐκτίθενται καί οἱ κίνδυνοι τῆς υφιστάμενης καταστάσεως ὡς πρὸς τή μισθοδοσία τοῦ κλήρου (2.2), ὅτι «δέν εἶναι θεσμικά κατοχυρωμένο ὅτι ἡ ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας μισθοδοσία τοῦ κλήρου ἀποτελεῖ ἀνταπόδοση γιά παρελθούσες ἀπαλλοτριώσεις ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας» (2.2.1)· «παραμένει σέ ἐκρεμότητα τό ζήτημα τῆς τακτοποίησης τῶν οργανικῶν θέσεων τῶν υπηρετούντων κληρικῶν» (2. 2.2)· «εἶναι ἐκθετη σέ μελλοντικούς περιορισμούς, ὅπως γιά παράδειγμα οἱ περιορισμοί προσλήψεων μέ τόν κανόνα 1:5 (μία πρόσληψη ἀνά πέντε ἀποχωρήσεις)» (2.2.3)· «ὁ ἀκριβῆς ἀριθμός (καί ἡ κατανομή νέων χειροτονιῶν ἔμμισθων κληρικῶν κάθε χρόνο ἀποτελεῖ ἀποτέλεσμα κατ' ἔτος διαπραγματεύσεως ἀνάμεσα στήν Πολιτεία καί στήν Έκκλησία τῆς Ελλάδος» (2.2.4)· «ὁ ἀριθμός τῶν κληρικῶν βαίνει σταθερά μειούμενος» (2.2.5)· «οἱ κληρικοί δέν ὑπάγονται εὐθέως στίς διατάξεις τοῦ δημοσιοὑπαλληλικοῦ κώδικα, ἀλλά μόνον στό μέτρο πού εἰδική διάταξη νόμου παραπέμπει σ' αὐτές» (2.2.6)· «ἡ μονιμότητα τῶν κληρικῶν δέν κατοχυρώνεται ἀπό τό ἄρθρο 103 τοῦ Συντάγματος, ἀλλά ἀπό τόν Καταστατικό Χάρτη τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος (νόμος 590/1977 ΦΕΚ Α 146) καί οἱ κληρικοί εἶναι «καί θά συνεχίζουν νά εἶναι μετά τήν ἐφαρμογή τῆς προτεινομένης νομοθετικῆς ρύθμισης», «θρησκευτικοί λειτουργοί καί ὑπάλληλοι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ν.Π.Δ.Δ. στό ὅποιο ἀνήκουν, ἰδιότητα διακριτή ἀπὸ αὐτή τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου» (2.2.7).

Είναι δυνατόν να παρατηρηθεί ότι ύφιστανται μερικά φαινομενικά προβλήματα στο ύφιστάμενο καθεστώς μισθοδοσίας, όπως οι οργανικές θέσεις, τό οργανόγραμμα κατά Μητροπόλεις, ή μή πρόσληψη νέων έμμισθων Κληρικῶν μέ τόν περιορισμό τῶν προσλήψεων κλπ., ἀλλά δέν μπορεῖ νά παραγνωρισθοῦν τά κεκτημένα δικαιώματα τῶν ὑπηρετούντων Κληρικῶν μέ τήν ένταξή τους στό Μητρώο Μισθοδοτούμενων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τί μισθοδοσία μέσῳ τῆς Ἑνιαίας Ἀρχῆς Πληρωμῆς.

Πάντως, ή Πολιτεία μέ τό νέο καθεστώς μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θεωρεῖ ὅτι εἶναι «έπωφελῆ» γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος (2.4) τά ἀκόλουθα:

Πρῶτον. «Ἡ Πολιτεία παύει νά μισθοδοτεῖ ή ἴδια τόν Κληρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (2.3.5). Αὐτό σημαίνει ὅτι παύει νά εἶναι φορέας μισθοδοσίας τό Ὑπουργεῖο Παιδείας, Ἐρευνας καί Ἱεροσκευμάτων.

Δεύτερον. Φορέας μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γίνεται ή Ἐκκλησία μέ τό Ταμεῖο πού θά συσταθεῖ μέ τίτλο «Ταμεῖο Μισθοδοσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (2.3.2). Τό ποσό πού θά χειρίζεται τό «Ταμεῖο Μισθοδοσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί θά χορηγῆται ἀπό τήν Πολιτεία μέ τήν έννοια τῆς ἀποζημίωσης, θά τηρεῖται «στήν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» (1. 2.).

Τρίτον. Ἡ μισθοδοσία «θά ἐξακολουθεῖ νά ἐνεργῆται μέσῳ τῆς Ἑνιαίας Ἀρχῆς Πληρωμῆς, ή ὅποια θά ἀναλάβῃ τήν καταβολή τῆς μισθοδοσίας ὅσων μισθοδοτοῦνται ἀπό τό Ταμεῖο Μισθοδοσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (2.3.2). Δηλαδή, ή Ἑνιαία Ἀρχή Πληρωμῆς θά λειτουργεῖ ὡς λογιστική Ἀρχή.

Τέταρτον. Οἱ Κληρικοί «παραμένουν λειτουργοί καί ὑπάλληλοι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ν.Π.Δ.Δ., στό ὅποιο ὁ καθένας ἀνήκει, μέ μονιμότητα πού κατοχυρώνεται ἀπό τόν Καταστατικό Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». «Τό ὑπηρεσιακό, ἐργασιακό, μισθολογικό, ἀσφαλιστικό καί συνταξιοδοτικό καθεστώς τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δέν θίγεται καί δέν μεταβάλλεται σέ τίποτε μέ ὅ,τι ἰσχύει σήμερα» (2.

3. 4). Πέμπτον. «Θά ἐξακολουθήσει νά διέπεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ ἐνιαίου μισθολογίου (ν. 4354/2015), ὅπως αὐτό ἐκάστοτε ἰσχύει γιά τούς ὑπαλλήλους τοῦ δημοσίου τομέα, καθώς καί τίς διατάξεις τοῦ εἰδικοῦ μισθολογίου γιά τούς ἀρχιερεῖς (ν. 4472/2017), καί ἐπομένως καμμιά μεταβολή δέν θά ἐπέλθει ὡς πρὸς τό ὕψος τῶν καταβαλλομένων ἀποδοχῶν» (2. 3. 2).

Ἐκτον. Σημειώνεται ὅτι ή Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος (μερικοί Ἀρχιερεῖς) χειροτονοῦν Κληρικούς καθ' ὑπέρβαση τοῦ περιορισμοῦ τῶν προσλήψεων, ἀλλά αὐτοί εἶναι ἄμισθοι. Αὐτό τό γνωρίζουν καλά οἱ ὑπεύθυνοι τῆς Πολιτείας καί τό ἀξιοποιοῦν κατάλληλα. Μέ τό «προτεινόμενο πλαίσιο» δίνεται ή δυνατότητα στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος «νά μπορεῖ νά χειροτονεῖ ὅσους παραπάνω ἔμμισθους Κληρικούς θελήσει, καθ' ὑπέρβαση τῶν θεσπιζομένων οργανικῶν θέσεων πού ἀντιστοιχοῦν στόν ἀριθμό τῶν σήμερα ὑπηρετούντων κληρικῶν». Αὐτό προβλέπεται νά γίνει «ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι θά παρέχει στό Ταμεῖο Μισθοδοσίας τούς πρόσθετους πόρους πρὸς τοῦτο, ὅπως αὐτοί ὑπολογίζονται βάσει τοῦ ἐνιαίου μισθολογίου καί τῶν κατά περίπτωση ἰσχυουσῶν μισθολογικῶν διατάξεων» (2. 3. 3).

Αὐτό πρακτικά σημαίνει ὅτι γιά τούς ἐπιπλέον χειροτονούμενους Κληρικούς πέρα τῶν καλυμμένων σήμερα οργανικῶν θέσεων θά ἀναλαμβάνει ή Ἱερά Μητρόπολη ή τό Νομικό Πρόσωπο τῆς Ἐνορίας νά καταβάλλει τούς πόρους γιά τί μισθοδοσία τους, στό Ταμεῖο Μισθοδοσίας, βάσει τοῦ ἐνιαίου μισθολογίου, ὥστε καί αὐτοί οἱ Κληρικοί νά μισθοδοτοῦνται ὅπως οἱ ἄλλοι Κληρικοί, κατά τόν ἴδιο τρόπο ἀπό τό Ταμεῖο Μισθοδοσίας. Ἡ διαφορά αὐτῶν τῶν Κληρικῶν μέ τούς ὑπολοίπους θά εἶναι ὅτι οἱ πόροι γιά τούς μισθούς τους θά καταβάλλονται ἀπό τό ἐκκλησιαστικό Νομικό Πρόσωπο πού θά τούς προσλαμβάνει, ἐνῶ τῶν ἄλλων οἱ πόροι θά καταβάλλονται ἀπό τήν Πολιτεία.

Βέβαια, αὐτά τά ἔξι σημεία μισθοδοσίας θά γίνονται μέ τήν προϋπόθεση ὅτι ή Πολιτεία θά καταβάλλῃ ἐτησίως τά ποσά, τά ὅποια θά διαχειρίζεται τό Ταμεῖο Μισθοδοσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἄν γιά κάποιον λόγο

ή Πολιτεία δέν καταβάλλει τό ποσό αυτό, ούτε ή Τράπεζα θά τό διαθέτει, ούτε τό Ταμείο Μισθοδοσίας θά έχει ποσά γιά νά τά διαχειρίζεται, ούτε ή Ένιαία Αρχή Πληρωμής θά έχει τά ποσά γιά νά έξασκήσει τό λογιστικό της έργο, ούτε φυσικά θά γίνεται ή μισθοδοσία τών Κληρικών.

Καί σέ μία τέτοια περίπτωση έγείρεται τό έρώτημα: Έναντίον ποιού οί Κληρικοί θά προσφύγουν; Έναντίον τών Νομικών Προσώπων στά όποια ό καθένας άνήκει, τών όποίων εἶναι υπάλληλοι, δηλαδή τών Μητροπολιτών, ή έναντίον τοῦ Κράτους, καί ποιᾶς ύπηρεσίας του;

Αυτό εἶναι τό λεπτό σημείο τοῦ νέου τρόπου τῆς μισθοδοσίας τών Κληρικῶν καί τών Έκκλησιαστικῶν Υπαλλήλων, πού προτείνεται μέ «προτεινόμενο πλαίσιο...».

Πέραν τούτου, τό «Προτεινόμενο πλαίσιο συμφωνίας Πολιτείας-Έκκλησίας», μέ τά θετικά καί άρνητικά του σημεία, έχει καί μερικά κενά.

Κατ' αρχάς, όπως επανειλημμένως έχει τονισθεῖ, αυτό πού δόθηκε από τό Υπουργείο δέν εἶναι νομοσχέδιο, αλλά μία ανάλυση, αιτιολογική έκθεση τοῦ νομοσχεδίου.

Έπειτα, μόνον στή «Σύνοψη» (1.) τοῦ «Προτεινόμενου πλαισίου Συμφωνίας» γίνεται λόγος έκτός «τοῦ έφημεριακοῦ κλήρου», «καί τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τών νομικῶν προσώπων τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος» καί τών «Λαϊκῶν Υπαλλήλων», αλλά στήν «Ανάλυση» (2) τοῦ «Προτεινόμενου πλαισίου» δέν γίνεται ιδιαίτερος λόγος γι' αυτούς, παρά γιά τούς Κληρικούς. Οί εκκλησιαστικοί υπάλληλοι κατέχουν θέσεις τοῦ Δημοσίου, πού θεσπίσθηκαν ειδικῶς από τό Κράτος ή κατέλαβαν θέσεις από μετατροπή θέσεων διακόνων ή μετατάχθηκαν από δημόσιες θέσεις. Τί θά γίνουν όλοι αυτοί;

Επίσης, δέν γίνεται λόγος γιά τούς Ίεροκήρυκες πού κατέχουν θέση εκκλησιαστικῶν υπαλλήλων, οί όποιοι διορίσθηκαν βάσει τών Νόμων 1811/1988 καί 817/1978, ένῶ στό κείμενο γίνεται λόγος γιά «λαϊκούς» καί «λοιπούς υπαλλήλους τών νομικῶν προσώπων τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος» (1.2). Σέ αυτούς τούς «λαϊκούς καί «λοιπούς» υπαλλήλους συμπεριλαμβάνονται καί οί Ίεροκήρυκες;

Πρέπει νά γίνει κατανοητό ότι στό «Προτεινόμενο πλαίσιο Συμφωνίας Πολιτείας-Έκκλησίας» γίνεται λόγος γιά τή μισθοδοσία τών Κληρικῶν πού διέπεται από τίς διατάξεις τοῦ ένιαίου μισθολογίου (ν. 4354/2015), καί γιά τή μισθοδοσία τών Αρχιερέων πού γίνεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ειδικοῦ μισθολογίου γιά τούς Αρχιερεῖς (ν. 4472/2017). Στήν προφορική ανάλυση πού έγινε από τήν πλευρά τοῦ Υπουργείου, τονίζοταν ότι στό νομοσχέδιο πού θά έτοιμασθεῖ θά περιλαμβάνονται καί οί Αρχιερεῖς.

Θεωρῶ, λοιπόν, ότι ό προτεινόμενος τρόπος μισθοδοσίας εισάγει νέα προβλήματα, παρά τά επίλυει καί αυξάνει τήν άγωνία τών Κληρικῶν καί τών οικογενειῶν τους, όπως καί τών Έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων καί τών ιδίων τών Αρχιερέων, διότι ό νέος τρόπος μισθοδοσίας άφορᾶ καί αυτούς.

Μεγάλο ζήτημα επίσης εἶναι ή έκκρεμότητα τών Συμβάσεων τῆς 18.9.1952 καί τῆς 11.5.1988, οί όποίες δέν εκτελέσθηκαν έν μέρει (1952) ή καί καθόλου (1988). Τά άκίνητα τών συμβάσεων αυτών πρέπει νά τακτοποιηθοῦν μέ ένα νομοθετικό πλαίσιο έν ὄψει καί τῆς σύστασης τῆς κοινῆς εταιρείας Δημοσίου καί Έκκλησίας τῆς Ελλάδος (Ταμείο Άξιοποίησης Έκκλ. Περιουσίας).

Απάντηση σέ όλα αυτά δόθηκε προηγουμένως γιά τόν πολύπλοκο τρόπο πού θά λειτουργεῖ κατά τό «Προτεινόμενο πλαίσιο» ή μισθοδοσία τών Κληρικῶν.

4. Γενικά συμπεράσματα

Η Έπιτροπή μας εἶχε έντολή από τήν Ίεραρχία νά συνεχίση τόν διάλογο σέ κοινῶ ενδιαφέροντος θέματα, καί στή συνέχεια νά παρουσιάσει τόν καρπό τοῦ διαλόγου στήν Ίεραρχία γιά νά τόν εγκρίνει, αλλά συγχρόνως νά μίν κάνει διάλογο γιά τό ύφιστάμενο καθεστῶς μισθοδοσίας τών Κληρικῶν καί τών Έκκλησιαστικῶν Υπαλλήλων, δηλαδή νά έμμεῖνει σέ αυτό τό καθεστῶς.

Έγινε ένας ενδιαφέρων καί ζωντανός διάλογος στά σημεία πού εἶχαν προσδιορισθεῖ σχετικά μέ τήν αποζημίωση λόγω τῆς απαλλοτριωθείσης περιουσίας πρό τοῦ 1939, γιά τό θέμα τών οργανικῶν θέσεων τών Κληρικῶν καί τών Έκκλησιαστικῶν Υπαλλήλων καί άλλα συ-

ναφή σημεία. Τό θέμα τοῦ ὑφισταμένου καθεστῶτος τῆς μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν καί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων δέν τό διαπραγματευθήκαμε, ἀλλά ἀπλῶς ζητήσαμε ἐπεξηγήσεις, διασαφήσεις γιά τό πῶς ἐννοοῦν τήν ἀλλαγί τοῦ τρόπου μισθοδοσίας καί ὑποβάλαμε σχετικές ἐρωτήσεις γιά νά καταλάβουμε τί σκέψη τους.

Στά ἐπόμενα θά κατατεθοῦν μερικές ἀπόψεις πού ἐκφράσθηκαν ἀπό πλευρᾶς τῆς Πολιτείας γιά ἐπί μέρους σοβαρά θέματα, καθώς ἐπίσης καί προφορικές καί γραπτές ἀντικρούσεις ἀπό τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς μας, ὅπως φαίνεται στά πρακτικά καί σέ κείμενα τά ὁποῖα κατετέθηκαν σέ αὐτά, γιά νά διευκολυνθοῦν τά μέλη τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας στίς ἀποφάσεις τους.

Πρῶτον. Ἡ σύμβαση-συμφωνία πού θά κυρωθεῖ μέ νόμο θεωρεῖται ἀπό τήν Κυβέρνηση ὡς πλεονεκτική, ἀλλά ὅμως δέν ἐξασφαλίζει τήν Ἐκκλησία. Ἡ Πολιτεία ἔχει τί δυνατότητα μονομερῶς νά μὴν ἐκπληρώσει τούς συμβατικούς της ὅρους στό μέλλον. Ἄλλο εἶναι ἡ μὴ δυνατότητα μονομεροῦς τροποποίησης τῆς συμφωνίας μέ νόμο καί ἄλλο ἡ μὴ τήρησή της. Μάλιστα δέ ἡ παραίτηση τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τήν περαιτέρω ἀξίωση σχετικά μέ τίς ἀπαλλοτριώσεις τῆς περιουσίας της τί θέτει σέ μειονεκτική θέση.

Ἐφ' ὅσον ἡ Σύμβαση ἀφορᾶ «ἀφηρημένο» χρέος θά εἶναι διάτρητη. Ἐπειτα, ἡ συμφωνία ἀφορᾶ περιουσιακά στοιχεῖα πού ἀνήκουν στήν κυριότητα Μονῶν, Μητροπόλεων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων.

Δεύτερον. Μέ τήν ἀλλαγί τοῦ φορέως μισθοδοσίας ἀπό τό Ὑπουργεῖο στήν Ἐκκλησία, ἐξακολουθεῖ ἡ μισθοδοσία νά διεκπεραιώνεται ἀπό τήν Ἐνιαία Ἀρχή Πληρωμῆς. Αὐτό, ὅμως, ὅπως ἔχει προαναφερθεῖ, παρεκκλίνει ἀπό τούς θεμελιώδεις κανόνες συστάσεως καί λειτουργίας της, πού εἶναι μνημονιακή ὑποχρέωση τοῦ Κράτους. Μέ τόν πρῶτο Μνημονιακό νόμο (ν. 3845/2010), ἐντάχθηκαν καί οἱ πληρωμές τῶν στελεχῶν τῶν μισθοδοτούμενων ἀπό τό Δημόσιο φορέων στό σύστημα τῆς Ἐνιαίας Ἀρχῆς Πληρωμῆς (ΕΑΠ), ὅποτε ὑποχρεώνονται νά καταβάλουν τούς μισθούς μέσφ αὐτῆς τῆς ὑπηρεσιακῆς μονάδας, ὅπως καί ἔκτοτε συμβαίνει.

Ἡ Ἐνιαία Ἀρχή Πληρωμῆς ἀποτελεῖ ὀργανική μονάδα ἐπιπέδου Διεύθυνσης ὑπαγόμενη ἀπευθείας στό Γενικό Γραμματεῖα Δημοσιονομικῆς Πολιτικῆς. Κατά τό ἄρθρο 5 τῆς Κ.Υ.Α. (Κοινῆς Ὑπουργικῆς Ἀπόφασης), ἀποστολή τῆς Ἐνιαίας Ἀρχῆς Πληρωμῆς εἶναι ἡ πληρωμή, μέσφ τραπεζικοῦ λογαριασμοῦ, τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν ἢ πρόσθετων ἀμοιβῶν, ἀποζημιώσεων καί μέ ὅποιαδήποτε ἄλλη ὀνομασία καταβαλλομένων ἀπολαβῶν τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. καί τῶν φυσικῶν προσώπων πού ἀπασχολοῦνται μέ σύμβαση μίσθωσης ἔργου στούς ἀνωτέρω φορεῖς, καθώς καί τῶν αἰρετῶν ὀργάνων τῶν Ο.Τ.Α. Μέ βάση τό στοιχεῖο β', τῆς παραγράφου 1, τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ ν. 3845/2010, προκύπτει ὅτι στήν πληρωμή ἀπό τήν Ἐνιαία Ἀρχή Πληρωμῆς ἐμπίπτουν ὅσοι ὑποχρεοῦνται σέ ἀπογραφή. Ἡ ὑποχρέωση ἀπογραφῆς καταλαμβάνει καί τούς κληρικούς καί τούς ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους. Λογική καί σαφῆς συνέπεια αὐτῆς τῆς ὑπαγωγῆς εἶναι ἡ πληρωμή τοῦ προσωπικοῦ πού ὑπόκειται σέ ἀπογραφή μέσφ τῆς Ἐνιαίας Ἀρχῆς Πληρωμῆς. Μέ τό μέτρο δέ αὐτό οὐσιαστικά ἐπιχειρεῖται ἕνας ἔλεγχος τῶν μισθολογικῶν δαπανῶν τοῦ δημοσίου τομέα.

Τό σχέδιο νόμου ξεκινᾶ ἀπό τήν ἀρχή ὅτι οἱ Κληρικοί θά εἶναι μέν ὑπάλληλοι νομικοῦ προσώπου δημοσίου, ἀλλά ἡ πληρωμή τῶν ἀποδοχῶν τους δέν θά βαρύνει τό οἰκεῖο Ὑπουργεῖο, ἀλλά τήν Ἐκκλησία, καίτοι οἱ κληρικοί ὑπόκεινται σέ ὑποχρέωση ἀπογραφῆς. Οἱ ἐν λόγφ ἀποδοχές θά καταβάλλονται ἀπό τήν Ἐνιαία Ἀρχή Πληρωμῆς, ἡ ὁποία θά δρᾶ διεκπεραιωτικά κατὰ παρέκκλιση τῶν ἀνωτέρω θεμελιωδῶν γι' αὐτήν κανόνων.

Ὑποστηρίχθηκε ἀπό τόν Ὑπουργό καί τούς Γ. Γραμματεῖς τῆς Κυβέρνησης ὅτι αὐτός ὁ τρόπος μισθοδοσίας πού προτείνεται δέν εἶναι καινοφανής, γιατί αὐτό συμβαίνει μέ ἄλλα αὐτοδιοικούμενα Ν.Π.Δ.Δ., ὅπως εἶναι τό Πανεπιστήμιο.

Τά ζητήματα ὅμως παραμένουν, ὅπως ἀνωτέρω ἐπισημάνθηκαν, ὅτι ἡ ἀπ' εὐθείας καταβολή μισθοδοσίας καταργεῖται, μετατρέπεται σέ ἐτήσια

καταβολή λόγω σύμβασης, ότι υπόκειται σέ όλους τούς κινδύνους υπαίτιας ή ανυπαίτιας αδυναμίας εκτέλεσης τῆς σύμβασης ἀπό τό Δημόσιο καί ὅτι ἐπιπλέον δέν ὑπάρχει ἐγγύηση μισθοδοσίας τοῦ Δημοσίου παρά μόνον γιά τίς σήμερα καλυμμένες θέσεις, στίς ὁποῖες ὑπηρετοῦν κληρικοί καί ἐκκλησιαστικοί ὑπάλληλοι.

Τρίτον. Τό θέμα τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Κληρικῶν καί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων ἀπασχόλησε πολύ τίς Ἐπιτροπές μας. Οἱ ὑπεύθυνοι τῆς Κυβερνήσεως ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ πάνω ἀπό τίς 6.000 ὀργανικές θέσεις τῶν Κληρικῶν εἶναι στόν «ἀέρα» καί θά μπορούσε ὅποτε θελήσει ἕνας «ἀκραῖος στό Ἐλεγκτικό Συνέδριο» ἢ ἕνας Γενικός Γραμματέας ἢ ἕνας Διευθυντής Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν νά διασταυρώσει τή μισθοδοσία μέ τίς ὀργανικές θέσεις καί νά τήν κόψει.

Ὅμως, τό θέμα αὐτό δέν εἶναι ὅπως παρουσιάζεται. Ἡ ὅλη διαδικασία προσλήψεων τῶν Κληρικῶν, ἡ δημοσίευση στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, σημαίνει ὅτι δέν τίθενται ἐν ἀμφιβόλῳ οἱ ὀργανικές θέσεις πού εἶναι καθ' ὑπέρβαση τοῦ ὀρίου τῶν 6.000.

Ἡ ἐπί πολλές δεκαετίες ἀκολουθούμενη καί σταθερή πρακτική ἀφ' ἑνός μὲν ἀπό τό οἰκεῖο Ὑπουργεῖο Παιδείας, Ἐρεῦνης καί Θρησκευμάτων τῆς δημοσίευσης τῶν πράξεων διορισμοῦ κληρικῶν καί τῆς ἐντάξεώς τους στό ἐνιαῖο μισθολόγιο, ἀφ' ἑτέρου δέ καί τῆς καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν τους ἀπό τήν Ἐνιαία Ἀρχή Πληρωμῆς στή συνέχεια, καί δῆ ἀνελλιπῶς, κάθε ἄλλο παρά ἄμοιρη νομικῶν συνεπειῶν εἶναι καί ἀποτελεῖ κατοχύρωση γιά τούς σήμερα ὑπηρετοῦντες κληρικούς καί ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους.

Οἱ κληρικοί εἶναι δημόσιοι λειτουργοί ἀλλά, μί ὑπαγομένων τῶν κληρικῶν *ratione personae* στόν περιορισμό τοῦ ἄρθρου 103 § 2 Σύντ. Τοῦτο ἔχει ὡς συνέπεια τήν ἀναγνώριση, ἀπό μέρος τῆς Πολιτείας, τῆς ὑποχρέωσης μισθοδοσίας κάθε φορᾶ πού (σωρευτικά): ἕνας κληρικός χειροτονεῖτο, τό ὄνομά του περιλαμβάνετο στίς οἰκείες μισθοδοτικές καταστάσεις, ἡ μισθοδοσία του βάρυνε εἴτε τόν παλιότερα τηρούμενο

εἰδικό λογαριασμό τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἐρεῦνης καί Θρησκευμάτων καί στή συνέχεια, τόν προϋπολογισμό τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἐρεῦνης καί Θρησκευμάτων, καταβαλλόμενη μέσῳ τῆς Ἐνιαίας Ἀρχῆς Πληρωμῶν.

Ἄλλωστε, ἡ ἐνταξη τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ μισθοδοσίας τοῦ Κλήρου στόν τακτικό προϋπολογισμό μέ τό ἄρθρο 13 παρ. 5α τοῦ Νόμου 4111/2013 ἀποτελεῖ ἀναγνώριση τῆς ὑποχρέωσης μισθοδοσίας τοῦλάχιστον τῶν ὑπηρετούντων κληρικῶν καί ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων. Διλαδή, ἡ ἐνταξη τῆς δαπάνης στόν Κρατικό Προϋπολογισμό ἰσοδυναμεῖ μέ ἀναγνώριση ἀπό τό Κράτος τῆς νομιμότητας αὐτῆς τῆς δαπάνης. Κάθε ἄλλη ἐρμηνεία θά ἦταν ἄτοπη.

Ἐπίσης, δέν μποροῦν νά τεθοῦν σέ ἀμφιβολία οἱ θέσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων πού προήλθαν ἀπό μετὰταξη. Ἀλλά καί οἱ θέσεις τῶν Ἐπισκόπων-Μητροπολιτῶν, γιά τούς ὁποίους ἡ Πολιτεία ἔχει προβεῖ σέ ρύθμιση τοῦ μισθολογικοῦ καθεστώτος τους (τελευταῖα μέ τόν ν. 4472/2017).

5. Τελικές ἐκτιμήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς μας

Τό θέμα «τοῦ ἐξορθολογισμοῦ τῶν σχέσεων μεταξύ Ἐκκλησίας καί Πολιτείας» καί τό θέμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας, τῶν ὀργανικῶν ἐφημεριακῶν θέσεων καί τῆς μισθοδοσίας τοῦ Κλήρου, θέλουμε νά πιστεύουμε ὅτι ξεκίνησε μέ καλή διάθεση καί ἀπό τίς δύο πλευρές, ἀλλά ἔχει κενά καί δημιουργεῖ περισσότερα προβλήματα τόσο στήν Ἐκκλησία ὡς Ὄργανισμό, ὅσο καί στους Κληρικούς καί αὐτό θά ἔχει συνέπεια στόν λαό καί τήν κοινωνία.

Μέχρι τώρα, ἀπό τό ἔτος 1945, ἔγινε πολὺς ἀγῶνας γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ μισθοδοσία τῶν Κληρικῶν, ψηφίσθηκαν νόμοι, ἐκδόθηκαν κανονισμοί καί δέν μποροῦν αὐτά νά καταργηθοῦν. Ὅταν βγεῖ κανεῖς ἀπό τήν ὑπάρχουσα διαδικασία μισθοδοσίας δέν εἶναι εὐκόλο νά εἰσέλθει πάλι σέ αὐτήν.

Προκειμένου νά καταθέσει ἡ Ἐπιτροπή μας μία πρόταση πρέπει νά ἐντοπισθοῦν μερικά δεδομένα.

Πρώτον. Η Ίεραρχία της 16ης Νοεμβρίου 2018 απέφασε να συστηθεί μία Επιτροπή διαλόγου με την Πολιτεία, η οποία θα συνεχίσει τον διάλογο με την Πολιτεία «επί θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος», και ο «καρπός του διαλόγου» «θα υποβληθεί στην Ίεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος προς τελική έγκριση», αλλά συγχρόνως «νά έμμείνει στο ύφιστάμενο καθεστώς μισθοδοσίας των Κληρικών και των λαϊκών υπαλλήλων της Εκκλησίας της Ελλάδος».

Δεύτερον. Ο διάλογος αυτός έγινε διεξοδικώς, η Επιτροπή μας ενέμεινε στο ύφιστάμενο καθεστώς μισθοδοσίας των Κληρικών και των λαϊκών υπαλλήλων της Εκκλησίας. Όμως, η Πολιτεία δέν μās έδωσε τό Νομοσχέδιο, όπως είχε υποσχεθεί, παρά μόνον τήν αιτιολογική έκθεσή του. Καί όπως φαίνεται σαφώς στο «Προτεινόμενο πλαίσιο Συμφωνίας Πολιτείας-Εκκλησίας», όλα τά θέματα, ήτοι η άποζημίωση της άπαλλοτριωθείσης έκκλησιαστικής περιουσίας πρό του 1939, οι οργανικές θέσεις των Κληρικών, ο τρόπος μισθοδοσίας τους και η αξιοποίηση της μετά τό 1952 άμφισβητούμενης έκκλησιαστικής Περιουσίας, «θά ισχύουν υπό τήν προϋπόθεση τήρησης της Συμφωνίας στο σύνολό της», δηλαδή μέ τήν αρχή του *take it or leave it*.

Κατόπιν τούτου και επειδή στο κείμενο της Πολιτείας περιεχόταν η πρόταση άλλαγής του καθεστώτος μισθοδοσίας, η Επιτροπή μας δέν μπορούσε να συνεχίσει τον διάλογο ούτε για τά λοιπά σημεία του κειμένου. Γι' αυτό αναφέρθηκε στη διαρκή Ίερά Σύνοδο, ώστε τό θέμα να παραπεμφθεί στην Ίεραρχία ως τό μόνον αποφασιστικό όργανο. Καταθέτει, λοιπόν, αυτήν τήν έντολή που έλαβε.

Τρίτον. Τό Οικουμενικό Πατριαρχείο που έκανε διάλογο με την Πολιτεία για τά ίδια θέματα που άφορούν τούς Κληρικούς της Εκκλησίας της Κρήτης και των Μητροπόλεων της Δωδεκανήσου, δέν άποδέχθηκε τό νέο καθεστώς μισθοδοσίας των Κληρικών που έκπροσωπεί. Καί μάλιστα σε αυτό έχει σύμφωνη και τήν Εκκλησία της Ελλάδος.

Σέ σύσκεψη που έγινε τήν 12η Φεβρουαρίου 2019 μεταξύ των δύο Άντιπροσωπειών, υπό τήν προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου, στο Μέγαρο της Ίερας Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος «διαπιστώθηκε η άπόλυτη σύμπνοια και ταύτιση άπόψεων των δύο Εκκλησιών, τόσο επί των προτάσεων αναθεώρησης του Συντάγματος όσο και επί της διατήρησης του ισχύοντος καθεστώτος μισθοδοσίας του Όρθόδοξου Ίεροϋ Κλήρου». Έπομένως, η Εκκλησία της Ελλάδος έχει δεσμευθεί εκ νέου και δέν μπορεί να άποστασιοποιηθεί, ούτε μπορούμε να άγνοήσουμε η να παραθεωρήσουμε τήν άπό κοινού αυτή άπόφαση.

Τέταρτον. Ο Ίερός Σύνδεσμος Κληρικών Ελλάδος δέν επιθυμεί μεταβολή στο καθεστώς μισθοδοσίας και ταυτίζεται στο σημείο αυτό με τήν άπόφαση της Ίεραρχίας. Στο άπό 15-2-2019 κείμενό του γράφεται:

«Όσον άφορά τό “σχέδιο ύλοποίησης της Συμφωνίας Πολιτείας-Εκκλησίας” που έδωσε (12/2/2019) στη δημοσιότητα η ήγεσία του ύπουργείου Παιδείας άπορρίπτεται ως άπαραδέκτο. Είναι σχέδιο άπαξίωσης του ιεροϋ κλήρου και της Έλληνικής Όρθόδοξης Εκκλησίας γενικώτερα... Ο ΙΣΚΕ βεβαίως έμμενει στις σταθερές αρχικές του θέσεις και ως προς τό μισθολογικό καθεστώς του ιεροϋ κλήρου και ως προς τά άλλα θέματα που περιλαμβάνονται στο άπαραδέκτο και γι' αυτό άπορριπτό σχέδιο που έδωσε στη δημοσιότητα η ήγεσία του ύπουργείου Παιδείας».

Πέμπτον. Στην Επιτροπή μας κατατέθηκαν προφορικώς και γραπτώς οι άπόψεις των μελών της, όπως φαίνεται στα Πρακτικά των Συνεδριάσεων, κατατέθηκαν δέ και λάβαμε ύπ' όψιν τις τεκμηριωμένες άπόψεις του Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ, που δημοσιεύθηκαν στο διαδίκτυο.

Κατόπιν όλων αυτών θεωρούμε ότι η Ίεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος, ως τό ανώτατο Όργανο της Εκκλησίας, θα πρέπει να εξετάσει όλα τά ανωτέρω, να έκτιμήσει τά πλεονεκτήματα και τά μειονεκτήματα, κυρίως να μελετήσει τις συνέπειες κάθε προτάσεως.

Στή συνέχεια θα αποφασίσει στή βάση τῆς ἀπό 7ης Δεκεμβρίου δηλώσεως πού ἔκανε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, μετά τή συνάντησή του μέ τόν Ἱερό Σύνδεσμο Κληρικῶν Ἑλλάδος: «ἡ Ἱεραρχία θά ἐγκρίνει, θά διορθώσει ἢ θά ἀπορρίψει».

Οἱ Ἀρχιερεῖς μποροῦν νά ψηφίσουν μέ μυστική ψηφοφορία σέ ψηφοδέλτιο πού θά ἔχει τρεῖς στήλες, ἀποδεκτό, ἀπορριπτικό, τροποποίηση. Σέ περίπτωση πού θά ψηφισθεῖ ἡ τρίτη λύση «τροποποίηση» θά πρέπει νά ἀκολουθήσει νέα συζήτηση γιά τό ποιά σημεία εἶναι τροποποιήτα καί ποιά Ἐπιτροπή θά συνεχίσει τόν διάλογο.

Μακαριώτατε, Πρόεδρε,

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἡ Ἐπιτροπή μας ἐργάσθηκε μέ ἀπόλυτο σεβασμό στήν ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας τῆς 16ης Νοεμβρίου 2018, πράγμα πού ἐπανελημμένως τονίσαμε στόν Ὑπουργό Παιδείας, Ἑρευνας καί Θρησκευμάτων κ. Γαβρόγλου καί τά ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πολιτείας. Εἶχε τήν ἐντολή ἀπό τήν Ἱεραρχία τῆς 16ης Νοεμβρίου 2018 νά συζητήσει τά κοινῶς ἐνδιαφέροντος θέματα, ἀλλά καί νά ἐμμένει στό ὑφιστάμενο καθεστῶς τῆς μισθοδοσίας τῶν Κληρικῶν καί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων, τό ὁποῖο

δέν συζήτησε, ἀλλά μεταφέρει τήν πρόταση τῆς Κυβερνήσεως στήν Ἱεραρχία, τή μόνη ἀρμόδια νά αποφασίσει κυριαρχικῶς.

Αὐτό ἔγινε μέ ἀπόλυτη σύμπνοια καί ἀπόλυτη συναίνεση τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μας. Τό κλίμα ἦταν ἄριστο ἀπό κάθε πλευρά. Διατυπώθηκαν οἱ ἀπόψεις τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς μέ ἐλευθερία καί συγκροτήθηκαν ὁμοφώνως οἱ τελικές ἐκτιμήσεις.

Εἶναι εὐνόητον ὅτι τήν ἀπόφαση πάνω στά θέματα αὐτά θά λάβει ἡ Ἱεραρχία μέ νηφαλιότητα, ψυχραιμία καί γνώση τῶν καιρῶν, συνεκτιμώντας καί τίς συνέπειες κάθε ἀποφάσεως. Ἐκτέθησαν τά ἀνωτέρω ὅσο ἦταν δυνατόν σύντομα καί κατά τό δυνατόν καθαρά, διότι ἡ σαφήνεια τῆς ἔκφρασης ἀποδυναμώνει τόν κίνδυνο τῆς σύγχυσης.

Ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μας εὐχαριστοῦμε τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καί τά Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου γιά τήν ἐμπιστοσύνη τους σέ μᾶς. Καί ἐγώ προσωπικῶς ὡς Πρόεδρος εὐγνωμονῶ τά μέλη τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς καί τόν Γραμματέα της γιά τήν ἀπόλυτη σύμπνοια καί ἄριστη συνεργασία.

† Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου Ἱερόθεος

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ὁ Ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας
(17.3.2019)

Συνοδική Θεία Λειτουργία τελέσθηκε τὴν Κυριακὴ 17.3.2019 τὸ πρωῖ στὸν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν με ἀφορμὴ τὴν ἑορτὴ τῆς Ἀ΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν. Τιμᾶται Πανορθόδοξως ἡ ἀναστήλωση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, ἡ ὁποία καθιερώθηκε τὸ 843 ἀπὸ τὴν Αὐτοκράτειρα Θεοδώρα, τὸν Υἱό της Μιχαὴλ τὸν Γ΄ καὶ τὸν Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Μεθόδιο τὸν Ὁμολογητὴ. Τὸ μυστήριό τῆς Θείας Εὐχαριστίας τέλεσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος.

Παρέστη ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιος Παυλόπουλος, μέλη τῆς Κυβέρνησης, Βουλευτές, Πρέσβεις τῶν Ὁρθοδόξων Κρατῶν, ἐκπρόσωποι τῶν Σωματίων Ἀσφαλείας Τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας, ἐκφώνησε ὁ Συνοδικὸς Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας ἔλαβε χώρα Λιτάνευση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων σὲ ἀνάμνηση τῆς ἀναστήλωσης τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων τὸ ἔτος 843, ἐνῶ ἀμέσως μετὰ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εὐχήθηκε σὲ ὅλους Χρόνια Πολλά.

Ὁμιλία γιὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου
(Ἱερός Μητροπολιτικὸς Ναὸς Ἀθηνῶν, 17.3.2019)

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε,

Πρῶτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν σήμερα καὶ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἑορτάζει τὴν ἀναστήλωση τῶν ἱερῶν Εἰκόνων, τὸν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τὴ νίκη τῆς ἀληθείας ἐναντίον τοῦ ψεύδους καὶ τῶν θεοστυγῶν αἰρέσεων, οἱ ὁποῖες μετὰ τὴν ὅποια μορφή τους εἶναι προσπάθειες ἀνθρωποκεντρικῆς καὶ ἀποσπασματικῆς κατανόησης τῆς Ἀληθείας, μετὰ τραγικὴς καὶ καταστροφικῆς συνέπειες γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Προβάλλει ἰδιαίτερος σήμερα ἡ Σταυροαναστάσιμη καὶ μαρτυροστόλιστη Ὁρθοδοξία (μακαριστὸς Γέρον Μωυσῆς ὁ Ἁγιορείτης), ὡς Ἀποκάλυψις Θεοῦ, κένωσις Οὐρανοῦ, θυσιαστικὴ κάθοδος τῆς ἀγάπης, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός (κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν τῆς ἀγάπης, Ἰωάννην τὸν Θεολόγον), ὡς μία πίστις, ὡς μία

καὶ μόνη Ἐκκλησία, δηλαδὴ ὡς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ μοναδικὴ πορεία πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς Μυστηριακῆς ζωῆς καὶ κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὸν Θεό, ὡς σταυροαναστάσιμη ἐμπειρία, ὡς θησαυρὸς ἀκένωτος καὶ πλοῦτος οὐράνιος, μεγαλειώδης, ὡς Οἰκουμενικὴς Σύνοδος καὶ ὡς θεία Λατρεία, διασώζουσα τὴ λυτρωτικὴ σχέση Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου.

Ἐξαστραπτει, σὲ καιροῦς ταραχῆς καὶ συγχύσεως, τὸ μεγαλεῖο καὶ ἡ πνευματικὴ φωτοφορία τῆς ὑπερλόγου καὶ ἀφθόρου Ὁρθοδόξου Θεολογίας, ὡς φορέως σὺν τοῖς ἄλλοις, πολιτισμοῦ, ἀναμορφώσεως καὶ ἀνακαινίσεως τῆς λογικῆς καὶ ἀλόγου κτίσεως τοῦ Θεοῦ.

Πρὸς δὲ τοῦτοις, ἀναδύονται, τῆς πίστεως ἡ ὁμολογία, οἱ ἱεροὶ ἀγῶνες γιὰ τὴ διάσωση τῆς θεοειδεῖας τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἀνάστασι τῆς πεπτωκυῖας φύσεως καὶ τὴν ἀναστήλωση τῆς εἰκόνος τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, μέσα ἀπὸ μαρτύρια ποικίλα, ἱκρίωματα, σταυροῦς, θυσίες, ἀλλὰ καὶ

θαύματα καί σημεία τῆ χάριτι τοῦ Παρακλήτου. Στην παγκόσμια αὐτὴ χαρὰ καί πανήγυρη, συμμετέχει πανευφροσύνως ἢ διὰ τῆς τοῦ Θεοῦ οικονομίας, θαυμαστῆς προνοίας καί μεγίστης εὐεργεσίας, ἀναγεννηθεῖσα καί φωτισθεῖσα, ἡμετέρα Πατρίς, διὰ τῆς ὁποίας, μέ ὄχημα τῆ γλῶσσα της καί τῆ φιλοσοφία της, ἐξακτινίστηκε ἢ ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια καί ὀρθόδοξη πίστι στίς ἐσχατιές τοῦ σύμπαντος.

Ἐπειδὴ ἀνάγκη ἐστὶ, κυρίως στίς ἡμέρες μας, νά ἐπιστρέψωμε πρὸς ἀναβαπτισμό καί γνώση τῆς σωζούσης ἀληθείας, στίς πνευματικές μας ρίζες καί στίς σωτήριες καί λυτρωτικές πηγές, ἀλλά καί ἐξ εὐγνωμοσύνης πρὸς ὄλους ὅσοι ἠγωνίσθησαν εὐκλεῶς καί ἐτελειώθησαν μαρτυρικῶς διὰ τῆ διάσωση αὐτῆς τῆς παρακαταθήκης τῆς ἀπὸ τόν Θεό δοθείσης, θά ἐπιχειρήσωμεν ἀδελφοί, νά φωτίσωμεν, πετώντι καλάμῳ, τῆ σχέση μεταξύ τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὐχί μέ τῆ στενῆν γεωγραφικὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου «Ἑλληνισμός», ἀλλά ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς πνευματικῆς προσφορᾶς παγκοσμίως, ἢ ὁποία ἐπετεύχθη διὰ τῆς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀναγεννήσεώς του.

Ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Ἦσαν τινες Ἑλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φίλιππῳ τῷ ἀπὸ Βησθαῖδᾶ τῆς Γαλιλαίας καί ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ...» (Ιω. 12,20-23).

Τότε ὁ Κύριος εἶπε τὸν σωτήριον καί ἐξόχως τιμητικὸν διὰ τοὺς Ἑλληνας λόγον. «Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Ιω. 12. 23).

Αὐτὴ ἡ θεία φωνὴ ἠκούσθη ὡς αὔρα δροσίζουσα τὴν ὑψίλιον ἅπασα. Αὐτὴ ἡ φωνὴ ἐνέπνευσε τὸν οὐρανοβάμονα Ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ὁποῖος πέρασε στό Ἑλληνικόν ἔδαφος ἢ ἀκριβέστερον στό Εὐρωπαϊκόν ἔδαφος, γιὰ νά μεταφέρῃ τὸ μῆνυμα τῆς σωτηρίας. Ὁ Χριστιανισμὸς ἔκανε χρῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ μέ ὅλα τὰ μέσα τῆς ἐκφράσεως τοῦ δευτέρου. «Ἡ δημιουργικὴ συνάντησις Ἑλληνισμοῦ καί Χριστιανισμοῦ στά

πρόσωπα τῶν πρώτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἔκρινε ὀριστικά καί εὐεργετικά τὴν πορεία, ὃχι μόνο τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καί τῆς Παγκόσμιας Ἱστορίας» (Ιω. Ζηζιούλας, Μητρ. Περγάμου, *Ἑλληνισμὸς – Χριστιανισμός: «Ἡ συνάντησις τῶν δύο κόσμων»*).

Σέ μιά ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία ἔπνεε τὰ λοισθία ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, ἦλθε ἡ ἀλήθεια τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καί ἔσωσε καί ἀξιοποίησε διὰ τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἀποστόλων καί Πατέρων, ὅ,τι καλὸν καί ὠφέλιμον ἐξ αὐτοῦ. Ὁ Ἑλληνισμὸς ὀδηγήθηκε στὸν «καινούργιον ἄνθρωπον», στὴν «καινὴ κτίσις», διὰ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ὡς Ὀρθοδόξου Θεολογίας καί βιωματικῆς, μέ τὸν Θεὸ καί τὸν συνάνθρωπον ἀγαπητικῆς σχέσεως καί ἐμπειρίας. Πέρασε ἀπὸ τὸν «καλὸν κάγαθόν» ἄνθρωπον, στὸν θεούμενον ἄνθρωπον.

Οἱ Ἁγιοὶ μας καυχῶνται γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Παιδεία καί τὴν Ἑλληνικὴν πολλάκις καταγωγὴν τους. Οἱ Μεγάλοι Πατέρες εἶναι συνεχιστὲς τῆς σκέψεως τῶν Ἀρχαίων, τὴν ὁποία ὁμως σκέψη, φωτίζουν, ἀνακαινίζουν, παροντοποιοῦν καί μεταλλάσσουν πρὸς ἀγιασμό.

Προχωρώντας στὸν χρόνον, ἱστορικῶς εἶναι ἀδιαμφισβήτητον γεγονός ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία, ὡς μία καί μόνη σώζουσα πίστις καί ὡς μία καί μόνη Ἐκκλησία, δηλαδὴ ὡς Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καί ὁδὸς σωτηρίας, ἐστάθη ἡ φρουρὸς, ἡ τροφὸς καί μητέρα καί σώτειρα τοῦ Γένους μας καί τοῦ Λαοῦ μας.

Περίοδος τοῦ Βυζαντίου

Ἡ Ρωμανία, τὸ Βυζάντιο, ὅπως συνηθίζομε νά τό λέγωμεν, εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς Ἱστορίας μας μέ τῆ δόξα του καί τῆ λαμπρότητά του.

Στὴν χιλιετῆ αὐτὴ περίοδο, ἡ Ὀρθοδοξία ἔλαμπε μέ ὄλο της τό μεγαλεῖο. Ἐκαλλιέργησε πνευματικά τοὺς ἀνθρώπους, ἀγωνίστηκε γιὰ τό Δόγμα, ἔθεσε τοὺς ὅρους, τὰ ὄρια δηλαδὴ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, ἔναντι τῶν αἰρέσεων, ἔγραψε τοὺς κανόνες, ὀργάνωσε ἱεραποστολάς διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν λαῶν, τῶν ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας καθημένων. Ἐδημιούργησε ἔργα πολιτισμοῦ ἀπαραμίλλα, ἀνέπτυξε τίς ἐπιστῆμες, διέσωσε

τήν εικόνα του ανθρώπου μέσα σέ μιά εικονοκλαστική περίοδο, όπως είναι και ή περίοδος πού διανύομε έμεις. Παρέδωσε ή Όρθοδοξία, στήν ανθρωπότητα, έναν πελώριο σέ όγκο και άξεπέραστο σέ ποιότητα θεολογικό στοχασμό. Στή Θεολογία τών Αγίων και Οικουμενικών Συνόδων κατ' αὐτήν τήν περίοδο συνοψίζεται ή άγία και θεόδοτη πίστη τών Άποστόλων, τών Αγίων Πατέρων, τών Όρθοδόξων, ή όποία πίστη «τήν Οικουμένην έστήριξε».

Περίοδος δουλείας.

Κατά τήν όδυνηρά περίοδο τής δουλείας, ή Όρθοδοξία, ή Αγία μας και άμώμπος πίστις, ή Μία, Αγία και Άποστολική του Χριστου Έκκλησία, έστάθη ή μάνα ή φιλόστοργη του Λαου μας, ή όποία έσκέπασε κάτω από τίς πτέρυγες τής αγάπης της, τό Γένος και του έθέρμανε τήν άποσταμένη έλπίδα. Η Όρθόδοξη Έκκλησία υπήρξε ή κατευθυντήρια δύναμη του Έθνους. Διετήρησε τά ζώπυρα του Γένους μας, συγκράτησε τί Ρωμοσύνη γύρω της, κράτησε τί γλώσσα και τά συνεκτικά στοιχεία τής ταυτότητός του, έμίλευσε τήν ένότητα τών Ελλίνων και ώδήγησε στήν έλευθερία. Άν θά θέλαμε νά έστιάσωμε στήν προσφορά τής Όρθοδοξίας στό Έθνος μας κατ' εκείνην τήν έποχή, θά ήδυνάμεθα νά είπωμεν: α) Προσέφερε τήν αίσθηση τής αυτοσυνειδησίας του. β) Υπήρξε παράγων ένότητας και γ) έδωσε ή Όρθοδοξία στόν Λαό μας τόν σωστό προσανατολισμό.

«Ούδείς μπορεί νά άμφιβητήσει τήν έμβληματική παρουσία τής Όρθοδοξίας και τής Έκκλησίας στους άγώνες του Λαου μας και του Έθνους μας, πρίν από τήν Έθνεγεργσία του 1821, καθ' όλη τί διάρκειά της, αλλά και καθ' όλη τήν πορεία διαμορφώσεως του νεωτέρου Έλληνικού Κράτους. Μέ άπλές λέξεις ή Έκκλησία, ήτο και είναι πάντοτε παρούσα στους Έθνικούς μας άγώνες», ως διεκηρύξατε, Έξοχώτατε κ. Πρόεδρε, από τήν Άποστολική πόλη τών Πατρών, κατά τήν παρελθούσα έορτή του Αγ. Άποστόλου Άνδρέου και έσυνεχίσατε, «συγκεκριμένα ή Έκκλησία έσπευσε έγκαίρως και άποτελεσματικώς, προς τήν κατεύθυνση τής υπερασπίσεως του κοινωνικού

ιστου και συνακόλουθα, τής άποφυγής τής ρήξης του, ή όποία θά είχε έπιπλέον άνυπολόγιστες συνέπειες για τήν πορεία προς τήν όριστική έξοδο του τόπου μας από τήν πολυετή και επώδυνη κοινωνική και οικονομική κρίση. Μέσα σ' αυτό τό πλαίσιο, ή Έκκλησία μας εκπληρώνει τήν άποστολή της σύμφωνα μέ τήν Όρθόδοξη Παράδοση του «αγαπάτε άλλίλους», άκόμη περισσότερο σύμφωνα μέ τήν Όρθόδοξη Παράδοση του «αγαπήσεις τόν πλησίον σου ως σεαυτόν», ή όποία προσεγγίζει τήν τελειότητα τής Οικειώσεως».

Είναι αλήθεια, αγαπητοί, ότι άν στο άπώτερο ή έγγύς παρελθόν ή Όρθόδοξη πίστη, ή Έκκλησία, στάθηκε ή δοκός του Γένους, ό λίθος ό άκρογωνιαίος του πνευματικού οικοδομήματος αυτού του Λαου, πολύ περισσότερο σήμερα, άφοϋ τό παρόν είναι αδύνατο νά θεωρηθί ως άποκεκομμένο από τό παρελθόν. Ζούμε ως πολιτισμένος και έλεύθερος Λαός, γιατί μάς τό χάρισε ή Όρθόδοξη πίστη μας. Μας ένεψύχωσε ή χάρις του Θεου, ή προστασία τής Κυρίας Θεοτόκου και τών Αγίων μας, τών όποιων οί περίπυστες Εικόνες, τά ιερά Μαρτύρια, οί Ναοί των δηλαδή και τά πανσεβάσμα Λείψανά τους, ώραίζου πνευματικά και θωρακίζουν θαυμαστά τί χώρα μας. Διερχόμεθα διά δυσκολιών και ποικίλων περιστάσεων και έξερχόμεθα εις άναψυχήν, διότι μάς έμπνέει ό Σταυρός, τό σύμβολο τής νίκης, τό όπλο έναντίον όρατών και άοράτων έχθρών και διότι πιστεύομε άκράδαντα στήν Άνάσταση. Διατηρούμεθα ως έθνος, γιατί πρωτίστως μάς ένώνει ή μία και άμώμπος πίστις. Αυτό φαίνεται στήν όμογένεια τών Ελλίνων στά πέρατα τής Οικουμένης.

Αυτά όλα μάς έγγυώνται και τήν πορεία μας μετά ταυτα.

Ούδεις μάς υποχρεώνει νά αλλάξομε προσανατολισμό, ταυτότητα, πνευματική πορεία. Ούδεις δύναται, ούδεις έχει τό δικαίωμα νά τό πράξη. Η Όρθοδοξία όμως μάς υποχρεώνει νά σεβώμεθα τόν άνθρωπο, όποιος και άν είναι, ως δημιούργημα, κατ' εικόνα και καθ' όμοίωσιν Θεου, ανεξαρτήτως φυλής, κοινωνικής θέσεως, φύλου και θρησκευτικών πεποιθήσεων. Μέ αυτό

τό πνεῦμα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί γενικώτερα, πορεύεται μέ σωτηριολογική προοπτική στόν χρόνο, διαλέγεται μέ ὄλους, οὐδόλως ὅμως ἀφισταμένη τῆς σωζούσης ἀληθείας καί μέ αὐτό τό πνεῦμα διπκόνησε καί διακονεῖ ὄλους τούς ἀνθρώπους ἀνεξαιρέτως

Διά τοῦτο, ὑποστηρίζομεν ζεούση καρδιά, ὅτι σήμερα παρά ποτέ, μᾶς χρειάζεται αὐτοσυνειδησία, ἐνότητα, ὁμοψυχία, γιά νά διατηρήσωμε αὐτό πού παρελάβαμε καί αὐτό πού εἴμαστε. Αὐτό πού μᾶς κληροδότησαν οἱ Μάρτυρες μας, οἱ Ἅγιοί μας, οἱ ὁποῖοι ὑπερασπίστηκαν μέχρι θανάτου τήν ἱερά παρακαταθήκη τῆς πίστεως καί τῆς παραδόσεώς μας.

Ἄν ἐκτιμήσωμε σωστά τόν ρόλο τῆς Ὁρθοδοξίας μέ τή σωτήρια καί οἰκουμενική της διάσταση καί τήν ἐπαναφέρωμε ἐνεργά στήν προσωπική καί οἰκογενειακή μας ζωή, στήν ἐκπαίδευση, στήν κοινωνία μας, τότε μόνο θά κατορθώσωμε νά ξεπεράσωμε τίς ἐρεβώδεις καταστάσεις πού βιώνει ἡ χώρα μας. Ἀδελφοί μου, ἡ Ἑλλάδα βαθμιαῖα καί σταθερά μεταβάλλεται. Ἡ ὁμοιογένεια στόν τόπο μας δέν ὑπάρχει ὅπως στό παρελθόν.

Ὅθεν ἀμείλικτο τίθεται τό ἐρώτημα, μετά ἀπ' ὅσα ἀνεφέρθησαν. Θέλομε ἄραγε νά διατηρήσωμε τήν πνευματική μας ὄντοτητα, ὥστε νά ἔχωμε τόν ρόλο πού μᾶς ἀνίκει καί τή θέση πού μᾶς ἀξίζει στό Εὐρωπαϊκό καί παγκόσμιο γίνεσθαι; Θέλομε, νά ἔχωμε συνέχεια ὡς Λαός, πού ἐξέφρασε πολιτισμό, πίστη στίς ἀξίες καί ἐφώτισε τούς Λαούς τῆς γῆς, ἢ ἐπιθυμοῦμε νά ἀλλοιωθοῦμε, νά ἀλλοτριωθοῦμε, νά ἀπολέσωμε τόν πνευματικό μας προσανατολισμό, τουτέστιν αὐτήν ταύτην τήν πνευματική μας ὄντοτητα καί τήν ἱστορική μας συνέχεια;

Θά τολμήσω νά εἶπω πώς δέν εἶναι δυνατόν νά συμβεῖ κάτι τέτοιο. Δέν εἶναι δυνατόν, δηλαδή, νά ἀπολέσωμε τήν ταυτότητά μας καί τήν ἰδιοπροσωπία μας, «διότι ἀπεδείχθη διαχρονικά ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ χώρα τῶν μεγάλων ἀγώνων γιά τήν κατίσχυση τῶν μεγάλων ἀξιῶν». (Μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος). Πρέπει ὄλοι οἱ Ἕλληνες, χωρίς προκαταλήψεις νά μελετήσωμε τά ἱστορικά δεδομένα ἀλλά καί τή σύγχρονη πραγματικότητα, ὥστε νά

προβληματιστοῦμε καί νά ἀντλήσωμε διδάγματα, προκειμένου νά καταλήξωμε σέ συμπεράσματα, πού θά προσδιορίζουν τήν εὐθύνη μας στό παρόν καί στό μέλλον, ἀλλά καί τό ἱστορικό μας καθῆκον.

Ἄς μείνωμε, τό λοιπόν, ἐδραῖοι καί ἀμετακίνητοι εἰς ὅσα ἐδιδάχθημεν καί εἰς ὅσα ἐπιστώθημεν παρά τῶν πατέρων μας. Αὐτό εἶναι τό χρέος μας, ἔναντι τῆς ἱστορίας μας, ἔναντι τοῦ παρόντος καί ἔναντι τοῦ μέλλοντος. Αὐτό εἶναι τό χρέος μας ἔναντι τῶν παιδιῶν μας. Εἶναι τό χρέος μας ἀπέναντι στόν Λαό μας, ὥστε νά μὴν ἐπηρεασθεῖ ἢ τό χειρότερο, δηλητηριασθεῖ ἀπό ἕναν, ὡς δυστυχῶς ἔχει καταστήσει, ἀποχριστιανοποιημένο ἢ ὀρθότερα ἀπο-ιεροποιημένο δυτικό κόσμο. Εἰς ὅσους δέ παρά ταῦτα, δέν κατενόησαν τό βάθος αὐτῆς τῆς «μισγάγκειας», ὡς θά ἔλεγε ὁ ἀείμνηστος Καργᾶκος, ἐννοώντας τή θαυμαστή σχέση Ὁρθοδοξίας καί Ἑλληνισμοῦ καί διά τούς ὁποίους κάνομε, πάντως, τόν καλοπροαίρετον λογισμόν, ὅτι δέν κατενόησαν, ἕκ τινος συναπαρτῆς ἢ ἄλλης αἰτίας, τό βάθος καί τήν οὐσία τῆς Ὁρθοδοξίας ὡς τρόπου ζωῆς καί διασώσεως τῆς θεοειδοῦς εἰκόνας τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς πορείας τοῦ Λαοῦ μας, ἀλλά καί τοῦ κόσμου, ἐπαναλαμβάνομεν τόν λόγον τοῦ Πατρός τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου: «Ἀνέγνωσ, ἀλλ' οὐκ ἔγνωσ, εἰ γάρ ἔγνωσ, οὐκ ἂν κατέγνωσ...» μέ τήν προτροπή ἢ ἐπί τό εὐγενέστερον μέ τήν παράκληση νά μελετήσουν εἰς βάθος τά κείμενα, νά ἐντρυφήσουν στίς ἀψευδεις ἱστορικές πηγές καί μαρτυρίες, ὥστε νά διαπιστώσουν τήν ἀλήθεια, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία δέν εἶναι ἀκρότης καί φανατισμός καί διά τοῦτο κατεδίκασε διαχρονικῶς καί καταδικάζει κάθε μορφή βίας καί φανατισμοῦ, ἀπ' ὅπου καί ἂν προέρχεται, ὡς συνέβη δυστυχῶς κατ' αὐτάς τὰς ἡμέρας μέ τήν τρομοκρατική ἐπίθεση στά τεμένη τῆς Νέας Ζηλανδίας, τήν ὁποία θανατηφόρο ἐπίθεση ἀπεριφράστως ὡς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καταδικάζομε. Νά διαπιστώσουν, ἀκόμη, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία δέν εἶναι μιά θρησκεία ἀνάμεσα στίς ἄλλες, δέν εἶναι στεῖρα παρελθοντολογία, δέν εἶναι ἔκθεμα καί τέλημα, ἀλλά εἶναι ὑπερφυσική, μεταμορφωτική. Εἶναι ὁ Σταυρός καί ἡ Ἀνάστασις.

Εἶναι ἀγάπη καὶ θυσία. Εἶναι ἐλευθερία καὶ χαρὰ. Εἶναι φῶς καὶ εἰρήνη. Εἶναι ἀνοιχτὴ ἀγκαλιά καὶ μακροθυμία. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Εἶναι ἡ Ἐκκλησία Του. Εἶναι τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλλάδος καὶ τοῦ κόσμου τὸ ὠραιότατο σεμνολόγημα καὶ ὁ ἀκένωτος οὐράνιος θησαυρός. Καὶ νὰ ἐμπεδώσουν, νὰ ἐμπεδώσωμε ὅλοι, ὅτι τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Ὁρθοδοξίας γενικῶς καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Πατριδος μας εἰδικώτερα, δὲν συνιστοῦν αὐτοτελεῖ μεγέθη, ἀλλὰ ἀποτελοῦν μιά συνέχεια καὶ συναντῶνται στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ «χθὲς καὶ σήμερον τοῦ αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (Εβρ. 13, 7).

Ἐν κατακλειδί, τῆς λαμπρᾶς ταύτης καὶ πανευφροσύνου ἡμέρας, ἅς ἐπαναλάβομε ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει, ἐν πιστότητι πρὸς τίς ἱερές μας παραδόσεις καὶ χρεωστικῶς πρὸς τὴν ἁγία Ὁρθοδοξία, τοὺς λόγους τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου:

«Οὐκ ἀπαρνησόμεθά σε, φίλη Ὁρθοδοξία· οὐ ψευσόμεθά σου πατροπαράδοτον σέβας· ἐν σοὶ ἐγεννήθημεν, ἐν σοὶ ζῶμεν καὶ ἐν σοὶ κοιμηθησόμεθα· εἰ δὲ καλέσει καιρὸς καὶ μυριάκις ὑπὲρ σοῦ τεθνηξόμεθα».

Ἐπίσημο γεῦμα τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας πρὸς τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη τῆς ΔΙΣ

(17.3.2019)

Στὴν ἀνάγκη ἐνότητας ἀναφέρθηκε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὡς πρόεδρος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἐπίσημου γεύματος πού παρέθεσε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιος Παυλόπουλος στὸ Προεδρικό Μέγαρο πρὸς τιμὴν τῶν Μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ. με ἀφορμὴ τὴν ἐορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, ὑπογραμμίζοντας ὅτι «ἡ Ἐκκλησία θὰ διακηρύσσει πάντοτε ἀνόθευτη τὴν πίστη της, θὰ ζεῖ τὴν εὐλογία τῆς λατρείας στὸ πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου καὶ θὰ προβάλλει τὸν λόγο τῆς ἐνότητας, μιᾶς ἐνότητας πού θέλησε ὁ Χριστός γιὰ τοὺς μαθητὲς του ὅλων τῶν αἰώνων». Στὴν προσφώνησή του πρὸς τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ Μέλη τῆς ΔΙΣ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιος Παυλόπουλος τόνισε: «Θεῖα Χάριτι, ἐορτάζουμε ἀπὸ κοινοῦ καὶ φέτος τὴ Θριαμβικὴ Ἐορτὴ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, σέ ἀνάμνηση τῆς ὀριστικῆς ἀναστήλωσης, τὸ 842, τῶν Ἱερῶν καὶ Σεπτῶν Εἰκόνων. Μὲ δεδομένο δὲ τὸ γεγονός ὅτι, σύμφωνα μὲ τὴν ἐμβληματικὴ παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ

Ἐορτὴ αὐτὴ συνιστᾶ κατ' ἔτος ἀνεκτίμητη πηγὴ συμβολισμῶν καὶ διδαγμάτων καὶ ὡς πρὸς τίς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὸν τόσο σημαντικό ρόλο τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν ἱστορικὴ πορεία τοῦ Λαοῦ μας καὶ τοῦ Ἔθνους μας, ἐπιτρέψατέ μου νὰ Σᾶς καταστήσω κοινωνοὺς τῶν ἀκόλουθων σκέψεων.

Κατὰ τὴ σημερινὴ Θεῖα Λειτουργία, ὑπὸ τὴν ιδιότητά μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἀνέγνωσα, ὅπως τὸ πρό αἰώνων ἔθιμο ἔχει καθιερώσει, τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως. Καὶ κατὰ τὸ γράμμα του καὶ τὸ πνεῦμα του ὁμολόγησα πίστη, μεταξὺ ἄλλων, καὶ «εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν». Ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ πλαισίου λοιπόν, καὶ ἐπειδὴ ἡ λαμπρὴ Ἐπέτειος τῆς ἀναστήλωσης τῶν Ἱερῶν καὶ Σεπτῶν Εἰκόνων πρέπει νὰ συνιστᾶ γιὰ ὅλους, κατ' ἐξοχίαν ὅμως γιὰ τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανούς καὶ πρωτίστως γιὰ ἐμᾶς, τοὺς Ἕλληνες, ἀνέσπερη ἀφετηρία ἀναστήλωσης τῶν ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν τόσο τῆς Πίστεως μας, ὅσο καὶ τοῦ Λαοῦ μας καὶ τοῦ Ἔθνους μας, σᾶς παρακαλῶ –μέσα μάλιστα σέ κατὰ γενικὴ ὁμολογία κρίσιμους

καί χαλεπούς καιρούς γιά τήν Πατρίδα μας καί ὄχι μόνον- νά δεχθεῖτε τή διατύπωση τῶν ἐξῆς προσδοκιῶν τοῦ λαϊκοῦ αἰσθήματος ὡς πρός τί σηματοδοτεῖ γιά τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα, ἀλλά καί πέραν αὐτοῦ, ἡ ἐν γένει πορεία καί ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας μας. Προκειμένου ν' ἀποφύγω οἰαδίποτε παρανόηση, πολλῶ δέ μᾶλλον ἀνθαιρεσία ὡς πρός τήν κατά τ' ἀνωτέρω πορεία καί τήν ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας μας, καταφεύγω, ἐν συντομίᾳ, σέ ὅσα μᾶς διδάσκει τό Ἱερό Εὐαγγέλιο καί οἱ Ἐπιστολές τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, διά μέσου τῶν ἀντίστοιχων περικοπῶν, οἱ ὁποῖες ἀναγνώσθηκαν σήμερα κατά τή Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Α. Ξεκινῶ ἀπό τήν περικοπή τοῦ κατά Ἰωάννην Εὐαγγελίου (Α, 42-43), ἡ ὁποία ἱστορεῖ πῶς ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας, ὁ Πρωτόκλητος, ἔφερε στόν Ἰησοῦ τόν ἀδελφό του, Σίμωνα, λέγοντάς του: «Εὐρήκαμεν τόν Μεσσίαν». Ὁ Ἰησοῦς τόν κοίταξε καλά καί τοῦ εἶπε: «Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος».

Προφητικά τότε, μέσῳ τῆς ὀνοματοδοσίας, ἀνήγγειλε τόν μετέπειτα ἰδρυτὴ τῆς Ἐκκλησίας του, τόν Πέτρο, θέτοντας ταυτοχρόνως τόν θεμέλιο λίθο, τήν «Πέτρα», τοῦ Ἱεροῦ τούτου Οἰκοδομήματος. Ἄλλωστε, ὁ Ἰησοῦς συμπλήρωσε μετέπειτα τή ρήση τοῦ αὐτοῦ, ὅταν, εὐρισκόμενος στά μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου μέ τούς Μαθητές του, ἀπευθυνόμενος στόν Πέτρο εἶπε: «Σὺ εἶ Πέτρος, καί ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τήν Ἐκκλησίαν, καί πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. 16, 18). Μέ τόν τρόπο αὐτόν ὁ Ἰησοῦς θέλησε νά ὑποδείξει ὅτι, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά εἶναι σταθερή, συμπαγής καί ἐνιαία, ἀφοῦ μόνον ἔτσι μπορεῖ νά ἐγγυηθεῖ τόσο τήν ἐνότητα τῆς Πίστης μας ὅσο καί τήν ἐκπλήρωση τῆς Ἱερῆς Ἀποστολῆς τῆς, δίνοντας μάλιστα τό παράδειγμα τῆς ἀρραγοῦς ἐνότητας ὡς δύναμης δημιουργίας καί γιά τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα.

Ἐπομένως, Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, πρῶτη προσδοκία τοῦ λαϊκοῦ αἰσθήματος ἀπό τήν Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ δική τῆς ἐν Ἀγάπῃ ἀρραγῆς ἐνότητα κατά τήν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς τῆς,

κατ' ἐξοχὴν δέ κατά τήν ὑπεράσπιση τῆς Πίστης μας, ἀλλά καί τοῦ χειμαζόμενου Ἀνθρώπου. Στή συνέχεια, ἀναφέρω τήν περικοπή τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (ΙΑ, 32-40), ἡ ὁποία ἀφορᾷ τόν βίο καί τήν πολιτεία τῶν Ἁγίων καί τῶν Προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί τῆς ἀταλάντευτης προσήλωσής τους στό Ἱερό Καθῆκον:

«Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως καταγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τούς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καί μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καί φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μιλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καί ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι».

Κατὰ συνέπεια, Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, δεύτερη προσδοκία τοῦ λαϊκοῦ αἰσθήματος ἀπὸ τήν Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ ἀνιδιοτελής, συνεπής καί μέχρις αὐτοθυσίας προσήλωση τοῦ Κλήρου, μέ ἐπικεφαλῆς τούς Ἁγίῳ Πνεύματι ἐκλεγμένους Ταγούς του, στό Ἱερό Καθῆκον ἐκπλήρωσης τῆς ἀποστολῆς τῆς. Διότι μόνον ἔτσι ἀφ' ἐνός δικαιώνεται, καί δὴ στό διηνεκές, ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί, ἀφ' ἑτέρου, ἡ Ἐκκλησία καθίσταται γνήσιο καί ἀσφαλές ὑπόδειγμα συμπεριφορᾶς γιά καθέναν μας, ἰδίως δέ γιά ὅλους ἐμᾶς, στους ὁποίους ὁ Λαὸς μᾶς ἔχει ἐμπιστευθεῖ, μέ δημοκρατικὴ νομιμοποίηση, τίς τύχες του ὡς πρός τήν «ὄκωσπερ τείχεος» ὑπεράσπιση τοῦ Δημόσιου καί τοῦ Ἐθνικοῦ Συμφέροντος».

Ὁλοκληρώνοντας τὴν προσφώνησή του ὁ κ. Παυλόπουλος εὐχαρίστησε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ τοὺς Συνοδικούς Ἀρχιερεῖς πού τηρεῖται ἀκόμη ἡ παράδοση αὐτοῦ τοῦ, ἄκρως συμβολικοῦ, κοινῆ γεύματος στὴν Προεδρία τῆς Δημοκρατίας, τιμώντας, ὅπως ἐπιβάλλει ἡ ἀρμονικὴ συμπόρευση Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Στὴν ἀντιφώνησή του πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τόνισε: «Ἔθος παλαιὸ μᾶς συνήγαγε καὶ πάλι σήμερα, Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, στό Προεδρικό Μέγαρο γιὰ νὰ τιμήσουμε, Σεῖς ὡς ὁ ἀνώτατος πολιτειακὸς ἄρχοντας καὶ πρῶτος πολίτης τῆς χώρας καὶ μεις, ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ φιλοξενία αὐτὴ καταδεικνύει τὴν συμπόρευση τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας μὲ τὴν Ἐκκλησία μας, μία συμπόρευση πού, στό πλαίσιο τοῦ Δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος, στοχεύει πάντοτε στό καλὸ του λαοῦ μας, χωρὶς ἀποκλεισμούς καὶ διαχωρισμούς. Ἡ πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία πού προηγήθηκε ἐξ ἄλλου σήμερα τὸ πρωὶ στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν πιστοποιεῖ τὴν ἐνότητα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος καὶ ἀποτελεῖ πηγὴ πλουσιῶν εὐλογιῶν πρὸς ὅλους. Ἡ ἐορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τὸν λατρευτικὸ της πλοῦτο ἐκχέει ἀφειδώλευτα τὴν Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ μᾶς συναντᾷ πάντοτε, πρώτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, στὴν πῶ κατασκευαστικὴ περίοδο, αὐτὴ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. Ἡ ἀνάμνηση τῆς ἀναστήλωσης τῶν εἰκόνων τὸν 9ο αἰῶνα καὶ τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου λίγες δεκαετίες νωρίτερα προσδίδει στὴ σημερινὴ ἐπίσημη ἡμέρα τὸ σημαντικό ἱστορικό της πλαίσιο καὶ φορτίο».

Ἐπεσήμανε ἐπίσης ὅτι: «Τὸ βασικὸ θεολογικὸ ἐρώτημα τῆς Εἰκονομαχίας ἀφορᾷ τὴ δυνατότητα ἐξεικονίσεως τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἐπιστράτευσε τὸ θεολογικὸ της ὄπλο-στάσιο, συνδεδεμένο πάντοτε μὲ τὴ λατρεία Της. Διακήρυξε τὸν ἄνθρωπο ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ,

ὥρισε τί εἶναι «εἰκόνα» καὶ πῶς λειτουργεῖ στὴ λατρεία μας, καθὼς «ἡ τῆς εἰκόνας τιμὴ ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει», ὅπως εἶχε ἦδη ὁ Μ. Βασίλειος ἐπισημάνει. Προσέφερε ἀποθησαυρισμένη τὴν κατανόηση ἐννοιῶν, ὅπως ἡ φύση καὶ ἡ ὑπόστασις, καθὼς «παντὸς εἰκονιζομένου οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ ὑπόστασις εἰκονίζεται», ὅπως σημειώνει ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης. Τόνισε τὴν ὀφειλόμενη τιμὴ στὴν ὕλη καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴ σημασία τους γιὰ τὴν πορεία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴ σωτηρία. Ἡ ἰδέα τῆς πληρότητας τοῦ ἀνθρώπου, μία ἑλληνικὴ μάλιστα ἀξία, νίκησε στὴν ἀναμέτρηση μὲ ἀνατολικὲς ἀνεικονικὲς ἀντιλήψεις. Πλειάδα ὁμολογητῶν, ἀκόμη καὶ αὐτοκρατόρων, ἔκαναν τὴ θεωρία πράξη μὲ τίμημα ὡς καὶ τὴ ζωὴ τους καὶ ἀποτελοῦν τὸν στέφανο τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐπαναδιατυπώθηκε ἐν τέλει ἡ πίστη στὴν ἐνσάρκωση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ πού σαρκώνεται καὶ, ἀναμάρτητος ὢν, γίνεται μέτοχος τῶν ἀνθρωπίνων βασάνων, τοῦ πόνου καὶ τοῦ θανάτου καὶ ἀνασταίνεται πατήσας τὸν θάνατο, ἦταν καὶ εἶναι ἡ κρισιμότερη ἀλήθεια τῆς πίστεως μας, ἀλήθεια πού χωρὶς τὴν Ἱστορία στὰ δύο καὶ πού δίνει στὸν ἄνθρωπο τὴ δυνατότητα τῆς θεώσεως. Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν πολύτιμους ὁδοδείκτες στό ταξίδι γιὰ ἓναν ἀληθινὸ ἀνθρωπισμό. Ἡ ἀνθρωπότητα φέρει αὐτὸ τὸν πλοῦτο στὴς ἀποσκευές της καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ ἡ πορεία της πρὸς ἓναν τέτοιο ἀνθρωπισμὸν δέν εἶναι χωρὶς ἀστοχίες. Ἡ ἀποθέωση τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως κηρύχθηκε τοὺς τελευταίους αἰῶνες, συχνὰ ὀδηγεῖ στὴν περιφρόνηση τῶν ἀδυνάτων. Ἡ αὐτόνομη ἠθικὴ, ὁ χωρὶς Θεοῦ ἀνθρωπισμός, δέν μπορεῖ νὰ κληθεῖ μόνο γιὰ ἐπιτεύγματα. Δέν εἶναι μόνο οἱ ἑκατόμβες τοῦ 20οῦ αἰῶνα πού προβληματίζουν, εἶναι καὶ οἱ στρατιές τῶν ξεριζωμένων ἀνθρώπων, πού μετακινοῦνται σήμερα σ' ὅλο τὸν κόσμον χωρὶς ἐλπίδα καὶ ἐπιτείνουν τὸν προβληματισμὸν μας. Εἶναι οἱ νέοι πού καλοῦνται σὲ μία ζωὴ μὲ γκρίζο τὸ ὄραμα, μὲ φανερά τὰ ἀδιέξοδα. Μέσα ἀπὸ περιέργους δρόμους ἐξ ἄλλου τὸ ἀνθρώπινο σῶμα περιφρονεῖται στό ὄνομα μιᾶς ὑπερβατικῆς βούλησης, ἐνὸς ὑποκειμένου πού διεκδικεῖ

τήν ταυτότητά του ἐρήμην τῶν φυσικῶν καί σωματικῶν του προδιαγραφῶν. Τά ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης ἀναδεικνύουν ἐπίσης ἀδήριτη τήν ἀνάγκη ἠθικῶν ὀριοθετήσεων. Ποιά θά εἶναι ἡ ἠθική πού θά ἀπαντήσει; Ποιός θά δώσει νόημα στή ζωή; Πῶς θά καλυφθεῖ τό ὑπαρξιακό κενό, ἡ αἴσθησις τοῦ μηδενός πού πανικοβάλλει τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων;

Ὑπογράμμισε, ἀκόμη, ὅτι «ἡ Ἐκκλησία μας μέ τόν σεβασμό ἀπόλυτο καί ἀδιαπραγμάτευτο πρὸς κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο, ἀνεξαρτήτως φυλῆς,

χρώματος, ἐθνικότητας, ὅποιας προσωπικῆς ἰδιαιτερότητας, θά διακηρύσσει πάντοτε ἀνόθευτη τήν πίστιν της, θά ζεῖ τήν εὐλογία τῆς λατρείας στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου καί θά προβάλλει τόν λόγο τῆς ἐνότητας, μιᾶς ἐνότητας πού θέλησε ὁ Χριστός γιά τοὺς μαθητές του ὄλων τῶν αἰῶνων, εὐχόμενος «ἵνα πάντες ἐν ὄσιν» (Ιω. 17, 21). Τήν ἐνότητα αὐτή ποθοῦμε γιά τήν Ἐκκλησία μας καί γιά ὅλη τήν Ὁρθοδοξία. Τήν ποθοῦμε γιά τήν πατρίδα μας, τήν ποθοῦμε καί γιά ὅλον τόν κόσμον».

Κατά τό ἐπίσημο γεῦμα τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας στό Προεδρικό Μέγαρο ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιος Παυλόπουλος ἀπένευσε τό Παράσημο τοῦ Τάγματος τῆς Τιμῆς στόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ιερώνυμο. Παρέστησαν ὁ Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν κ. Γεώργιος Κατρούγκαλος, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Νικήτας Κακλαμάνης καί τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Έσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας Άριθμ. 510/326/2019 του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος μέ την έπωνυμία «Κέντρο Γεροντολογίας και προνοιακής ύποστηρίξεως τής 'Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών “Άγιος Πορφύριος”- Έκκλησιαστικό Ίδρυμα»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
 “ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ” -ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ»

Έχουσα ύπ' όψιν:

- 1) τας διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» και του άρθρου 68 παρ. 1 ύποπαρ. 5 του Ν. 4235/2014,
- 2) τας ύποχρεώσεις τής ποιμανούσης Έκκλησίας πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, τας άπορρεούσας έκ τών Εύαγγελικών έπιταγών, τών Ίερών Κανόνων και τών Νόμων του Κράτους,
- 3) τας ύφισταμένες κοινωνικές, ποιμαντικές και πνευματικές ανάγκας τής Ίερής Αρχιεπισκοπής Αθηνών,
- 4) τήν ύπ' άριθμ. 718/31.1.2019 πρότασιν του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου,
- 5) τήν ύπ' άριθμ. 129/4.2.2019 γνωμοδότησιν τής Νομικής Ύπηρεσίας τής Ίερής Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος,
- 6) τήν από 7.2.2019 Απόφασιν τής Διαρκούς Ίερής Συνόδου,

Αποφασίζει

τροποποιεί και κωδικοποιεί τόν Κανονισμόν λειτουργίας του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος ύπό τήν έπωνυμίαν «Κέντρο γεροντολογίας και προνοιακής ύποστηρίξεως τής Ίερής Αρχιεπισκοπής Αθηνών - Έκκλησιαστικό Ίδρυμα» (ΦΕΚ Β' 3226/7.8.2018), ως έξης:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
 ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
 ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ
 «ΚΕΝΤΡΟ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΚΗΣ

Άρθρο 1ο

Σύσταση – Έπωνυμία – Διακριτικός Τίτλος – Έδρα
 – Σφραγίδα

1. Συστήνεται στήν Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών Έκκλησιαστικό Ίδρυμα μέ την έπωνυμία «ΚΕΝΤΡΟ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ “ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ” - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ» και διακριτικό τίτλο «ΚΕΝΤΡΟ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ», ως Νομικό Πρόσωπο Ίδιωτικού Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), μή κερδοσκοπικού χαρακτήρα, άυτοτελούς διαχείρισης, ύπαγόμενο στήν πνευματική δικαιοδοσία και διοικητική έποπτεία τής Ίερής Αρχιεπισκοπής Αθηνών, διεπόμενο α) από τίς διατάξεις του άρθρου 59 παρ. 2 και του άρθρ. 29 παρ. 2 του Ν. 590/1977, όπως αυτό ισχύει μετά τήν τροποποίησή του από τό άρθρο 68 παρ. 1 ύποπαρ. 5 του Ν. 4235/2014, και β) από τίς ρυθμίσεις του παρόντος Κανονισμού.

2. Τό ως άνω Ίδρυμα θά έπικουρεί τό έργο τής Ίερής Αρχιεπισκοπής Αθηνών στον τομέα τής κοινωνικής πρόνοιας για τήν τρίτη ήλικία. Έδρα του όρίζεται ή Αθήνα. Τό Ίδρυμα δύναται νά λειτουργεί παράρτημα σέ έκταση πού έχει παραχωρηθεί στήν Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών από τήν Ίερά Μητρόπολη Θηβών & Λεβαδείας, κειμένη στή θέση «Μαλιζόνια ή Αγριλέζα» τής κτηματικής περιφέρειας Δηλεσίου Βοιωτίας.

3. Τό Ίδρυμα διαθέτει δική του σφραγίδα, στήν όποία αναγράφεται ή έπωνυμία ή ό διακριτικός τίτλος και τό έτος σύστασης.

Άρθρο 2ο

Σκοπός του Ίδρύματος

Σκοπός του Ίδρύματος είναι η ανάπτυξη και λειτουργία Κέντρου Γεροντολογίας και Μονάδων Προνοιακής Υποστήριξης, Φροντίδας Υγείας, αντιμετώπισης νόσου Alzheimer και συναφών παθήσεων, καθώς και η παροχή συναφών υπηρεσιών, για ηλικιωμένους και εύπαθείς ομάδες πληθυσμού, και η ανάπτυξη έπιστημονικής έρευνας, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 3ο

Μέσα επίτευξης των σκοπών

Για την επίτευξη των σκοπών του τό Έκκλησιαστικό Ίδρυμα θα δύναται:

1. Νά πραγματοποιεί ολοκληρωμένα προνοιακά, αναπτυξιακά, περιβαλλοντικά, πολιτιστικά, έπιστημονικά, εκπαιδευτικά και έρευνητικά προγράμματα, σε έθνικό και διεθνές επίπεδο, πού θα άπτονται των άνωτέρω σκοπών του, αυτόδύναμα ή σε συνεργασία με άλλους έκκλησιαστικούς και δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς, στους οποίους μπορεί να ανάθετει την εκπόνηση τέτοιων προγραμμάτων ή και να παραχωρεί τή λειτουργία των σχετικών ως άνω μονάδων προνοιακής υποστήριξης σε όποιαδήποτε μορφή τους, μετά από σχετική απόφαση του Δ.Σ. και σύμφωνη γνώμη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου τής Ίερās Αρχιεπισκοπής Άθηνών.

2. Νά συμμετέχει σε έθνικά, εύρωπαϊκά και διεθνή προγράμματα με περιεχόμενο συναφές με τούς σκοπούς του Ίδρύματος ή σε νομικά πρόσωπα ή μεδαπά ή άλλοδαπά για τήν αξιοποίηση τέτοιων προγραμμάτων.

3. Νά παρέχει ένημέρωση, εκπαίδευση, κατάρτιση, εύαισθητοποίηση, διεξαγωγή συνεδρίων και ήμερίδων σχετικά με τούς επιδιωκόμενους σκοπούς του.

4. Νά εκδίδει σχετικά με τούς σκοπούς του έντυπα (έφημερίδες, βιβλία, λευκώματα, άφίσες, φυλλάδια), να παράγει όπτικοακουστικά και ήλεκτρονικά μέσα (κινηματογραφικές και τηλεοπτικές παραγωγές, ντοκιμαντέρ, πολυμέσα, πολυθεάματα, ίστοσελίδες, ραδιοφωνικές εκπομπές και κάθε άλλο όπτικοακουστικό και ήλεκτρονικό μέσο) ή να συμμετέχει σε νομικά πρόσωπα πού ή δραστηριότητά τους σχετίζεται με τά άνωτέρω.

5. Νά σχεδιάζει και ύλοποιεί μηχανισμούς προσέλευσης, ύποδοξης και έξυπνέτησης θρησκευτικού και λοιπών μορφών τουρισμού, συμπεριλαμβανομένου και του συνεδριακού.

6. Νά όργανώνει ήμερίδες, εκθέσεις και φεστιβάλ για τήν πολιτιστική και εκκλησιαστική κληρονομιά.

7. Νά εκπαιδεύει έθελοντές για τή συμπαράσταση στο ως άνω έργο.

8. Νά διενεργεί έράνους και λαχειόφρους άγορές και δημοπρασίες.

9. Νά συνάπτει με νομικά ή και φυσικά πρόσωπα συμβάσεις, οί όποιες έμμεσα ή άμεσα θα έξυπνέτουν τούς σκοπούς του.

10. Νά συμμετέχει σε δίκτυα μή κυβερνητικών όργανισμών με παρεμφερείς σκοπούς.

11. Νά άποδέχεται δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες κινητών και άκινήτων, να άγοράζει, κατασκευάζει ή και μισθώνει άκίνητα και να τά διαμορφώνει σύμφωνα με τίς λειτουργικές άνάγκες του Ίδρύματος, καθώς και να άγοράζει τόν άπαραίτητο έξοπλισμό, αλλά και κάθε άλλο άναγκαίο μέσο.

12. Νά μελετά, έκτελει ή και ένισχύει, άκόμη και με έθελοντική έργασία, έργα, προμήθειες και ύπηρεσίες και έν γένει προγράμματα τής Έκκλησίας τής Έλλάδος και κάθε φορέα του δημοσίου τομέα, τά όποια συμβάλλουν στην έθνική, κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική πρόοδο του τόπου με κάθε νόμιμο μέσο, ιδίως δυνάμει προγραμματικών συμβάσεων μεταξύ του Ίδρύματος και του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, τής Ίερās Αρχιεπισκοπής Άθηνών και των Ίερών Μητροπόλεων, Ί. Μονών και Ένοριών, καθώς και των Ν.Π.Δ.Δ. και άλλων μή Κυβερνητικών Όργανώσεων τής Έκκλησίας και μή, και έν γένει με κάθε φορέα του δημοσίου τομέα, με χρηματοδότηση άπό τό Πρόγραμμα Δημοσίων Έπενδύσεων ή άπό προγράμματα και πρωτοβουλίες των διαρθρωτικών ταμείων τής Εύρωπαϊκής Ένωσης ή άπό τούς προύπολογισμούς των συμβαλλομένων φορέων.

13. Θα δύναται γενικότερα τό Ίδρυμα να συνεργάζεται με άλλους φορείς ή να συμμετέχει σε νομικά πρόσωπα κάθε μορφής, πού επιδιώκουν τούς ίδιους ή παρεμφερείς με αυτό σκοπούς, να συμμετέχει σε κοινοπραξίες, να συνεργάζεται με επιχειρήσεις δημοσίες ή ιδιωτικές, όργανισμούς κοινής ώφέλειας και άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου, στην Έλλάδα και τό έξωτερικό, για τήν έκτέλεση των σκοπών του. Επίσης, δύναται να ίδρύει και να συμμετέχει ή και να άποκτά άστικές μή κερδοσκοπικές εταιρίες, έφόσον ή ένέργεια αυτή έξυπνέτει τούς σκοπούς του.

14. Νά συμμετέχει σε έθνικούς και διεθνείς άναγνωρισμένους όργανισμούς με συναφείς σκοπούς και κοινή δράση με τό Ίδρυμα, όπως π.χ. στην Έλληνική Έθνική Έπιτροπή τής UNESCO και τίς συναφείς έπιτροπές του Συμβουλίου τής Εύρώπης.

Άρθρο 4ο

Διοίκηση του Ίδρύματος

1. Τό Έκκλησιαστικό Ίδρυμα «ΚΕΝΤΡΟ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ “ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ” -ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ», τό όποιο θά λειτουργεί ώς αυτότελές Νομικό Πρόσωπο Ίδιωτικού Δικαίου μή κερδοσκοπικού χαρακτήρα, ύπαγόμενο στή διοικητική έποπτεία τής Αρχιεπισκοπής Αθηνών, διοικείται από τριμελές Διοικητικό Συμβούλιο, Πρόεδρος του όποιου είναι ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών, αναπληρούμενος γιά τήν περίπτωση κωλύματός του από τόν έκάστοτε Πρωτοσύγκελλο τής Ίερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

2. Η θητεία του Δ.Σ. είναι τριετής, ένώ τά δύο (2) τακτικά μέλη του, μαζί μέ τά αναπληρωματικά τους, διορίζονται από τόν Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος.

3. Κατά τήν πρώτη συνεδρίαση του Δ.Σ., μετά τόν διορισμό του, συγκροτείται σέ σώμα και εκλέγονται ό Γραμματέας και ό Ταμίας.

4. Τό Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικά μία (1) φορά κάθε τρίμηνο, και έκτακτα κάθε φορά πού τό επιβάλλουν οι ανάγκες. Η σύγκληση του έκτάκτου Δ.Σ. γίνεται είτε από τόν Πρόεδρο ή Προεδρεύοντα, είτε έφόσον τό ζητήσουν έγγράφως τά άλλα δύο (2) μέλη του Δ.Σ.

5. Σέ περίπτωση κωλύματος του Προέδρου, στή συνεδρίαση προεδρεύει ό νόμιμος αναπληρωτής του, Πρωτοσύγκελλος τής Ίερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

6. Οι απόφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφία.

Άρθρο 5ο

Αρμοδιότητες του Δ.Σ. του Ίδρύματος

1. Τό Δ.Σ. αποφασίζει γιά κάθε θέμα πού άφορά τήν οργάνωση, τή διοίκηση, τή λειτουργία και τή διαχείριση τών οικονομικών και τών περιουσιακών θεμάτων του Ίδρύματος. Η διαχείριση τής περιουσίας του Ίδρύματος γίνεται μέ αποφάσεις του Δ.Σ. μέ γνώμονα τή λυσιτελή, ταχύτερη και άσφαλέστερη εκπλήρωση τών σκοπών του Ίδρύματος, τηρουμένων τών άρχων τής χρηστής διαχείρισης τών πόρων του και τής διαφάνειας.

2. Πρός τόν σκοπό αυτό, τό Δ.Σ. δύναται νά συνάπτει, μέ τούς όρους πού αυτό προκρίνει ώς καταλληλότερους, τίς αναγκαίες γιά τή λειτουργία του Ίδρύματος συμβάσεις, και ειδικότερα νά αναθέτει μελέτες και νά συνάπτει συμβάσεις τεχνικού έργου και παροχής υπηρεσιών, κατά τούς όρους του

Κανονισμού Διαδικασίας Αναθέσεως και Έκτελέσεως Έργων, Μελετών και Συναφών Υπηρεσιών τής Ίερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών (Φ.Ε.Κ. 2612/Β΄/2015), ή όποιου άλλου σέ ισχύ Κανονισμού τής Ίερās Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος άφορά τά Έκκλησιαστικά Ίδρύματα γενικώς, επίσης νά συνάπτει έλευθέρως τίς κατά τήν κρίση του άπαραίτητες γιά τή λειτουργία του Ίδρύματος συμβάσεις μίσθωσης έργου, εργασίας ή παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών και όποιαδήποτε άλλη σύμβαση κρίνεται αναγκαία γιά τήν έξυπηρέτηση τών σκοπών του Ίδρύματος, νά παρακολουθει τήν έφαρμογή τους και νά τίς εκτελεί, και νά εκπροσωπεί τό Ίδρυμα ένώπιον παντός τρίτου και νά διενεργεί κάθε άπαραίτητη κατά τήν κρίση του νομική και ύλική πράξη και ένέργεια, στό πλαίσιο τών άρμοδιοτήτων του.

3. Τό Δ.Σ. συντάσσει τόν έτήσιο Προϋπολογισμό και τόν Άπολογισμό του Ίδρύματος και ύποβάλλει αυτούς πρός έγκριση στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τής Αρχιεπισκοπής Αθηνών, προσλαμβάνει και άπολύει τό άπαραίτητο γιά τή λειτουργία του Ίδρύματος προσωπικό, και καθορίζει τό ύψος τής μισθοδοσίας αυτού, σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις.

4. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ., και σέ περίπτωση κωλύματός του ό νόμιμος αναπληρωτής του, εκπροσωπεί τό Ίδρυμα ένώπιον πάσης διοικητικής, δικαστικής, εκκλησιαστικής και οιασδήποτε άλλης άρχής, και ύπογράφει τήν άλληλογραφία του Ίδρύματος, λαμβάνει γνώση όλων τών εισερχομένων και έξερχομένων εγγράφων και συντονίζει τά μέλη του Δ.Σ. γιά τήν ύλοποίηση τών σκοπών του Ίδρύματος.

5. Τό Δ.Σ. υπόκειται στήν έποπτεία τής Ίερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών, τούς σκοπούς τής όποιας επικουρεί. Τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο δύναται νά όρίσει κατάλληλο όρκωτό ή μή έλεγκτή δυνάμενο νά άσκει τόν έλεγχο διαχείρισεως του Δ.Σ.

Άρθρο 6ο

Πόροι του Ίδρύματος

1. Πόροι του Ίδρύματος είναι:

α) Οί υπέρ αυτού προσφορές τής Ίερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών, τών Ι. Μονών και τών Ίερών Ναών αυτής.

β) Οί έπιχορηγήσεις του Κράτους και τών ειδικών προγραμμάτων τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως, τίς όποιες τό Ίδρυμα θά είσπράττει βάσει τής κειμένης νομοθεσίας.

γ) Δωρεές, κληρονομίες και χρηματοδοτήσεις από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

δ) Τόκοι από καταθέσεις και κάθε άλλο νόμιμο έσοδο.

2. Η διαχείριση και κατανομή των οικονομικών πόρων γίνεται από τό Δ.Σ. του Ίδρύματος, ό δέ έλεγχος από τά άρμόδια έλεγκτικά όργανα της Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, κατά τίς κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 7ο

Έσωτερικός Κανονισμός

Γιά όποιοδήποτε θέμα πού δέν ρυθμίζεται ειδικώς από τόν παρόντα Κανονισμό διοίκησης και λειτουργίας του Ίδρύματος, ισχύει τεκμήριο άρμοδιότητας του Δ.Σ. νά τό ρυθμίζει μέ σχετικές αποφάσεις του, ένώ για λεπτομέρειες έφαρμογής του παρόντος, ως προς τά ειδικότερα θέματα διεύθυνσης, έσωτερικής όργάνωσης της προνοιακής δραστηριότητας, διαχείρισης και έσωτερικής λειτουργίας του Κέντρου και των Μονάδων Προνοιακής Υποστηρίξεως και Φροντίδας Υγείας, ή αντιμετώπισης της νόσου Alzheimer και Συναφών Παθήσεων, θά δύνата νά έκδοθει Έσωτερικός Κανονισμός μέ απόφαση του Δ.Σ. του Ίδρύματος ή του Δ.Σ. του φορέα, στόν όποιο θά έχει παραχωρηθεί ή λειτουργία της αντίστοιχης μονάδας, κατόπιν προηγούμενης σύμφωνης γνώμης του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και έγκρίσεως της Δ.Ι.Σ. κατά τό άρθρο 29 του Ν. 590/1977.

Άρθρο 8ο

Τροποποίηση του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός τροποποιείται μέ απόφαση της Ίεράς Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, ύστερα από πρόταση του Αρχιεπισκόπου, κατόπιν σχετικής απόφασης του Δ.Σ. και σύμφωνης γνώμης του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Άρθρο 9ο

Διάλυση του Ίδρύματος – Τύχη της περιουσίας του

1. Τό παρόν Έκκλησιαστικό Ίδρυμα καταργείται, όταν καθίσταται αδύνατη ή λειτουργία του, ή δέν εκπληρώνει τίς έκκλησιολογικές προϋποθέσεις και τήν άποστολή του, ή παρεκκλίνει των σκοπών του. Η απόφαση κατάργησής του λαμβάνεται από τήν Ίερά Σύνοδο, ύστερα από εισήγηση του Αρχιεπισκόπου, κατόπιν γνώμης του Δ.Σ. του Ίδρύματος και του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ίεράς Αρχιεπισκοπής

Αθηνών. Τό Ίδρυμα καταργείται από τή δημοσίευση της απόφασης της Δ.Ι.Σ. στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και τό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Σε περίπτωση διάλυσης του Ίδρύματος, μετά από αίτιολογημένη απόφαση του Δ.Σ. αυτού, όλόκληρη ή κινητή και άκίνητη περιουσία του περιέρχεται αυτοδικαίως στό νομικό πρόσωπο της Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, δύνата ώστόσο πρίν τήν διάλυση του Ίδρύματος νά περιέλθει όλόκληρη ή μέρος της περιουσίας του σε άλλο έκκλησιαστικό Ίδρυμα της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, μέ απόφαση της Διαρκούς Ίεράς Συνόδου, κατόπιν εισήγησης του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου και γνώμης του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Αρχιεπισκοπής.

Άρθρο 10ο

Ίσχύς του Κανονισμού

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχίζει από τή δημοσίευσή του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στό επίσημο δελτίο της Έκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρο 11ο

Πρόκληση δαπάνης

Από τίς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Προϋπολογισμού της Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Κάθε μελλοντική δαπάνη θά προβλεφθεί από τίς οικείες διοικητικές πράξεις και θά έγγραφεί στόν οικείο προϋπολογισμό.

Ό παρών Κανονισμός νά δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στό επίσημο δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Αθήνα, 7.2.2019

† Ό Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεός

† Ό Μεθώνης Κλήμης

Άκριβές Αντίγραφον

Ό Αρχιγραμματεός

† Ό Μεθώνης Κλήμης

Αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της Έκκλησίας της Ελλάδος τίν 15.3.2019

Άποφαισι τροποποήσεωσ
Άριθμ. 304-2018/486/2019 τοϋ Έσωτερικοϋ Κανονισμοϋ τήσ Γυναικειάσ
Κοινοβιακήσ 'Ι. Μ. Γενεθλίου Θεοτόκου (Πελαγιάσ),
τήσ 'Ιεράσ Μητροπόλεωσ Θηβών καί Λεβαδειάσ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. τάσ διατάξεισ τοϋ άρθρου 39 παρ. 4 τοϋ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοϋ Χάρτου τήσ Έκκλησιάσ τήσ Έλλάδοσ», ὅπωσ ἔχει συμπληρωθεῖ δια τοϋ άρθρου 51 παρ. 3 τοϋ Ν. 4301/2014,

2. τάσ διατάξεισ τοϋ Κανονισμοϋ 39/1972 «Περί τών ἐν Έλλάδι 'Ιερών Μονών καί 'Ηουχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α'/30.6.1972),

3. τήν ὑπ' ἀριθ. 62/17.1.2018 Πρότασιν τοϋ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβών καί Λεβαδειάσ κ. Γεωργίου,

4. τήν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 6/22.2.2019 Γνωμοδότησιν τήσ Συνοδικήσ Έπιτροπήσ ἐπί τοϋ Μοναχικοϋ Βίου,

5. τήν ἀπό 5.3.2019 Άποφασιν τήσ Διαρκούσ 'Ιεράσ Συνόδου

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

ἐγκρίνει τήν τροποποίησησ τήσ παραγράφου α' τοϋ άρθρου 1 καί τοϋ άρθρου 3 τοϋ Έσωτερικοϋ Κανονισμοϋ τήσ Γυναικειάσ Κοινοβιακήσ 'Ιεράσ Μονήσ Γενεθλίου Θεοτόκου (Πελαγιάσ), τήσ 'Ιεράσ Μητροπόλεωσ Θηβών καί Λεβαδειάσ, ὡσ ἐξήσ:

Άρθρον 1

Εἰσ τό άρθρον 1 τοϋ Έσωτερικοϋ Κανονισμοϋ τήσ Γυναικειάσ Κοινοβιακήσ 'Ιεράσ Μονήσ Γενεθλίου Θεοτόκου (Πελαγιάσ), τήσ 'Ιεράσ Μητροπόλεωσ Θηβών καί Λεβαδειάσ, τοϋ ἐσφαλμένου ἀριθμοϋ 63/24.2.1983 τοϋ Προεδρικοϋ Διατάγματοσ ἰδρύσεωσ τήσ 'Ιεράσ Μονήσ, εἰσ τό ὄρθόν 65/24.2.1983.

Άρθρον 2

Τό άρθρον 3 συμπληροῦται δια τήσ προσθέσεωσ τήσ διατυπώσεωσ: «'Η 'Ιερά Μονή, ὡσ Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου μή κερδοσκοπικοϋ χαρακτηροσ, πρόσ ἐκπλήρωσιν τών ἐκκλησιαστικῶν τήσ σκοπῶν καί δῆ τοϋ ἐπιτελουμένου ὑπ' αὐτήσ πνευματικοϋ καί ἱεραποστολικοϋ ἔργου, ἐκδίδει ἔντυπα καί βιβλία σέ κλασσικήν ἤ σύγχρονον (ψηφιακήν κ.λπ.) μορφήν, πνευματικοϋ περιεχομένου πρόσ διάδοσιν, διατήρησιν καί μαρτυρίαν μέσφ αὐτῶν τήσ 'Ορθοδόξου Θεολογιάσ καί Παραδόσεωσ καί τήσ ἐν γένει πνευματικῆσ καί πολιτιστικῆσ κληρονομιάσ».

Άρθρον 3

'Η τροποποίησησ τοϋ παρόντοσ Κανονισμοϋ ἄρχεται ἀπό τήσ δημοσιεύσεωσ αὐτοϋ εἰσ τό 'Επίσημον Δελτίον τήσ Έκκλησιάσ τήσ Έλλάδοσ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

'Η Άποφαισι αὐτή νά δημοσιευθεῖ εἰσ τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Άθῆναι, 5 Μαρτίου 2019

† 'Ο Άθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδροσ

'Ο Άρχιγραμματεύσ

† 'Ο Μεθώνησ Κλήμησ

Άκριβέσ Άντίγραφον

'Ο Άρχιγραμματεύσ

† 'Ο Μεθώνησ Κλήμησ

**Διαπιστωτική Πράξις: Άναγνώρισις συστάσεως Ένοριών
Άριθμ. 739/465/2019
της Έερδας Μητροπόλεως Καστορίας
συμφώνως πρός τό άρθρον 25 του Ν. 4301/2014**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Έχοντες ύπ' όψιν:

1. τό άρθρον 25 πάρ. 1 του Ν. 4301/2014,
2. τήν ύπ' άριθμ. 142/20.2.2019 εισήγησιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεΐμ,
3. τήν άπό 6.3.2019 Άπόφασιν τής Διαρκούς Έερδας Συνόδου,

διαπιστούμεν

τήν σύστασιν πρός τής ενάρξεως ισχύος του Νόμου 590/1977 τών ως κάτωθι Ένοριών τής Ι. Μ. Καστορίας:

Ένορία

Ένορία του Έεροϋ Ναοϋ Άγίων Κωνσταντίνου καί Έλένης (παλαιά όνομασία «Κοιμήσεως Θεοτόκου») Άκοντίου, μέ έδρα τήν τοπική Κοινότητα Πτεριάς, τής Δημοτικής Ένότητος Μεσοποταμίας, του Δήμου Καστορίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Καστορίας, τής Περιφερείας Δυτικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρός του έτους 1972, ως έμφαίνεται εκ τών Διπύχων της Έκκλησίας τής Έλλάδος τών έτών 1972-1976 (έκδόσεις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος).

Ένορία του Έεροϋ Ναοϋ Άγίου Δημητρίου (παλαιά όνομασία «Άγίου Γεωργίου») Βαρικού, μέ έδρα τήν τοπική Κοινότητα Βαρικού, τής Δημοτικής Ένότητος Βαρικού, του Δήμου Άμυνταίου, τής Περιφερειακής Ένότητος Φλωρίνης, τής Περιφερείας Δυτικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρός του έτους 1931, ως έμφαίνεται εις τό ύπ' άριθμ. 360/τ. Α' / 1931 Φ.Ε.Κ.

Ένορία του Έεροϋ Ναοϋ Κοιμήσεως Θεοτόκου (παλαιά όνομασία «Άγίου Νικολάου») Βέργας, μέ έδρα τήν τοπική Κοινότητα Βασιλειάδος, τής Δημοτικής Ένότητος Άγίων Αναργύρων, του Δήμου Καστορίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Καστορίας, τής Περιφερείας Δυτικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρός του έτους 1931, ως έμφαίνεται εις τό ύπ' άριθμ. 360 / τ. Α' / 1931 Φ.Ε.Κ.

Ένορία του Έεροϋ Ναοϋ Κοιμήσεως Θεοτόκου (παλαιά όνομασία «Άγίας Ματρώνης») Καστανοφύτου, μέ έδρα τήν τοπική Κοινότητα Καστανοφύτου, τής Δημοτικής Ένότητος Άργους Όρεστικού, του Δήμου Άργους

Όρεστικού, τής Περιφερειακής Ένότητος Καστορίας, τής Περιφερείας Δυτικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρός του έτους 1931, ως έμφαίνεται εις τό ύπ' άριθμ. 360/τ. Α' / 1931 Φ.Ε.Κ.

Ένορία του Έεροϋ Ναοϋ Γενέσεως Θεοτόκου (παλαιά όνομασία «Άγίου Γεωργίου») Κομνηνάδων, μέ έδρα τήν τοπική Κοινότητα Κομνηνάδων, τής Δημοτικής Ένότητος Άκριτών, του Δήμου Νεστορίου, τής Περιφερειακής Ένότητος Καστορίας, τής Περιφερείας Δυτικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρός του έτους 1931, ως έμφαίνεται εις τό ύπ' άριθμ. 360/τ. Α' / 1931 Φ.Ε.Κ.

Ένορία του Έεροϋ Ναοϋ Υψώσεως Τιμίου Σταυροϋ (παλαιά όνομασία «Άγίου Νικολάου») Κορομηλέας, μέ έδρα τήν τοπική Κοινότητα Κορομηλέας, τής Δημοτικής Κοινότητας Άγίας Τριάδος, του Δήμου Καστορίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Καστορίας, τής Περιφερείας Δυτικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρός του έτους 1931, ως έμφαίνεται εις τό ύπ' άριθμ. 360 / τ. Α' / 1931 Φ.Ε.Κ.

Ένορία του Έεροϋ Ναοϋ Άγίου Δημητρίου (παλαιά όνομασία «Γενεθλίου Θεοτόκου») Κωσταραζίου, μέ έδρα τήν τοπική Κοινότητα Κωσταραζίου, τής Δημοτικής Ένότητος Ίωνος Δραγούμη, του Δήμου Άργους Όρεστικού, τής Περιφερειακής Ένότητος Καστορίας, τής Περιφερείας Δυτικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρός του έτους 1931, ως έμφαίνεται εις τό ύπ' άριθμ. 360/τ. Α' / 1931 Φ.Ε.Κ.

Ένορία του Έεροϋ Ναοϋ Άγίου Άθανασίου (παλαιά όνομασία «Κοιμήσεως Θεοτόκου») Λαχανοκήπων, μέ έδρα τήν τοπική Κοινότητα Λακκωμάτων, τής Δημοτικής Ένότητος Άργους Όρεστικού, του Δήμου Άργους Όρεστικού, τής Περιφερειακής Ένότητος Καστορίας, τής Περιφερείας Δυτικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρός του έτους 1931, ως έμφαίνεται εις τό ύπ' άριθμ. 360/τ. Α' / 1931 Φ.Ε.Κ.

Ένορία του Έεροϋ Ναοϋ Άγίας Τριάδος (παλαιά όνομασία «Άγίου Χριστοφόρου») Λεύκης, μέ έδρα τήν τοπική Κοινότητα Λεύκης, τής Δημοτικής Ένότητος Άγίας Τριάδος, του Δήμου Καστορίας, τής Περιφερειακής Ένότητος Καστορίας, τής Περιφερείας Δυτικής Μακεδονίας, ίδρυθείσα πρός του έτους 1931, ως έμφαίνεται εις τό ύπ' άριθμ. 360/τ. Α' / 1931 Φ.Ε.Κ.

Ἐνορία τοῦ ἱ. Ν. Ἀγίου Δημητρίου (παλαιά ὄνομασία «Κοιμήσεως Θεοτόκου») Μαυροκάμπου, μέ ἔδρα τήν τοπική Κοινότητα Μαυροκάμπου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κορεστειῶν, τοῦ Δήμου Καστοριάς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Καστοριάς, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1931, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 360/τ. Α'/1931 Φ.Ε.Κ.

Ἐνορία τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου (παλαιά ὄνομασία «Ἀγίου Σπυρίδωνος») Μελισσοτόπου, μέ ἔδρα τήν τοπική Κοινότητα Μελισσοτόπου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀγίων Ἀναργύρων, τοῦ Δήμου Καστοριάς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Καστοριάς, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1931, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 360/τ. Α'/1931 Φ.Ε.Κ.

Ἐνορία τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου (παλαιά ὄνομασία «Κοιμήσεως Θεοτόκου») Μεσοβράχου, μέ ἔδρα τήν τοπική Κοινότητα Διποταμίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀκριτῶν, τοῦ Δήμου Νεστορίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Καστοριάς, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1931, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 360/τ. Α'/1931 Φ.Ε.Κ.

Ἐνορία τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου (παλαιά ὄνομασία «Ἁγίας Παρασκευῆς») Οἰνός, μέ ἔδρα τήν τοπική Κοινότητα Οἰνός, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μεσοποταμίας, τοῦ Δήμου Καστοριάς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Καστοριάς, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1931, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 360/τ. Α'/1931 Φ.Ε.Κ.

Ἐνορία τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου (παλαιά ὄνομασία «Ἀγίου Νικολάου») Πενταβρύσου, μέ ἔδρα τήν τοπική Κοινότητα Πενταβρύσου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Δήμου Καστοριάς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Καστοριάς, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1931, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 360/τ. Α'/1931 Φ.Ε.Κ.

Ἐνορία τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου (παλαιά ὄνομασία «Ἀγίου Δημητρίου») Πτελέας, μέ ἔδρα τήν τοπική Κοινότητα Πτελέας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Νεστορίου, τοῦ Δήμου Νεστορίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Καστοριάς, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1931, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 360/τ. Α'/1931 Φ.Ε.Κ.

Ἐνορία τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου (παλαιά ὄνομασία «Ἀγίου Νικολάου») Ἄνω Πτεριάς, μέ

ἔδρα τήν τοπική Κοινότητα Πτεριάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μεσοποταμίας, τοῦ Δήμου Καστοριάς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Καστοριάς, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1931, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 360/τ. Α'/1931 Φ.Ε.Κ.

Ἐνορία τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου (παλαιά ὄνομασία «Κοιμήσεως Θεοτόκου») Κάτω Πτεριάς, μέ ἔδρα τήν τοπική Κοινότητα Πτεριάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μεσοποταμίας, τοῦ Δήμου Καστοριάς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Καστοριάς, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1931, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 360/τ. Α'/1931 Φ.Ε.Κ.

Ἐνορία τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος (παλαιά ὄνομασία «Ἀγίου Νικολάου») Σταυροποτάμου, μέ ἔδρα τήν τοπική Κοινότητα Μελισσοτόπου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀγίων Ἀναργύρων, τοῦ Δήμου Καστοριάς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Καστοριάς, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1931, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 360/τ. Α'/1931 Φ.Ε.Κ.

Ἐνορία τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου (παλαιά ὄνομασία «Εἰσοδίων Θεοτόκου») Τοιχιοῦ, μέ ἔδρα τήν τοπική Κοινότητα Τοιχιοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βιτσιοῦ, τοῦ Δήμου Καστοριάς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Καστοριάς, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1931, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 360/τ. Α'/1931 Φ.Ε.Κ.

Ἐνορία τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς (παλαιά ὄνομασία «Κοιμήσεως Θεοτόκου») Φωτεινῆς, μέ ἔδρα τήν τοπική Κοινότητα Μεταμορφώσεως, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βιτσιοῦ, τοῦ Δήμου Καστοριάς, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Καστοριάς, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1931, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 360/τ. Α'/1931 Φ.Ε.Κ.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6ῃ Μαρτίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
 Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
 † Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀκριβές Ἀντίγραφον
 Ἐν Ἀθήναις τῆ 8.3.2019
 Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
 † Ὁ Μεθώνης Κλήμης

**Διαπιστωτική Πράξις: Άναγνώρισις συστάσεως Ένοριών
Άριθμ. 741, 742, 743/442/2019 καί 'Ι. Μονών τής 'Ι. Μητροπόλεως Κορίνθου
συμφώνως πρός τό άρθρον 25 του Ν. 4301/2014**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Έχοντες ύπ όψιν:

1. τό άρθρον 25 πάρ. 1 του Ν. 4301/2014,
2. τás ύπ' áριθμ. 93/25.1.2019, 94/25.1/2019 καί 95/24.5.2018 είσηγήσεις του Σεβ. Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου,
3. τήν από 6.3.2019 Άπόφασιν τής Διαρκούς 'Ι. Συνόδου,

διαπιστούμεν

τήν σύστασιν πρό τής ενάρξεως ισχύος του Νόμου 590/1977, τών ως κάτωθι Ένοριών καί 'Ιερών Μονών τής 'Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου:

Ένορία

Ένορία του 'Ι. Ν. Αγίων Κωνσταντίνου καί 'Ελένης χωρίου Ταρσινών, μέ έδραν τήν Τοπικήν Κοινότητα Ταρσινών, τής Δημοτικής Ένότητος Βέλου, του Δήμου Βέλου-Βόχας, τής Περιφερειακής Ένότητος Κορινθίας, τής Περιφέρειας Πελοποννήσου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1973, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων τής Έκκλησίας τής 'Ελλάδος, έτους 1973, σελ. 365 (έκδοσις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής 'Ελλάδος).

Ένορία του 'Ι. Ν. Αγίου Γεωργίου χωρίου Δάφνης, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δάφνης, τής Δημοτικής Ένότητος Νεμέας, του Δήμου Νεμέας, τής Περιφερειακής Ένότητος Κορινθίας, τής Περιφέρειας Πελοποννήσου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1973, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων της Έκκλησίας τής 'Ελλάδος, έτους 1973, σελ. 363 (έκδοσις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής 'Ελλάδος).

Ένορία του 'Ι. Ν. Αγίων Κωνσταντίνου καί 'Ελένης χωρίου Δένδρον, μέ έδραν τήν Τοπικήν Κοινότητα Δένδρου, τής Δημοτικής Ένότητος Ξυλοκάστρου, του Δήμου Ξυλοκάστρου-Εύρωστίνης, τής Περιφερειακής Ένότητος Κορινθίας, τής Περιφέρειας Πελοποννήσου, ίδρυθείσα πρό του έτους 1973, ως έμφαίνεται έκ τών Διπτύχων της Έκκλησίας τής 'Ελλάδος, έτους 1973, σελ. 363 (έκδοσις Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής 'Ελλάδος).

Ένορία του 'Ι. Ν. Κοιμήσεως τής Θεοτόκου (παλαιά όνομασία «Είσοδιών τής Θεοτόκου») Κιάτου, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Κιάτου, τής Δημοτικής Ένότητος Σικωνίων, του Δήμου Σικωνίων (Κιάτου), τής Περιφερειακής Ένότητος Κορινθίας, τής Περιφέρειας Πελοποννήσου, ίδρυθείσα τό έτος 1964, ως έμφαίνεται έκ του ύπ' áριθμ. Φ.Ε.Κ. 174/τ.Α/10.10.1964.

Ένορία του 'Ι. Ν. Αγίου Νικολάου (παλαιά όνομασία «Υπαπαντής του Χριστού») χωρίου Κάτω Λουτρού, μέ έδραν τήν Τοπικήν Κοινότητα Κάτω Λουτρού, τής Δημοτικής Ένότητος Ξυλοκάστρου, του Δήμου Ξυλοκάστρου-Εύρωστίνης, τής Περιφερειακής Ένότητος Κορινθίας, τής Περιφέρειας Πελοποννήσου, ίδρυθείσα τό έτος 1912, ως έμφαίνεται έκ του ύπ áριθμ. Φ.Ε.Κ. 9/τ.Α/12.1.1912.

Ίερά Μονή

Ίερά Μονή Αγίου Κωνσταντίνου Γελληνίου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λαγκαδαίκων, τής Δημοτικής Ένότητος Ξυλοκάστρου, του Δήμου Ξυλοκάστρου-Εύρωστίνης, τής Περιφερειακής Ένότητος Κορινθίας, τής Περιφέρειας Πελοποννήσου, ίδρυθείσα τό έτος 1050, ως έμφαίνεται έκ τής Άπογραφής τής έν Πελοποννήσῳ Έκκλησιαστικής Περιουσίας κατά τήν Β' Ένετοκρατίαν (1697-1700) καί από τά βιβλία: 'Ιστορικά του Ξυλόκαστρου του Σ. Κουτίβα, 1962, σελ. 69-78 καί 'Ιστορία τής Άποστολικής Έκκλησίας τής Κορίνθου άπ' άρχής μέχρι σήμερα, του Μητροπολίτου Πισιδίας Μεθοδίου, έκδ. «Νέα Σύνορα» Α. Λιβάνη, Άθήνα 1997, σελ. 343-344.

Η παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθή είς τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Έν Άθήναις τή 6η Μαρτίου 2019

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Άρχιγραμματεός

† Ό Μεθώνης Κλήμης

Άκριβές Άντίγραφον

Έν Άθήναις τή 7.3.2019

Ό Άρχιγραμματεός

† Ό Μεθώνης Κλήμης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΕΔΟΘΗ ΤΗΝ
 ΕΙΣ ΤΟΝ
 ΕΝ
 ΔΙΑ
 Ο ΕΠΙΔΟΥΣ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣ 34/2018

Τό Πρωτοβάθμιον Συνοδικόν διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους και Μοναχούς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου καί ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ, β) Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου, γ) Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος καί δ) Γρεβενῶν κ. Δαβίδ.

Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῆ 11ῃ Δεκεμβρίου 2018, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Τρίτη καί ὥρα 5:00 ἀπογευματινῆ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1 καί τῆ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καί τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεβαστιανοῦ Σωμαράκη, ἵνα κρίνῃ καί δικάσῃ τόν Ἀρχιμανδρίτην Βαρθολομαῖον Τσιούμαν, κατά κόσμον Χρῆστον τοῦ Κωνσταντίνου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ, κατηγορούμενον ἐπὶ: καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Βαρβάρας Λυκοβρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ, τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, λόγφ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/2018 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3333/1916/11-9-

2018 Κλητηρίου Θεσπίσματος καί δημοσιευθέντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 55 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς ἀγνώστου διαμονῆς δις εἰς το περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μηνῶν Ὀκτωβρίου τοῦ 2018 καί Νοεμβρίου τοῦ 2018 ὡς καί εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ» φύλλα 2ας καί 3ης Ὀκτωβρίου 2018, καί μὴ προσελθόντος καί μὴ παρασάντος κατὰ τὴν σημερινὴν δικάσιμον.

Διεξεληθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καί στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καί τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Δαβίδ.

Σκεφθέν κατὰ τοὺς Θεῖους καί Ἱερούς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καί ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανοῦσης καί τὰ στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καί ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικά περιστατικά κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καί κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὅτι ὁ κατηγορούμενος Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Βαρβάρας Λυκοβρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ,

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καί ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θεῶν καί Ἱερῶν Κανόνων.....

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

1) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τόν Ἀρχιμανδρίτην Βαρθολομαῖον Τσιούμαν, κατά κόσμον Χρῆστον τοῦ Κωνσταντίνου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Κηφισίας, Άμαρουσίου καί Ώρωποῦ, ἐπί:
 καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός
 τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολάς Καθολικῆς
 τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δῆ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς
 ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Βαρβάρας
 Λυκοβρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας,
 Ἁμαρουσίου καί Ώρωποῦ,,
 ἐπί ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς
 τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεί τὴν ποινὴν
 τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης
 ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτόν τέλεον παντός
 ἱερατικοῦ βαθμοῦ καί τίτλου, ἐπαναφέρον αὐτόν εἰς
 τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, προσφωνούμενον τοῦ λοιποῦ
 διὰ τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, καταδικάζον ἅμα εἰς
 βάρος αὐτοῦ καί ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὴν ἐκ
 τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 Ε) δικαστικὴν δαπάνην.

3) Συνωδὰ ταῖς διατάξεις τῶν ἄρθρων 125, 126,
 127, 128, 130, 133, 134, 136 καί 151 τοῦ Νόμου 5383/
 1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό
 Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται
 εἰς τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἥτις
 ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ
 Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοὺς Δικαστηρίου
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί τῆς ἐφέσεως ἥτις
 ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ
 Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοὺς Δικαστηρίου
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί ἀσκούνται διαδοχικῶς
 καί οὐχὶ ταυτοχρόνως.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 127, 128 καί 134 τοῦ ν. 5383/
 1932:

«Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
 εἰς τὸν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπτομένης
 ἀποφάσεως.

Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον
 τόπον παρά τὸν τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πρὸς ἀνα-
 κοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ ὅκτῳ μὲν ἡμέρας
 ἂν οὗτος κατοικῆ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν
 τῇ αὐτῇ ὁμως περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα
 πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῆ ἐν ἐτέρᾳ Μητροπόλει. Ἄν
 ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ,
 ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας
 ἐξήκοντα»,

«Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν
 συνυπολογίζεται εἰς τὴν προθεσμίαν.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία λήγει τὴν 6ην ὥραν
 μ.μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἢ ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα
 εἶναι Κυριακὴ ἢ ἄλλη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ Δημόσια
 Γραφεῖα ἀνεγνωρισμένη ἑορτὴ, τὴν 6ην ὥραν μ.μ. τῆς
 ἐπιούσης.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ μόνον ἐάν ἡ
 προθεσμία παρήλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας εἰδικῶς ἠτιο-
 λογημένης ἐν τῇ ἀποφάσει», καί

«Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι δεκαήμερος,
 ἀρχομένη ἐπὶ μὲν τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπὸ τῆς
 κοινοποιήσεως εἰς τὸν καταδικασθέντα, ἐπὶ δὲ τῆς κατ'
 ἀντιμωλίαν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς ἀποφάσεως.

Ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμόν τῆς προθεσμίας καί
 τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν
 ἄρθρων 127-128».

Δυνάμει δὲ τῆς παρ. α' τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω
 νόμου:

«Ἐπὶ κατηγορουμένων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἐπί-
 δοσις λογίζεται γενομένη, ἐάν τὸ περιεχόμενον τοῦ
 ἐπιδοτηρίου ἐγγράφου γνωστοποιηθῇ δις διὰ τοῦ
 περιοδικοῦ τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» καί μιᾶς ἐφημερίδος
 καί ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο
 ἑβδομάδες».

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως
 κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως τῶν ἀνωτέρω ἐνδίκων
 μέσων, αὕτη καθίσταται τελεσίδικος, ἀμετάκλητος
 καί ἐκτελεστή. Ἡ προθεσμία αὕτη ἀναστέλλει τὴν
 ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως τῆς ὑπὸ τοῦ κατα-
 δικασθέντος ἀσκήσεως ἐφέσεως κωλύεται ἡ παραδεκτὴ
 ἄσκησις ἐνδίκου βοηθήματος κατὰ τῆς παρούσης ἀπο-
 φάσεως.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καί ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου
 Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

† Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Νικόλαος
 ΤΑ ΜΕΛΗ

† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας Κοσμάς

† Ὁ Κίτρους καί Κατερίνης Γεώργιος

† Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων

† Ὁ Γρεβενῶν Δαβίδ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Σεβαστιανὸς Σωμαράκης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
 τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.2.2019 καί τὴν 15.3.2019

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΕΔΟΘΗ ΤΗΝ
 ΕΙΣ ΤΟΝ
 ΕΝ
 ΔΙΑ
 Ο ΕΠΙΔΟΥΣ

**ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ
 ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
 ΑΠΟΦΑΣΙΣ 34/2018**

Τό Πρωτοβάθμιον Συνοδικόν διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχούς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου καί ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ, β) Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου, γ) Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος καί δ) Γρεβενῶν κ. Δαβίδ.

Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῆ 11ῃ Δεκεμβρίου 2018, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Τρίτη καί ὥρα 5:00 ἀπογευματινῇ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰαίου 1 καί τῇ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καί τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεβαστιανοῦ Σωμαράκη, ἵνα κρίνῃ καί δικάσῃ τόν Ἀρχιμανδρίτην Βαρθολομαῖον Τσιούμαν, κατά κόσμον Χρήστον τοῦ Κωνσταντίνου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ, κατηγορούμενον ἐπὶ: καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Βαρβάρας Λυκοβρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ, τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, λόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/2018 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3333/1916/11-9-2018 Κλητηρίου Θεσπίσματος καί δημοσιευθέντος

συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 55 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς ἀγνώστου διαμονῆς δὲ εἰς το περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μηνῶν Ὀκτωβρίου τοῦ 2018 καί Νοεμβρίου τοῦ 2018 ὡς καί εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ» φύλλα 2ας καί 3ης Ὀκτωβρίου 2018, καί μὴ προσελθόντος καί μὴ παραστάντος κατὰ τὴν σημερινὴν δικάσιμον.

Διεξεληθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καί στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καί τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Δαβίδ.

Σκεφθέν κατὰ τοὺς Θεῖους καί Ἱερούς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ
 Ἐπειδὴ
 Ἐπειδὴ
 Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καὶ ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανούσης καί τὰ στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καί ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικά περιστατικά κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καί κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας», ὅτι ὁ κατηγορούμενος Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Βαρβάρας Λυκοβρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ,

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καί ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θεῶν καί Ἱερῶν Κανόνων.....

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

1) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τόν Ἀρχιμανδρίτην Βαρθολομαῖον Τσιούμαν, κατά κόσμον Χρήστον τοῦ Κωνσταντίνου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ, ἐπὶ: καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς

τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολάς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δῆ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς ἐφημερευῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Βαρβάρας Λυκοβρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ,
 ἐπί ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπό τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεί τήν ποινήν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτόν τέλεον παντός ἱερατικοῦ βαθμοῦ καί τίτλου, ἐπαναφέρον αὐτόν εἰς τήν τάξιν τῶν λαϊκῶν, προσφωνούμενον τοῦ λοιποῦ διά τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, καταδικάζον ἅμα εἰς βάρος αὐτοῦ καί ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τήν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 Ε) δικαστικὴν δαπάνην.

3) Συνψῶδά ταις διατάξεσι τῶν ἄρθρων 125, 126, 127, 128, 130, 133, 134, 136 καί 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί τῆς ἐφέσεως ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί ἀσκούνται διαδοχικῶς καί οὐχί ταυτοχρόνως.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 127, 128 καί 134 τοῦ ν. 5383/1932:

«Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν καταδικασθέντα ἐπίδόσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως.

Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῇ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον τόπον παρά τὸν τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ ὅκτῳ μὲν ἡμέρας ἂν οὗτος κατοικῇ ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ αὐτῇ ὁμως περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῇ ἐν ἐτέρᾳ Μητροπόλει. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῇ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας ἐξήκοντα»,

«Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπίδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν συνυπολογίζεται εἰς τὴν προθεσμίαν.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία λήγει τὴν θὴν ὥραν μ.μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἢ ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα

εἶναι Κυριακὴ ἢ ἄλλη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα ἀνεγνωρισμένη ἑορτὴ, τὴν θὴν ὥραν μ.μ. τῆς ἐπιούσης.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ μόνον ἐάν ἡ προθεσμία παρήλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἐν τῇ ἀποφάσει», καί

«Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι δεκαήμερος, ἀρχομένη ἐπὶ μὲν τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν καταδικασθέντα, ἐπὶ δὲ τῆς κατ' ἀντιμωλιαν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς ἀποφάσεως.

Ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμόν τῆς προθεσμίας καί τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 127-128».

Δυνάμει δὲ τῆς παρ. α' τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω νόμου:

«Ἐπὶ κατηγορουμένων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἐπίδοσις λογίζεται γενομένη, ἐάν τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγγράφου γνωστοποιηθῇ δις διὰ τοῦ περιοδικοῦ τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» καί μιᾶς ἐφημερίδος καί ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο ἐβδομάδες».

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως τῶν ἀνωτέρω ἐνδίκων μέσων, αὕτη καθίσταται τελεσίδικος, ἀμετάκλητος καί ἐκτελεστέα. Ἡ προθεσμία αὕτη ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως τῆς ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἀσκήσεως ἐφέσεως κωλύεται ἡ παραδεκτὴ ἄσκησις ἐνδίκου βοηθήματος κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καί ἐδημοσιεύθη αὐθήμερόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

† Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Νικόλαος

ΤΑ ΜΕΛΗ

† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας Κοσμάς

† Ὁ Κίτρους καί Κατερίνης Γεώργιος

† Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων

† Ὁ Γρεβενῶν Δαβίδ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Σεβαστιανὸς Σωμαράκης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.2.2019 καί τὴν 15.3.2019

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΕΔΟΘΗ ΤΗΝ
 ΕΙΣ ΤΟΝ
 ΕΝ
 ΔΙΑ
 Ο ΕΠΙΔΟΥΣ

**ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ
 ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
 ΑΠΟΦΑΣΙΣ 35/2018**

Τό Πρωτοβάθμιον Συνοδικόν διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχούς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου καί ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ, β) Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου, γ) Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος καί δ) Γρεβενῶν κ. Δαβίδ.

Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῆ 11ῃ Δεκεμβρίου 2018, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Τρίτη καί ὥρα 5:00 ἀπογευματινῆ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1 καί τῆ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καί τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεβαστιανοῦ Σωμαράκη, ἵνα κρίνῃ καί δικάσῃ τόν Πρεσβύτερον Γρηγόριον-Ἐρωτόκριτον Ἰωσηφίδην τοῦ Γεωργίου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου, κατηγορούμενον ἐπὶ:
, καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Πρεσβύτερος Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀθανασίου Ἰσώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου,
, ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων
, τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, λόγφ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/2017 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5377/1913/11-9-2018 Κλητηρίου Θεσπίσματος καί δημοσιευθέντος

συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 55 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς ἀγνώστου διαμονῆς δὲς εἰς το περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μηνῶν Ὀκτωβρίου τοῦ 2018 καί Νοεμβρίου τοῦ 2018 ὡς καί εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ» φύλλα 2ας καί 3ης Ὀκτωβρίου 2018, καί μὴ προσελθόντος καί μὴ παραστάντος κατὰ τὴν σημερινὴν δικάσιμον.

Διεξεληθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καί στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καί τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου.

Σκεφθέν κατὰ τοὺς Θείους καί Ἱερούς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ,

Ἐπειδὴ,

Ἐπειδὴ,

Ἐπειδὴ,

Ἐπειδὴ,

Ἐπειδὴ,

Ἐπειδὴ,

Ἐπειδὴ,

Ἐπειδὴ,

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καί ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανοῦσης καί τὰ στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καί ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικά περιστατικά κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καί κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνφδᾶ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὅτι ὁ κατηγορούμενος Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Πρεσβύτερος Αὐτῆς ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀθανασίου Ἰσώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου,

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καί ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων.....

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

1) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τόν Πρεσβύτερον Γρηγόριον-Ἐρωτόκριτον Ἰωσηφίδην τοῦ Γεωργίου,

Κληρικών τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου, ἐπί: καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολάς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δῆ Πρεσβύτερος Αὐτῆς ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀθανασίου Ἰσώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου, ἐπί ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεί τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτὸν τέλεον παντός ἱερατικοῦ βαθμοῦ καί τίτλου, καί ἐπαναφέρον εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, καταδικάζον ἅμα εἰς βᾶρος αὐτοῦ καί ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὴν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 Ε) δικαστικὴν δαπάνην.

3) Συνφδᾶ ταῖς διατάξεις τῶν ἄρθρων 125, 126, 127, 128, 130, 133, 134, 136 καί 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοὺς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί τῆς ἐφέσεως ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοὺς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί ἀσκούνται διαδοχικῶς καί οὐχὶ ταυτοχρόνως.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 127, 128 καί 134 τοῦ ν. 5383/1932:

«Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον τόπον παρά τὸν τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ ὅκτῳ μὲν ἡμέρας ἂν οὗτος κατοικῆ ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ αὐτῇ ὅμως περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῆ ἐν ἑτέρᾳ Μητροπόλει. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας ἐξήκοντα»,

«Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν συνυπολογίζεται εἰς τὴν προθεσμίαν.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία λήγει τὴν 8ην ὥραν

μ.μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἢ ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα εἶναι Κυριακὴ ἢ ἄλλη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα ἀνεγνωρισμένη ἑορτὴ, τὴν 8ην ὥραν μ.μ. τῆς ἐπιούσης.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ μόνον ἐάν ἡ προθεσμία παρήλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἐν τῇ ἀποφάσει», καί

«Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι δεκαήμερος, ἀρχομένη ἐπὶ μὲν τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν καταδικασθέντα, ἐπὶ δὲ τῆς κατ' ἀντιμωλιαν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς ἀποφάσεως.

Ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμόν τῆς προθεσμίας καί τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 127-128».

Δυνάμει δὲ τῆς παρ. α' τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω νόμου:

«Ἐπὶ κατηγορουμένων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἐπίδοσις λογίζεται γενομένη, ἐάν τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγγράφου γνωστοποιηθῇ δις διὰ τοῦ περιοδικοῦ τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» καί μιᾶς ἐφημερίδος καί ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο ἑβδομάδες».

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως τῶν ἀνωτέρω ἐνδίκων μέσων, αὕτη καθίσταται τελεσίδικος, ἀμετάκλητος καί ἐκτελεστή. Ἡ προθεσμία αὕτη ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως τῆς ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἀσκήσεως ἐφέσεως κωλύεται ἡ παραδεκτὴ ἄσκησις ἐνδίκου βοηθήματος κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καί ἐδημοσιεύθη αὐθιμερόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

† Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Νικόλαος
ΤΑ ΜΕΛΗ

† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας Κοσμάς

† Ὁ Κίτρους καί Κατερίνης Γεώργιος

† Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων

† Ὁ Γρεβενῶν Δαβίδ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Σεβαστιανὸς Σωμαράκης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.2.2019 καί τὴν 15.3.2019

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΕΔΟΘΗ ΤΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΕΝ
ΔΙΑ
Ο ΕΠΙΔΟΥΣ

**ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΠΟΦΑΣΙΣ 36/2018**

Τό Πρωτοβάθμιον Συνοδικόν διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχούς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου καί ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ, β) Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου, γ) Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος καί δ) Γρεβενῶν κ. Δαβίδ.

Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῆ 11ῃ Δεκεμβρίου 2018, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Τρίτη καί ὥρα 5:00 ἀπογευματινῇ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1 καί τῇ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καί τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεβαστιανοῦ Σωμαράκη, ἵνα κρίνῃ καί δικάσῃ τόν Μοναχόν Μωυσέα Τάσσην, ἀδελφόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης, κατηγορούμενον ἐπί: καί συγκεκριμένως ὅτι Μοναχός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Ἀδελφός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης,, ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, λόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 6/2018 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 558/1914/11-9-2018 Κλητηρίου Θεσπίσματος καί δημοσιευθέντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 55 τοῦ Ν.

5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς ἀγνώστου διαμονῆς δις εἰς το περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μηνῶν Ὀκτωβρίου τοῦ 2018 καί Νοεμβρίου τοῦ 2018 ὡς καί εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ» φύλλα 2ας καί 3ης Ὀκτωβρίου 2018, καί μὴ προσελθόντος καί μὴ παραστάντος κατὰ τὴν σημερινὴν δικάσιμον.

Διεξεληθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καί στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καί τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος.

Σκεφθέν κατὰ τοὺς Θείους καί Ἱερούς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,
- Ἐπειδὴ,

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καί ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανούσης καί τὰ στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καί ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικά περιστατικά κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καί κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνψδᾶ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὅτι ὁ κατηγορούμενος, Μοναχός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Ἀδελφός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης,

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καί ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων:

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

1) Άπαλάσσει όμοφώνως τόν Μοναχόν Μωυσέα Τάσσην, αδελφόν τής Ίερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης τῶν κατηγοριῶν ἐπί

..... 2) Κηρύσσει όμοφώνως ἔνοχον τόν Μοναχόν Μωυσέα Τάσσην, αδελφόν τής Ίερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης, τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης, τῶν κατηγοριῶν ἐπί: καί συγκεκριμένως ὅτι Μοναχός τυγχάνων τής Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολάς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δῆ Ἀδελφός τής Ίερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης, ἐπί ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπό τῶν Θείων καί Ίερῶν Κανόνων

3) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεί τήν ποινήν τής ἀφαιρέσεως τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, τής διαγραφῆς αὐτοῦ ἐκ τοῦ μοναχολογίου τής Ίερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Πρεβέζης, ἐπαναφέρον αὐτόν εἰς τήν τάξιν τῶν λαϊκῶν, προσφωνούμενον τοῦ λοιποῦ διά τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, καταδικάζον ἅμα εἰς βάρος αὐτοῦ καί ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τήν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 Ε) δικαστικὴν δαπάνην.

4) Συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τῶν ἄρθρων 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, καί 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τό ἔνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοὺς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 127 καί 128 τοῦ ν. 5383/1932:

«Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τόν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον τόπον παρά τόν τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ ὀκτώ μὲν ἡμέρας ἂν οὗτος κατοικῆ ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ αὐτῇ ὅμως περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῆ ἐν ἐτέρᾳ Μητροπόλει. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία

ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας ἐξήκοντα», καί «Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν συνυπολογίζεται εἰς τήν προθεσμίαν.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία λήγει τήν θην ὥραν μ.μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἢ ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα εἶναι Κυριακὴ ἢ ἄλλη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα ἀνεγνωρισμένη ἑορτῆ, τήν θην ὥραν μ.μ. τῆς ἐπιούσης.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ μόνον ἐάν ἡ προθεσμία παρῆλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἐν τῇ ἀποφάσει».

Δυνάμει δὲ τῆς παρ. α' τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω νόμου:

«Ἐπὶ κατηγορουμένων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἐπίδοσις λογίζεται γενομένη, ἐάν τό περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγγράφου γνωστοποιηθῇ δις διὰ τοῦ περιοδικοῦ τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» καί μιᾶς ἐφημερίδος καί ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο ἐβδομάδες».

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως τοῦ ἀνωτέρω ἐνδίκου μέσου, αὕτη καθίσταται τελεσίδικος, ἀμετάκλητος καί ἐκτελεστή. Ἡ προθεσμία αὕτη ἀναστέλλει τήν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καί ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

† Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Νικόλαος ΤΑ ΜΕΛΗ

† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας Κοσμάς

† Ὁ Κίτρους καί Κατερίνης Γεώργιος

† Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων

† Ὁ Γρεβενῶν Δαβίδ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Σωμαράκης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.2.2019 καί τὴν 15.3.2019

Ἱερά Μητρόπολις Λήμνου καί Ἀγίου Εὐστρατίου

Ἀριθμ. Πρωτ.: 27

Κλήσις

Πρός τόν Διάκονον Σώζοντα Ἀναγνωστόπουλον
κατά κόσμον Κωνσταντῖνον τοῦ Νικολάου
Κληρικόν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Λήμνου
καί Ἀγίου Εὐστρατίου (ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ π. Σεραφεῖμ Μουστακούδη ἐνεργούντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνφδᾶ τῆ ὑπ' ἀριθμ. 39/27/8/2018 ἐντολῆ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἱεροθέου ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Λήμνου τῆ 5ῆ Ἀπριλίου 2019 καί ὥραν 10:00 π.μ. ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπί τῶν κατηγοριῶν εἰς βάρος σου.

Προσεπιδηλούμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καί μή ἐμφανίσεώς σου τῆ ὡς ἄνω ἡμέρα τε καί ὦρα, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Γραμματεὺς Ἱερεὺς Πολυχρόνης Διαμαντόπουλος
Ὁ Ἀνακριτὴς Ἱερεὺς Σεραφεῖμ Μουστακούδης

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 25.2.2019 καὶ τὴν 15.3.2019*

Ἱερά Μητρόπολις Λήμνου καί Ἀγίου Εὐστρατίου

Ἀριθμ. Πρωτ.: 28

Κλήσις

Πρός
τόν Πρεσβύτερον Κυριάκον Ἀργυρίδην τοῦ Νικολάου
Κληρικόν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Λήμνου
καί Ἀγίου Εὐστρατίου (ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ π. Σεραφεῖμ Μουστακούδη ἐνεργούντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνφδᾶ τῆ ὑπ' ἀριθμ. 39/27/8/2018 ἐντολῆ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἱεροθέου ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Λήμνου τῆ 5ῆ Ἀπριλίου 2019 καί ὥραν 10:00 π.μ. ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπί τῶν κατηγοριῶν εἰς βάρος σου.

Προσεπιδηλούμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καί μή ἐμφανίσεώς σου τῆ ὡς ἄνω ἡμέρα τε καί ὦρα, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Γραμματεὺς Ἱερεὺς Πολυχρόνης Διαμαντόπουλος
Ὁ Ἀνακριτὴς Ἱερεὺς Σεραφεῖμ Μουστακούδης

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 25.2.2019 καὶ τὴν 15.3.2019*

Ἱερά Μητρόπολις Μαντινείας καί Κυνουρίας

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱ. Ναῶν:

1. Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀλωνισταίνης Μαντινείας,
2. Ἀγ. Νικολάου Διαβίων Μαντινείας,
3. Ἀγ. Γεωργίου Ἀλεποχωρίου Μαντινείας,
4. Ἀγ. Νικολάου Ἀλέας Μαντινείας,
5. Τιμίου Προδρόμου Δορίζης Μαντινείας,
6. Κοιμήσεως Θεοτόκου Βλαχοκερασέας Μαντινείας,

7. Ἀγ. Παντελεήμονος Κερασέας Μαντινείας,
8. Ἀγ. Τριάδος Ἀμυγδαλιᾶς Κυνουρίας,
9. Ζωοδόχου Πηγῆς Βλυσιδιάς Κυνουρίας,
10. Ἀγ. Παντελεήμονος Χούνης Κυνουρίας

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Τριπόλει τῆ 22α Φεβρουαρίου 2019

† Ὁ Μαντινείας καί Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.3.2019*

**Ἱερά Μητρόπολις Ἱερισσοῦ,
Ἁγίου Ὀρους καί Ἀρδαμερίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου να πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Σταγείρων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἀρναίᾳ τῇ 18ῃ Μαρτίου 2019

†Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καί Ἀρδαμερίου
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τίν 27.3.2019*

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι εργασίες της Δ.Ι.Σ. μηνός Μαρτίου 2019

Συνήλθε από την Τρίτη 5 έως και την Πέμπτη 7 Μαρτίου η Διαρκής Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος της 162ας Συνοδικής Περιόδου για τον μήνα Μάρτιο, υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου.

Κατά τις Συνεδρίες η Δ.Ι.Σ.:

Έκανε ομόφωνα αποδεκτή την παραίτηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Χρυσοστόμου και εξέφρασε την ευαρέσκειά της για την 59 ετών διακονία του ως κληρικού.

Απένευμε τό παράσημον του Άποστόλου Παύλου της Εκκλησίας της Ελλάδος, ήτοι τον Χρυσούν Σταυρόν μετ' αστέρος, στον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Άχελώου κ. Εὐθύμιο, γιά τίς πολλές καί πολύτιμες υπηρεσίες αὐτοῦ κατά τήν υπερπεντηκονταετή διακονία του στον Άμπελώνα τῆς καθ' Ἑλλάδα Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐνημερώθηκε δι' ἐγγράφου τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς διά τήν μελέτην θεμάτων κοινού ἐνδιαφέροντος Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, γιά τήν ἕως τώρα πορεία τῶν συζητήσεων, στή βάση τῶν ἐπισημάνσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τοῦ προτεινομένου πλαισίου συμφωνίας πού κατέθεσε τό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί ἀποφάσισε νά παραπέμψει τό θέμα στήν προσεχῆ ἔκτακτη Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας.

Ἀνέθεσε τό θέμα τῆς ἀπό μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναγνώρισεως τῆς νέας Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας στίς Συνοδικές Ἐπιτροπές: α) ἐπί τῶν Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν Ζητημάτων καί β) ἐπί τῶν

Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, ὥστε ἀπό κοινοῦ νά εἰσηγηθοῦν δεόντως πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο.

Ἐνέκρινε τό ὑποβληθέν ἀπό τήν Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου σχέδιο Ἐγκυκλίου Σημειώματος ἐπί τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων κατὰ τήν Γ' Ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν, ἀπό Δευτέρας 25ης Μαρτίου ἕως καί τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 31ης Μαρτίου 2019.

Ἐνέκρινε τόν Ἀπολογισμό ἐσόδων-ἐξόδων οἰκονομικῆς διαχειρίσεως 2018 τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Προσκυνήματος «ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ».

Ἀποφάσισε νά συγκληθῆ ἑκτάκτως ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπό τήν Τρίτη 19 ἕως καί τήν Πέμπτη 21 Μαρτίου ἐ.ἔ.

Τέλος, ἐνέκρινε ἀποσπάσεις κληρικῶν, ἀσχολήθηκε μέ θέματα Ἱερῶν Μητροπόλεων καί τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀνακοινωθέν τῆς Ἐπιτροπῆς
γιά τίς σχέσεις μέ τήν Πολιτεία

Ἀθήνα 14 Μαρτίου 2019

Ἡ «Εἰδική Ἐπιτροπή διά τήν μελέτην θεμάτων κοινού ἐνδιαφέροντος Ἐκκλησίας καί Πολιτείας», συνήλθε σήμερα (14-3-2019) στά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου καί τή συμμετοχή ὄλων τῶν μελῶν Τῆς, προκειμένου

νά έτοιμασθεῖ τό τελικό κείμενο τῆς Εἰσηγήσεως μέ θέμα «Διάλογος Ἐκκλησίας καί Πολιτείας ἐπί θεμάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος συμφώνως πρός τήν ἀπό 16ης Νοεμβρίου ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τήν ὁποία ἔχει ὀρισθεῖ νά πραγματοποιήσει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία θά συνέλθει, σὺν Θεῷ, τήν Τρίτη 19 Μαρτίου 2019.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς

*Δήλωση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου
γιά τήν ἐκδημία
τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας
κυροῦ Στυλιανοῦ*

27.3.2019

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἔκανε τήν ἀκόλουθη δήλωση: «Πληροφορήθηκα μέ ιδιαίτερη συγκίνηση τήν ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κυροῦ Στυλιανοῦ, τόν ὁποῖον ἐγνώριζα ἀπό πολλῶν ἐτῶν καί μᾶς συνέδεε μία εἰλικρινῆς ἀδελφική σχέση.

Ἐπρόκειτο γιά ἕναν ιδιαίτερα χαρισματικό Ἱεράρχη, δεινό θεολόγο, πολυγραφότατο ἐπιστήμονα, ρηξικέλευθο ποιμένα, τολμηρό οἰακοστρόφο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Αὐστραλίας,

Ἦταν μία προσωπικότητα οἰκουμενικῆς ἐμβέλειας καί παγκοσμίου κύρους. Μία παρουσία πολλαπλῶς ὠφέλιμη γιά ὅλο τόν ὀρθόδοξο καί ὄχι μόνο κόσμο. Ἡ ἀπώλειά του εἶναι ιδιαίτερα σημαντική καί ὁ χρόνος θά δώσει δυνατότητες νά ἀποτιμηθεῖ ἔτι περισσότερο τό σπουδαῖο του ἔργο καί ἡ συμβολή του στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐκφράζω τά καρδιακά μου συλλυπητήρια στό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο καί στόν Ἱερό Κλῆρο καί στό εὐσεβές πλήρωμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας.

Νά εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία».

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ παρουσίαση τοῦ τόμου
τοῦ Στ' Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου γιά τό 1821

Ἀθήνα, 27 Μαρτίου 2019

Πραγματοποιήθηκε τήν Τρίτη 26 Μαρτίου 2019 στίς 18:30, στήν αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ παρουσίαση τοῦ Τόμου τῶν Πρακτικῶν τοῦ ΣΤ' Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου μέ θέμα: «Πολεμικές συγκρούσεις καί τόποι καθαγιασμοῦ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος κατά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821».

Παρέστησαν ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θαυμακοῦ κ. Ἰάκωβος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός, ἐκπρόσωποι Ἱερῶν Μητροπόλεων καί Πανεπιστημιακοί Καθηγητές.

Τήν ἐκδήλωση συντόνισε ὁ Γραμματέας τῆς Εἰδ. Σ.Ε. Πολιτιστικῆς Ταυτότητος κ. Βαρθολομαῖος Ἀντωνίου-Τριανταφυλλίδης.

Κατά τήν ἔναρξη τῆς ἐκδηλώσεως, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θαυμακοῦ κ. Ἰάκωβος ἀνέγνωσε τό μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου. Ὁ Μακαριώτατος, στό μήνυμά Του μεταξύ ἄλλων ἀνέφερε ὅτι: «...Τό Σεπτό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἡμεῖς προσωπικῶς ἐπευλογοῦμε τούς καρπούς τοῦ ἐν λόγῳ Στ' Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου καί χαίρομεθα διά τίς περισπούδαστες εἰσηγήσεις τῶν ὀμιλητῶν, οἱ ὁποῖες ἀναδεικνύουν μέ ἱστορική σαφήνεια γεγονότα, πού πραγμάτωσαν τήν ἄσβεστη ἰδέα, τήν ἀγιομαρτυρική θέληση καί τόν ἱερό πόθο τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους μας.

Οί πολεμικές συγκρούσεις κατά τήν περίοδο του Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1821 ἀποκρυσταλλώνουν σέ ὄλους τους μεταγενεστέρους, τί βαθύτερη ἐπιθυμία τοῦ σκλαβωμένου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους μέ τό ἀδούλωτο φρόνημά του καθ' ὅτι, ὁ ἀδιάγνωστος κυρίαρχος πόθος τῶν προγόνων μας κατά τούς αἰῶνες τῆς σκλαβιάς γίνεται ἀναγνώσιμος στά ἀποτελέσματά του.

Αὐτή ἡ θυσιαστική πραγματικότητα διατρέχει τί σκέψη μας μέ τί μελέτη τοῦ Στ' Τόμου τῶν Πρακτικῶν του Συνεδρίου, μᾶς παρέχεται ἡ δυνατότητα τῆς κατανοήσεως τῶν τρόπων καί τῶν τόπων τοῦ καθαγιασμοῦ τῆς Ἐλευθερίας μας καί ἐνισχύει τήν προσωπική καί συλλογική διεργασία τῆς Ἐθνικῆς αὐτοσυνειδησίας μας.

Συχαίρω ἐκ βάθους καρδίας ὄλους τους διοργανωτές τῆς σημερινῆς σεμνῆς ἐκδηλώσεως καί ἐν μέσῳ τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς σᾶς εὐχόμαι, ὁ δωροδότης Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός νά ἐνισχύει πάντοτε κάθε προσπάθεια πού ἔχει σάν σκοπό τήν φανέρωση τῆς Ἀλήθειας».

Εἰσηγήσεις πραγματοποίησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίας, Μέλος τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί ὁ Ἐλλογιώτατος κ. Ἀθανάσιος Καραθανάσης, Ὁμότιμος Καθηγητής τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἀκολούθως, ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητας, κλείνοντας τήν ἐκδήλωση τῆς παρουσίας τοῦ Τόμου τῶν Πρακτικῶν του Στ' Διεθοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου ἐξέφρασε τίς βαθύτατες εὐχαριστίες του πρός τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καί πρός τά Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἐμπνέουν καί εὐλογοῦν τίς ἐνέργειες τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητας καί ἀναφέρθηκε σέ ὄσους συμβάλλουν καθοριστικά στή διοργάνωση αὐτῶν τῶν συνεδρίων. Οἱ ἐργασίες τῆς παρουσιάσεως τοῦ Τόμου τῶν Πρακτικῶν του Στ' Διεθοῦς

Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου ἀναμεταδόθηκαν ἀπό τόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς. Τέλος δέ, ἀνακοίνωσε ὅτι τό Η' Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο, θά πραγματοποιηθεῖ στίς 18 καί 19 Ὀκτωβρίου 2019 μέ θέμα: «Οἱ μεγάλες προσωπικότητες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως - Ὁμοφυχία καί διχόνοια κατά τήν Ἐπανάσταση».

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

*Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή
Πολιτιστικῆς Ταυτότητας*

*Βραβεύσεις γιά τόν πανελλήνιο μαθητικό
διαγωνισμό «Διακόσια Χρόνια ἀπό τό 1821»*

Τήν Πέμπτη 28 Μαρτίου ἀνακοινώθηκαν τά ἀποτελέσματα τοῦ πανελλήνιου μαθητικοῦ διαγωνισμοῦ δημιουργίας ταινίας μικροῦ μήκους (βίντεο) μέ θέμα: «Διακόσια Χρόνια ἀπό τό 1821». Οἱ διακριθέντες/εἰσες μαθητές/τριες στόν διαγωνισμό πού διοργανώνεται γιά πρώτη φορά φέτος, στό πλαίσιο τοῦ ἐπίσημου ἑορτασμοῦ γιά τήν ἐπέτειο τῶν Διακοσίων ἐτῶν ἀπό τό 1821, ἀπό τί Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἔρευνας καί Θρησκευμάτων σέ συνεργασία μέ τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θά συμμετάσχουν σέ ἐκπαιδευτικό πρόγραμμα πού περιλαμβάνει ἐκπαιδευτική επίσκεψη στόν Μυστρά.

Κατά τό σχολικό ἔτος 2018-2019 διαγωνίσθηκαν τριάντα τέσσερις (34) ἔγκυρες συμμετοχές ἀπό εἴκοσι τέσσερα (24) σχολεῖα τῶν Περιφερειακῶν Διευθύνσεων Ἀττικῆς, Κεντρικῆς Μακεδονίας, Κρήτης, Πελοποννήσου, Δυτικῆς Μακεδονίας, Δυτικῆς Ἑλλάδας, Θεσσαλίας, Στερεᾶς Ἑλλάδας καί Ἀνατολικῆς Μακεδονίας & Θράκης.

Βραβεία θά άπονενμηθοῦν σέ πέντε (5) συμμετοχές τῶν παρακάτω σχολείων:

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ & ΓΕΝΙΚΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ Ν. ΖΑΓΟΡΙΑΝΑΚΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ Ε. ΜΑΝΤΟΥΛΙΔΗ
ΙΔ. ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ “Η
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ”
ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

καί τυμπικοί ἔπανοι θά άπονενμηθοῦν σέ ἑπτά

(7) συμμετοχές τῶν παρακάτω σχολείων:

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΚΡΗΤΗΣ-ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑ-
ΝΙΩΝ

ΑΡΣΑΚΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
τῆς Φ.Ε.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ & ΓΕΝΙΚΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

6ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

2ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΕΝΙΑΙΟ ΕΙΔΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΓΥΜΝΑ-
ΣΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΙΔ. ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ “Η
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ”

Συνολικά τριάντα (30) μαθητές τῆς Γ΄ Γυμνασίου θά συμμετάσχουν στό εκπαιδευτικό πρόγραμμα πού θά όλοκληρωθεῖ μέ τήν άπολογιστική συνάν-
τηση-παρουσίαση άποτελεσμάτων καί τελετή άπονομῆς βραβείων καί τυμπικῶν ἑπαίνων πού θά πραγματοποιηθεῖ στό Ὑπουργεῖο Παιδείας, Ἔρευνας καί Θρησκευμάτων.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί ἡ Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων συγχαίρουν τούς μαθητές καί μαθήτριες πού ἔλαβαν μέρος στόν διαγωνισμό, τούς εκπαιδευτικούς πού στήριξαν άποτελεσματικά τήν όλη προσπάθεια καί, ιδιαίτέρως, τούς γονεῖς τῶν παιδιῶν.

Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος

Ἀνακοίνωση-πρόσκληση όμιλιτῶν γιά
τό Η΄ Ἐπιστημονικό Συνέδριο μέ θέμα τό 1821

Ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, ύλοποιώντας τήν Ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 7ης μηνός Μαρτίου 2019, συνεχίζει τήν κατ’ ἔτος διοργάνωση τῶν Διεθνῶν Ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων γιά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Ἡ διεξαγωγή του Η΄ Διεθνοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου θά λάβει χώρα τήν 18η καί τήν 19η μηνός Ὀκτωβρίου 2019 στήν Ἀθήνα.

Τό θέμα τοῦ Συνεδρίου εἶναι «Οἱ μεγάλες Προσωπικότητες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως - Ὁμοφυχία καί διχόνοια κατά τήν Ἐπανάσταση». Σκοπός τοῦ ἑφετινοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι νά προβάλλει τίς Μεγάλες Προσωπικότητες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως, ἄνδρες καί γυναῖκες, νά προσεγγίσει τό ποικιλόμορφο δίπολο όμοφυχία διχόνοια ὡς συντελεστή τῶν γεγονότων τῆς Ἐπανάστασεως καί «τραῦμα» στήν πολιτική ζωή τοῦ μετέπειτα κράτους, ἀλλά καί τόν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας (κλήρου καί λαοῦ) πού ἦταν σημαντικότερος, ὅπως ἔχει πιά ἀναδειχθεῖ, σέ ὅλη τήν περίοδο πρῖν, κατά τή διάρκεια καί μετά τήν Ἐπανάσταση.

Ἡ Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος ὑπενθυμίζει τήν άνοιχτή πρόσκληση συμμετοχῆς (*call for papers*) καί παρακαλεῖ τους ἑνδιαφερομένους νά καταθέσουν προτάσεις γιά πρωτότυπες ἐπιστημονικές εἰσηγήσεις στήν ἑλληνική γλῶσσα, διάρκειας 20 λεπτῶν, ἐπί ὄψεων τῆς άνωτέρω θεματικῆς, ὅπως:

1. Συγκλίσεις καί άποκλίσεις σχετικά μέ τήν Ἐπανάσταση στό ἑσωτερικό τῆς Ἐκκλησίας.
2. Οἱ μηχανισμοί σφυρηλάτησης ἑνότητος τίς παραμονές τοῦ Ἀγῶνα.

3. Η διάσπαση τῆς Ἐπανάστασης στίς παραδουνάβειες Ἡγεμονίες.
4. Ἰδεολογικές συγκρούσεις γιά τίν ταυτότητα τοῦ μετεπαναστατικοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καί ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας.
5. Ἡ αὐτοκατανόηση τῆς θέσης τῶν Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν στίς ἐμφύλιες συγκρούσεις καί στό αἷτημα γιά ὁμοψυχία.
6. Ὁ ρόλος τοῦ ἐξωτερικοῦ παράγοντα στίς ἐμφύλιες συγκρούσεις τοῦ Ἀγῶνα.
7. Ἡ πρόσληψη τοῦ «τραύματος τῆς διχόνοιας» στόν νεώτερο πολιτικό καί ἐκκλησιαστικό λόγο τῆς ἐλεύθερης Ἑλλάδας.
8. Στρατιωτικές Προσωπικότητες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.
9. Πολιτικές Προσωπικότητες τοῦ 1821.
10. Ἐκκλησιαστικές Προσωπικότητες πού συνέβαλαν ποικιλοτρόπως στόν Ἀγῶνα.
11. Τά αἷτια τῆς Διχόνοιας - Ἡ ἐμφύλια διαμάχη.
Οἱ προτάσεις (ὑπό μορφή περιλήψεων, ὅχι ἐκτενεστέρων τῶν 250 λέξεων) δέον ὅπως κατατεθοῦν στήν Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος ἕως τίν 20ή Μαΐου 2019, ταχυδρομικῶς, στή διεύθυνση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1 Τ.Κ. 11521) ἢ στίς ἠλεκτρονικές διευθύνσεις: bartholomaiosantoniou@yahoo.com - politistikिताυτοτίτα@yahoo. gr. Γιά ὅποιαδήποτε ἄλλη πληροφορία δύνασθε νά ἀπευθύνεσθε στό Γραφεῖο τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, τηλ. 210-7272214/5 ἢ 6983772240, καί τόν Γραμματέα αὐτῆς Ἀρχιμανδρίτη Βαρθολομαῖο Ἀντωνίου-Τριανταφυλλίδη.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου*

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Συμφωνία συνεργασίας γιά τίν ἀνάπτυξη
μέ πρωτοβουλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (7.3.2019)

Σέ ἐξαιρετικά ἐποικοδομητικό κλίμα πραγματοποιήθηκε συνάντηση μεταξύ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερωνύμου Β΄, τοῦ πρύτανη κ. Κ. Γουλιάμου καί ἐκπροσώπων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου, τοῦ προέδρου τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανιῶν Στερεᾶς Ἑλλάδας κ. Ν. Κουδούνη καί τῶν ἐπιστημονικῶν συνεργατῶν τῆς Βιβλιοθήκης Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου Β΄ στά Οἰνόφυτα Βοιωτίας, στόν χῶρο τῆς Βιβλιοθήκης.

Στή συνάντηση συζητήθηκαν ὅλα τά ἐπίπεδα πιθανῆς συνεργασίας. Τονίστηκε ἰδιαίτερα ἡ διάθεση τοῦ Πανεπιστημίου νά συμβάλει στό καινοτόμο ἔργο πού ἐπιτελεῖ ἡ Βιβλιοθήκη μέ διοργάνωση κοινῶν σεμιναρίων, ἡμερίδων, ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων, ἀλλά καί μέ τί διερεύνηση τῶν δυνατοτήτων ἐνίσχυσης τοῦ ἔργου τῆς. Ὁ ἐκπαιδευτικός καί πολιτισμικός χαρακτήρας τῆς Βιβλιοθήκης μέ τό ὑψηλό τῆς ἐπιστημονικό προσωπικό, τοὺς συνεργάτες τοῦ ἐπιστημονικοῦ συμβουλίου καί τοὺς ἐθελοντές πού βοηθοῦν στό ὅλο αὐτό ἐγχείρημα, μαζί μέ τό ἐξειδικευμένο ἐκπαιδευτικό προσωπικό τοῦ Πανεπιστημίου καί τό ἀνθρώπινο δυναμικό τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανιῶν Στερεᾶς Ἑλλάδας, ἀναδεικνύει προσπάθειες γιά τίν ἀνάπτυξη τῆς τοπικῆς κοινωνίας. Δίνει ἔτσι ἕνα θετικό πρόσημο ἀειφόρου ἀνάπτυξης στήν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Βοιωτίας.

Ἡ συνάντηση ὁλοκληρώθηκε μέ τίν ὑπογραφή Συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ τῆς Βιβλιοθήκης Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου Β΄, τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου καί τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανιῶν Στερεᾶς Ἑλλάδας. Ἡ ἐν λόγω συμφωνία ἀποτελεῖ πρότυπο ἀνάπτυξης τόσο γιά τίν Ἑλλάδα ὅσο καί γιά τίν Κύπρο, καθ' ὅτι συνενώνει τίς δυνάμεις τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς πανεπιστημιακῆς κοινότητας, τῆς κοινωνίας καί

τοῦ ἐπιχειρεῖν. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερώνυμος Β΄, συνυπέγραψε τή συμφωνία μέ τόν πρύτανη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου καθηγητή Κώστα Γουλιάμο καί τόν πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανιῶν Στερεᾶς Ἑλλάδας Νικόλαο Κουδούνη.

Ἡ συμφωνία αὐτή ἐμπεριέχει στοιχεία συνεργασίας πού ἀφοροῦν τήν ἐκπαίδευση, τόν πολιτισμό, τήν ἔρευνα, τή διά βίου μάθηση, τήν κατάρτιση, τήν καινοτομία, καθώς καί ἄλλους τομεῖς πού συμβάλλουν στήν ἀριστεία. Ὅπως τονίστηκε στή συνάντηση, οἱ συμφωνίες τῶν συμβαλλομένων μερῶν πρόκειται νά ἀποδείξουν καί νά ἀναδείξουν τή χρησιμότητα τῶν νέων ἀναπτυξιακῶν μοντέλων, μέ ἔμφαση στήν ἐξ ἀποστάσεως ἐκπαίδευση, ὥστε νά ἐκκολαφθεῖ ἡ «οἰκονομία τῆς γνώσης». Ἀπό τή συνεργασία τῶν μερῶν ἐκτιμᾶται ὅτι θά ἀναπτυχθοῦν πολύτιμες συνέργειες, πολλαπλασιαστικά ἀποτελέσματα καί οἰκονομίες κλίμακας στό πεδίο τῆς περιφερειακῆς καί τοπικῆς ἀνάπτυξης, πού θά συμβάλλουν στήν ἀναβάθμιση τῆς ἐπιχειρηματικῆς λειτουργίας

τῆς Τοπικῆς Βιομηχανίας καί τήν πνευματική καί πολιτιστική ἀνέλιξη τῆς εὐρύτερης περιοχῆς.

Ἰδιαίτερη τιμή προσέδωσε μέ τήν παρουσία του ὁ κ. Βασίλης Θεοχαράκης, πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος Βασίλη καί Μαρίνας Θεοχαράκη, ὁ ὁποῖος μέ τήν πολυποίικλη δράση του συμβάλλει καταλυτικά στή διάσωση καί ἀνάδειξη τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς τῆς χώρας μας μέ ἔμφαση στήν ἐκπαίδευση σέ θέματα εἰκαστικῶν τεχνῶν καί μουσικῆς, καί στήν καλλιέργεια τῆς αἰσθητικῆς παιδείας.

Ἡ συνεργασία αὐτή μεταξύ τῶν τριῶν φορέων ἀνοίγει νέους ὀρίζοντες καί προοπτικές τῶν μελῶν τῆς ἀποσκοπώντας στήν ἐνίσχυση τῆς ἐπιχειρηματικότητας καί τή διάχυση τῆς γνώσης. Ἀποτελεῖ μία ἐλπιδοφόρα ἔνδειξη γιά τήν πραγμάτωση τοῦ ὁράματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου Β΄ στή γενέτειρά του. Τά Οἰνόφυτα καί ἡ εὐρύτερη περιοχή τῆς Βοιωτίας ὡς κομβικό σημεῖο ἱστορικῆς ἀναφορᾶς, τόπος πολιτισμοῦ καί οἰκονομικός ἄξονας προόδου καλοῦνται νά ἀναλάβουν τόν ρόλο πού τούς ἀνήκει στή σύγχρονη πραγματικότητα τοῦ 21ου αἰ.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἀνακoinωθέν

Σύνθεσις τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

Γενομένης τῆς τακτικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ταύτην θά ἀποτελέσουν, διά τό ἐξάμηνον 1.03.2019-31.08.2019, ὑπό τίν προεδρίαν τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι:

Γερμανίας κ. Αὐγουστίνος
Τρανουπόλεως κ. Γερμανός
Τορόντο κ. Σωτήριος
Ἄνέων κ. Μακάριος
Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος

Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Εὐγένιος
Γάνου καί Χώρας κ. Ἀμφιλόχιος
Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνός
Κώου καί Νισύρου κ. Ναθαναίλ
Σιγκαπούρης κ. Κωνσταντίνος
Σύμης κ. Χρυσόστομος
Σικάγου κ. Ναθαναίλ

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῆ 1ῃ Μαρτίου 2019

Ἐκ τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου